

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, АПРИЛ 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI, БРОЈ 733

**АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ:
НЕМА КОМПРОМИСА
СА ИЗДАЈНИЦИМА**

**11. март 2000. године
РЕДОВНА ГОДИШЊА
СКУПШТИНА ОПШТИНСКОГ
ОДБОРА
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЗЕМУН**

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олујић-Радовановић

Редакција

Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Маринко Марић, Ивана Борац,
Коста Димитријевић, Јадранка
Шешељ, Драгана Глушац,
Ивана Ђурић, Наташа Жиких,
Дејан Анђус, Весна Зобеница,
Добрица Гајић, Весна Марић,
Момир Марковић, Дејан Лукић

Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колора
Северин Поповић

Фоторепортери

Марко Поплашен и Крсто Голубовић

Лектор

Зорица Илић

Секретар редакције

Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета

Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

др Војислав Шешељ,

Томислав Николић,

др Никола Поплашен,

Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,

Александар Вучић,

Драган Толоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазич,

Лука Митровић,

др Бранислав Блажић,

Штампа

"Етикета", 20 октобра 2,

11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу

"Велика Србија",

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

Пред годишњицу НАТО агресије на Савезну Републику Југославију, сваком грађанину наше земље постало је јасно да су се обистиниле прогнозе српских радикала да ће се рат, вођен бомбама, наставити специјалним методама. Продужена рука злочинаца са Запада, пета колона, којој се није посрећило улични "преврат" на рачун и преко грбаче избеглих косовско-метохијских Срба, прихватила се суптилнијег, али подједнако убојитог оружја: лажи, клевете, дезинформације.

Не смео заборавити ни чињеницу да су крвави ратови, вођени у деловима бивше СФРЈ, почели управо речима, пуцњима из медијских оруђа.

У том контексту, фирма за такозвану слободу мишљења и говора, основана и упрегнута у кола туђинских интереса, добија на значају. Подупрта подршком политичких странака, које не мисле добро своме народу, ова "битка за медије" искристалисала је два табора – у једном патриоте, у другом осведочене и голе Бранковиће, плаћенике за које држава и народ имају девизну цену.

Кад овоземаљски интереси превладају над општим и народним и сведу се на материјалну надокнаду за издају, нормално је да рогови у врећи не могу да се договоре ни око стратегије, ни око датума тог "величанственог" преврата, борећи се међу собом, као Каин и Авел, за право првенства.

Обележавање годишњице 9. марта, датума по злу уписаног у новију историју ове земље, зато није завело народ нити запалило варницу, јер се коловође познају по својим делима. Иза њих су опустошени градови, изневерене наде и проћердано поверење. А медији који им служе, упрегнути у њихову и туђинску пропаганду, од наводне опасности бране само они који могу све да изгубе, кад право закупа на њихова врата.

Накарадно схваћена слобода говора у такозваним независним медијима, пре Закона о информисању, који им је месецима, од његовог доношења, трн у оку, више открива природу оних којима је лаж истина, него што суштински оптужује његове писце. Вајни "слободни" и "независни" при том упорно заобилазе да информишу своју публику због чега плаћају "драконске" казне или им се гасе фреквенције. Уместо тога, дају се у хајку на "репресивни, тоталитарни режим", призивају ослободиоце кад већ не могу да дозову сопствени народ, и кукумавче на угрожености ових или оних слобода.

Народ је давно прозрео и презрео фразе од којих се не живи, те "јадни, мали хрчки" усамљени бране себе.

Патриоте бију велику, одсудну битку. Њен исход одлучиће само они који воле своју државу и народ.

Жана Живаљевић

СТОП АМЕРИЧКОМ НЕОКОЛОНИЈАЛИЗМУ

Покушавајући да успоставе политичку, војну и доминацију у свим сферама живота, да диктирају системе вредности и натерају на послушност народе, државе и појединце, САД проводе нови тип тоталитаризма, кроз концепт новог светског поретка

Отели су нам Републику Српску Крајину и Републику Српску. Окупирали Косово и Метохију. Црну Гору довели у своју орбиту, под претњом да ће је отцепити. Сада атакују на Војводину и на Рашку област, Санџак, како је називају. "Бацају око" и на остатак остатака Србије, Београд са околином, где би да инсталишу своју окупациону управу. Зато им се морамо супротставити

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече. Ја сам Миодраг Вујовић, а ви гледате емисију "Дијалог" телевизије Палма. Ваш и мој вечерашњи гост је др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије. Господине Шешељ, добро вече и добро дошли у "Дијалог".

Др Шешељ: Добро вече.

Водитељ: Молим вас да ми, пре него што поставим питање, дозволите да позовем драге гледаоце емисије "Дијалог" да на телефон 367-2002, телефон је управо исписан на екрану, поставе питања. Мислим да је ће вечерас тренутак да се расправе многе ствари. Дакле, поштовани гледаоци, слободно питајте све што желите да знате. Слободно хвалите и кудите. Ја ћу свако ваше питање сигурно прочитати, сваку вашу критику, а од драгог госта сам добио уверавање да ће и он на свако питање, на сваку критику и одговорити.

Положај СР Југославије на геополитичкој сцени

Др Шешељ: Ако будем у стању.

Водитељ: Јасно. За почетак, господине Шешељ, молим вас да дате своје виђење и своју оцену политичке ситуације у свету са освртом, наравно, на наш положај на тој политичкој сцени.

Др Шешељ: У свету се наставља хегемонија и доминација једне велике силе, суперсиле - Сједињених Америчких Држава, и на делу је њен покушај да у потпуности овлада целим светом. Сједињене Америчке Државе проводе један нови тип тоталитаризма, кроз концепт новог светског поретка, покушавајући не само да задрже политичку доминацију или војну доминацију, него да доминирају у свим другим сферама људског живота, диктирају системе вредности и да натерају на послушност и народе, и државе и појединце.

Наравно, главни циљеви Американаца нису Срби, није српски народ. Главни циљ Американаца је да до краја униш-

Патриотска обавеза: супротстављање хегемонистичкој политици Америке

те Русију, да сломе Кину и на крају да доведу у питање Индију, арапски свет и многе друге државе које им нису по вољи и које показују да су склоне да воде самостално спољну политику. То су неке афричке, неке латиноамеричке државе попут Бразила, пре свега, и других.

Зашто смо ми Срби највећа жртва Американца у протеклих 10 година, од пада Берлинског зида? Зато што смо ми у њиховим очима традиционални руски савезник на Балкану и што процес сламања Русије подразумева уништење њених потенцијалних или стварних савезника. Свега онога на шта би се Русија једног дана могла ослонити када се дигне на ноге, када опет буде моћна и велика, ако Американци претходно не

шења Берлинског зида, више је веровало Американцима.

Американци су били слаткоречиви, обећавали огромне кредите, инвестиције, пријем у демократску заједницу раноправних народа и држава итд. Видело се да од свега тога нема ништа. Сетите се само оног махања идејом о кредиту од 25 милијарди долара Русији који је био актуелан 1992. и 1993. године. Лансиран је управо 1992. године пред изгласавање санкција Савета безбедности Уједињених нација против Савезне Републике Југославије, односно Србије и Црне Горе, како се то тада дефинисало. Од тог кредита на крају није било ништа. И у Русији је дошло до процеса отрежњења.

Деценија страдања: од пада Берлинског зида, Срби највећа жртва Америке

успеју ипак да је докрајче, да је униште.

Ви знате да је и сам Бжежински, који је један од протагониста новог светског поретка и један од водећих америчких геополитичара, геостратега протеклих 20, можда и 30 година, кристално јасно показао и приказао шта жели Америка. Америци није довољно растурање Совјетског Савеза, Америка жели да потпуно растури Русију. Он је изашао у јавност са идејом да би Америка требало за две милијарде долара да купи Сибир од Русије, и са концептом да се тај купљени Сибир подели у нове четири америчке државе. То је лансирано негде 1991, 1992. године, и наша штампа је то преносила ако се сећате.

Американцима је ишла на руку унутрашња ситуација у Русији. То што је пропао комунизам у Русији је била једна историјска неминовност. Не би комунизам пропао да није имао унутрашње слабости, унутрашње противречности. Оне су довеле до пропасти. Али начин на који је демонтиран комунизам био је крајње погрешан и на штету руских интереса. Јер оно руководство, које се затекло у Русији у тренутку ру-

сва та изразито прозападна гарнитуре је изгубила. Они више немају никаквих шанси на руској политичкој сцени. Русија је почела са усправљањем. Како ће то ићи, којом брзином, ја сада не знам, тешко је то проценити. Али, у сваком случају, Русија је показала да је свесна своје позиције, да је свесна намера Американца и осталих западних сила. На примјеру Чеченије је показала да више неће оклевати у одбрани сопствених интереса. Да више неће дозволити протежирање руских непријатеља од стране Запада и отимања дела по дела руске територије. То је оно што сада неку нову духовну снагу улива политичким процесима модерне Русије.

Русија, наравно, не може вечито остати на коленима. Ако до данас није уништена, ја мислим да су Американци изгубили сваку шансу да је зајста униште. Почини процес отрежњења и усправљања. У том процесу отрежњења и усправљања Русије обнављају се традиционални руски геополитички интереси. Кључни руски интереси су везани за Балкан. А на Балкану Руси немају никог ближег него нас. То је оно што су објективне перспективе. Како ће то изгле-

дати у субјективној равни размишљања појединих политичара, то је сада тешко проценити. Али, ово све што ради Путин улива велику наду.

Путин бацио рукавицу Западу

Водитељ: Да. Када смо већ код Путина, како коментаришете његов интервју ВВС-у где је дозволио могућност да Русија приступи НАТО-у под условом да је равноправна. И приличне непријатности које је доживео на домаћој сцени.

Др Шешел: Не мислим ја да је Путин имао неке нарочите непријатности. Ја мислим да је сам Путин објаснио шта је то у суштини. И узалуд су се обрадовали српски издајници у Београду који су пожурили да то коментаришу, усхићени, ево и Путин је за НАТО, ево и Путин је за Америку. Заправо, Путин је у једном интервјуу страним медијима бацио рукавицу Западу, упутио је изазов. Хоће и Русија у НАТО. Знајући да је то бесмислено, јер НАТО постоји да би уништило Русију. То му је једина сврха постојања, јер да нема Русије, шта би била сврха постојања НАТО-а? Не би је било.

Али, Путин на тај начин изазива Запад поводом старог обећања са Запада ако се укине Варшавски пакт да ће се укинути и НАТО пакт. То је била такође једна велика превара, једна велика обмана. И судећи према каснијим Путиновим коментарима, заправо је то био такав изазов. А ви знате, ти западни медији знају да дезинтерпретирају, да слажу, да обману. Са њима сам имао врло неугодних искустава те врсте, па зато сам и престао да дајем изјаве и интервјуе. Јер увек искасапе, исфалсификују и прелатаве...

Водитељ: Додају...

Др Шешел: Додају по својој жељи. Сећам се оне емисије коју је снимао ВВС у неколико наставка "Умирање Југославије". Тада сам дао интервју, сат времена сам говорио за Лору Силбер, мислим да се тако звала новинарка ВВС-а, и онда су то фалсификовали. На пример, мој говор из Малог Зворника где сам претио конкретним муслиманским криминалцима који су убили српског таксисту, сећате се то је било уочи рата, ја сам тамо у говору навео појединачно који су муслимани умешани у убиство српског таксисте (јер сам сазнао преко наших људи), а они су то представили као ја сам правио списак муслимана које треба ликвидирати. Ето тиме се служе. И то је био разлог да се једноставно са њима прекине сваки разговор. Да се једноставно не улази у њихову игру.

Да се вратимо овоме што Американци раде са Русијом, да бисмо апсолвирани у целости то питање. Американци своје намере показују, пре свега, по питању централноазијских земаља где постоје огромна налазишта нафте. Можда и већа него на Блиском истоку, и они желе да Русију искључе из сваког облика контроле над тим налазиштима, па чак и по питању нафтовода. И те нафто-

ЛУДЕ КРАВЕ

воле усмеравају преко Грузије, преко Азербејџана, Турске, чак и ако су милијарду долара скупљи него варијанте преко Русије. Циљ је да се Русија апсолутно изолује. И ту више нема никакве сумње.

На светској позорници се десило нешто посебно значајно после првих споразума између Русије и Кине. Све је очигледније да и Индија приступа том једном новом савезу, стратешком савезу, стратешком пакту. Три најмоћније силе евроазијског континета. То буди наду целокупног човечанства. И Кина је схватила које су намере Американаша.

Кина је схватила, наравно, неминовност реформе комунистичког система. Она је у те реформе кренула. Те реформе су веома озбиљне, оне нису толико изражене у политичкој колико у економској сфери, али у економској сфери су постигли огромне резултате и, наравно, није тешко када се постигне добро стање у економији да се изврше и политичке реформе. Али, Кина је сада веома опрезна јер је свесна шта јој спрема Америка, шта јој жели Америка и не сме себи дозволити оно што је прошла Русија. То је основна суштина.

У Кини сада имамо један систем који је и даље номинално комунистички, али је крајње идеолошки отворен и спреман и на разговоре и на интеграцију у модерни свет. Видите колико се Кина упиње да буде примљена у међународну трговачку организацију, а то Американци спречавају. Кина показује да више није идеолошки затворена и тиме што проповеда политику једна држава два система. Она није ни покушала

да мења систем у Хонг Конгу и Макау након њиховог повратка матици отаџбини. Има намеру и када се Тајван врати да на Тајвану остане систем какав је затечен, само да то буде суверена територија Кине, под контролом кинеске војске, кинеских царинских органа, кинеске полиције. Као што је то случај у Хонг Конгу и Макау.

Са друге стране, по узору на Хонг Конг и Макау, Кина на својој територији, прво у форми експеримената касније у оквиру тих посебних привредних зона, показује да је спремна на један озбиљнији, оригиналнији приступ решавању основних економских проблема кроз либерализацију економије, кроз либерализацију привреде.

Наставак идеологије и праксе Адолфа Хитлера

Што се тиче Индије, Американци у њој виде потенцијалног противника. Индија им још није опасна, али Американцима је неподношљива сама помисао да тамо живи више од милијарду становника. А видели сте, у последње време са Запада се објављују подаци, чак и књиге, да се планира редукција светског становништва, свођење становништва света на неких милијарду људи. На удару су тзв обојене расе, пре свега.

Американци никада нису престали да буду расисти, велики расисти. Они глуме залагање за расну равноправност, мултикултуралност итд. То је све њима облик олакшавања експанзије америчког културног монополизма. А што се раса тиче нема нигде у свету друштва које је више расно диференцирано

и подељено, које је више расно противречно од америчког друштва. Без обзира на сва њихова декларативна заклинања.

То што раде Американци наставак је идеологије и праксе Адолфа Хитлера. Само је облик америчког тоталитаризма много погубнији, много горѝ. Ми смо у XX веку имали три облика тоталитаризма – комунизам, фашизам и мондијализам.

Комунизам је био заснован на идолатрији радничке класе и револуционарном заносу који је из тога избијао. У првој фази био је изразито еманципаторска идеологија, залагао се за опште људске вредности, али у пракси се то извитоперило у крајњу супротност тих општих људских вредности. И фашизам је кренуо са левице.

И фашизам је кренуо са неким идејама једнакости, равноправности, али се заснивао, пре свега, на апологији расе. Дакле, основне људске неједнакости биолошког карактера. И на томе је извлачио поставке за социјалну неједнакост. И развио се до система страшне мржње према свему оном што не припада једној раси, аријевској раси, како је то Хитлер називао, или европејској раси, пре свега германској раси. Чак су и Словени, који су Европљани и Аријевци, били на удару, али не зато што је Хитлер искрено мислио да су народ мање вредности, него зато што су били многобројни. И без њиховог уништења Хитлерова Немачка није могла да рачуна да ће загосподарити огромним руским пространим. То је основ нацистичке антисловенске мржње.

Када је реч о мржњи према Јеврејима, она је, пре свега, заснована на жељи да се преузму јеврејска богатства. Јер, Јевреји су народ који је традиционално склон финансијском, берзанском пословању, банкарству, који учествују у стварању великих индустријских концерна. И народ чији припадници у много већем проценту, него припадници других народа света, располажу огромним финансијским богатствима. Начин да се Хитлер дочепа тог богатства био је уништење пре свега немачких Јевреја. А онда је то израсло у идеологију уништења Јевреја као таквих.

Сличан пример смо имали на много примитивнијем нивоу код Иди Амина у Уганди својевремено. Ако се сећате, Иди Амин је државним ударом преузео власт у Уганди, а Енглези су га довели на власт. После неколико месеци владавине он је почео да прогони све становнике Уганде који нису изворно Африканци. На удару су били Индуси, Енглези, и многи други. Зашто? Реч је била о моћним трговцима, о моћним привредницима и он је на тај начин, на најпримитивнији начин, најпримитивнијим методама настојао да се дочепа њиховог богатства. То је радио и Хитлер.

Мондијализам средство доминације Америке

Шта Американци раде? И Американци полазе од неке претпоставке једнакости, равноправности на којој почива изворни мондијализам. Али, мондијализам је ту такође средство да се постигне доминација и хегемонија. Американци су тежили уништењу колонијалног система у току Другог светског рата не зато што су искрено били за ослобађање колонијалних народа и стварања нових држава, него зато што је то био метод да се уништи британска империја, да се уништи француско колонијално царство, и да Американци имају много шире тржиште за слободно пласирање своје робе и јефтину куповину сировина. То је суштина.

Дакле, нигде ту није било искреног залагања за неке опште људске вредности. Залагање за опште људске вредности увек је било срачунато на постизање неких економских финансијских интереса.

Најбољи пример америчке политике је Латинска Америка. Тамо су Американци деценијама изазивали државне ударе, крвопролића, геноцид над локалним становништвом, да би заштитили своје интересе. О томе је најбоље писао Ноам Чомски у великом броју својих књига. Пример Чилеа о томе најбоље сведочи. Када је Пиноче био потребан Американцима, склањан је од Запада и подржаван од Американца. А ево замало да заглави у затвору када више није потребан Американцима. Онда он више никоме није интересантан.

Сличан пример је и генерал Норијега. Американци су убили Омара Торихоса јер им није био по вољи, јер је

следио неке панамске националне интересе и довели на власт генерала Норијега. И док им је био послушан могао је сасвим несметано слободно да тргује дрогом, да се бави разним криминалним радњама. Оног тренутка када је засметао Американцима, извршили су инвазију Панаме, ухапсили га, одвели у Америку, тамо га осудили и тамо га држе у затвору.

Такви Американци, дакле, данас покушавају целом свету да наметну идеологију и праксу мондијализма. Тај мондијализам, зачет на идеји опште људске једнакости, еманципације, изједначавања народа, раса, изједначавање култура итд. претвара се у своју супротност доводећи до уништавања народа, уништавања држава и подређивања целог света интересу саме Америке.

Америка данас не опстаје захваљујући својој индустрији, својој производњи, свом раду, него чињеници да доминира целим светом, да је долар главна валута у целом свету и да они једноставно преко својих федералних резерви, преско своје емисије новца, емисије долара, циклично дижу или обарају вредност монете и на тај начин плачкају цели свет. Оног тренутка када им се укаже потреба да вредност долара буде нижа, они га обарају. Када је потребно да је вредност долара виша, они је вештачки дижу. А долар је увек пренењен у погледу онога што можете купити за један долар.

Е сад, шта се дешава? Када Американци дижу вредност долара они повешавају камате, пре свега камате њихове емисионе банке, а онда то доводи до раста камата пословних банака. Капитал из целог света похрли у Америку, Америка привуче инвестиције и на тим инвестицијама заснива свој нови циклус економског развоја. Када Америка обара камату онда пада вредност долара, онда је америчка роба, која је нагомилана захваљујући том новом циклусу инвестиција, веома јефтина широм света.

Американци, дакле, имају несметано тржиште да је продају, а, са друге стране, враћање инвестираног новца страног порекла је много јефтиније него што је то било у претходној фази. То су те варијанте вештог манипулисања светским монетарним системом.

Нашли смо се на путу таквој Америци и она жели да нас уништи. Шта год ми Срби да урадимо ми Американце не можемо одобровољити. Што би наш народ рекао, да се у со претворимо не вреди. Њихов је циљ да се Србија сведе на што мању територију, на бивши Београдски пашалук. Отели су нам Српску Крајину, Републику Српску, Косово и Метохију окупирали, Црну Гору довели у своју орбиту под претњом да ће је отцепити. Сада атакују на Војводину и на Рашку област, односно Санџак како је називају. И на крају на тај остатак остатака Србије - Београд и околину, где би да инсталишу своју окупациону управу.

Ми се Американцима морамо супротставити. Ово што се нама дешава ових година, пре свега прошле године, није ствар једне америчке администрације, Клинтонове администрације, па као када прође Клинтону мандат промениће се ствари. Можда ће се променити у методу, али кључни циљеви ће остати исти. Јер, сетимо се! Бушова политика се није много разликовала од Клинтонове. Можда би Буш био паметнији од Клинтонана прошле године па не би кренуо у оружану агресију, него би инсистирао и даље на неким другим методама. Јер, очигледно је да је прошлогodiшња оружана агресија против Савезне Републике Југославије Американцима нанела огромну политичку штету, далекосежних последица и пробудила цели свет. Вероватно би се неким другим методама можда постигло и више.

Знате, можда је прошле године ова проамеричка опозиција, пре рата, имала неких шанси на неким изборима. Сада, после тог рата, ови издајници Драш-

Мисија: НАТО постоји да би уништио Русију

ковић, Ђинђић, Кошгуница и компанија заиста никаквих шанси немају. Ко може да гласа за оне који следе америчке интересе и америчку политику. Ко то у Србији може за њих да гласа? Пре те оружане агресије могао се овде део народа довести у заблуду да је Америка демократска држава, она жели добро српском народу, она жели инвестиције, она жели наше економско благостање, она ће улагати, само чекају милијарде долара да се унесу. Сетите се како су ти издајници тврдили да чекају милијарде, две-три милијарде, пет милијарди чека, само да се промени режим, да се унесе у Србију. Сада таквих илузија више у Србији нема нико озбиљан.

НАТО агресија пробудила Европу

Водитељ: У овој вашој анализи Европу нисте помињали. Међутим, чињеница је да је управо та агресија довела и до буђења Европе. Сетимо се како је Клинтон, чак и у Турској прошао, Медлин Олбрајт, Цими Шеј је синоћ такође добио торту у лице у Белгији, Блер је доживео да његова штампа јавно, месецима већ, пише да Енглеска није ништа друго него марионета. То буђење о ком говорите за остатак света да ли има наде да се и Европа буди?

Др Шешел: Ја морам искрено признати да сам имао и неких предрасуда према Чешкој и чешком народу, због оног ђубрета Хавела, Вацлава Хавела, кога смо ми, српски дисиденти, некада бранили када су га комунисти прогонили у Чешкој, па нам је тако узвратио - први се залагао за бомбардовање Србије и српског народа. Заиста невероватно ђубре.

Али, ово што су урадили чешки студенти дочекавши Медлин Олбрајт јајима на Уциверзитету у Брну, отвара ми наду да у чешком народу заиста постоји велика доза и патриотизма и свесловенске солидарности и оног пријатељства које је некада карактерисало српско-чешке односе.

Сетите се, многи Чеси су заслужни за српску културу. Константин Јиречек, први писац свеобухватне историје српског народа је Чех. И многи други Чеси су се прославили на пољу славистичких студија, неки највећи светски слависти су били Чеси попут Шафарика итд.

Изгледало је, ових протеклих година, да је та Чешка потпуно пропала, нестала, да то више нису они некадашњи Чеси. И код чешких званичника је било много антисрпске мржње, праве хистерије. У томе свему је предњачио Хавел. И зато му је адекватан овај назив ђубре. Јер не може се другачије нешто рећи за таквог човека. Онај ко тражи бомбардовање српског народа не заслужује ништа друго. Али ово заиста улива оптимизам.

Улива оптимизам и чињеница да долази до извесног буђења и у Немачкој и у Француској. Можда и у Великој Британији, то остаје да видимо. Али, у том буђењу европских народа предњачи Италија. И то опозициона Италија, не само Лига за север, него и Ђанфранко Фини, национална алијанса и многи други, Берлускони на пример итд.

Водитељ: Па и комунисти.

Др Шешел: Знате шта, комунисти се баш много нису прославили, јер су они учествовали у тој левичарској Влади. Јесу изражавали, с времена на време, противљење, али нису довели у питање Владу.

Хајдер трн у оку западним "демократима"

Водитељ: А поводом ове кризе у Аустрији.

Др Шешел: Што се тиче кризе у Аустрији и доласка Хајдера на власт, то је један веома интересантан феномен. Хајдера су дочекали са свих страна напади, правом хистеријом мржње. Зашто? Зато што је Хајдер почео да води рачуна о неким општим националним интересима. Можда је при томе и давао неке неспретне изјаве, можда је давао изјаве

које су за нас апсолутно неприхватљиве. Ја сам чуо да се према српском народу није опходно коректно и зато не могу у старту имати симпатија према њему. Однос, и мој лични и Српске радикалне странке којој припадам, а претпостављам и владе и Србије и Савезне Републике Југославије, дакле свих наших званичних фактора, према Хајдеру и његовој партији зависиће, пре свега, од његовог односа према српском народу.

Ако се политика аустријске државе промени према Србима после доласка ове нове коалиције на власт, онда нема никаквог разлога да ми немамо и позитиван став према аустријским политичарима и према Хајдеру. Ако та политика буде и даље непријатељска, као што је била у ранијој администрацији, онда нема разлога да наш став буде позитиван, биће негативан.

Према свим светским политичарима, без обзира каква им је оријентација, ми треба да имамо став који зависи од њиховог односа према нашем народу и нашој држави. Јер, какви су њихови политички ставови то се тиче њихових народа и њихових држава. Ако та политика за коју се залаже Хајдер одговара аустријском народу, што би она нама сметала, или сугра немачком или било ком другом народу. Дакле, у том приступу међународним проблемима, ми не смео да имамо никакав идеолошки однос. Ми треба увек да полазимо од интереса свог народа и своје државе.

Водитељ: Међутим, интересантно ми је то, да останемо ако дозвољавате још мало код Хајдера, прогласили су га новим нацистом, дигла се целокупна светска халабука против њега. И човек процењујући интересе каже: "Ја дајем оставку, јесте ли сада задовољни?"

Др Шешел: Он је наступио као један веома вешт, интелигентан и лукав политичар. Сада да су поново избори у Аустрији можда би двоструко више гласова освојио.

Америка генерише кризе у Европи

Водитељ: Управо сам вас и прекинуо у вашој елаборацији јер су се италијански комунисти изјаснили да подржавају Хајдера и тај његов потез. Значи, свеукупно да се вратимо на вашу процену. Буђење Европе у том националном, има ли шансе. Хајде да посматрамо и са позиције Хелмута Кола. Кога ја све могу, само не да волим, с обзиром управо на његов однос према српском народу. Али је чињеница да многи аналитичари већ сада процењују да ово што му се дешава, афера која му је намештена, резултат је чињенице да је он пред крај мандата са ове конзервативне позиције покушао да направи једну јаку проевропску коалицију. Значи и у западној Европи и да то сада плаћа.

Др Шешел: Нема никакве сумње да Американцима не одговара уједињење Европе. Америка жели подељену Европу да би лакше њоме манипулисала. И

Облик америчког тоталитаризма гори од комунизма и фашизма

Америка намерно генерише разноврзне кризе у Европи. И те нису само кризе на Балкану. Читав низ угледних теоретичара и политичких аналитичара је одавно закључило, још пре 20 година (ја знам да сам неке материјале те врсте читао још 1979. године у завршним фазама израде докторске дисертације) и доказало су да Американци стоје иза тероризма у Италији, иза Црвених бригада. Да америчка обавештајна служба диригује њиховим активностима и финансира их. Такав је случај био и са групацијама Бадер Мајнхоф у Немач-

тског поретка. Са таквом праксом искуства имају и многи други народи, па чак и европски народи. Али Европа мора да се пробуди ја сам у то убеђен. И будућност Европе није у слепом слеђењу Америке, будућност Европе је у заједници равноправних националних држава, равноправних народа. Не могу Американци да Европи наметну денационализацију.

Европа има сувише стару културу, традицију, националну свест појединих народа да би то све Американци могли да пониште. Видели сте и у Францу-

који је НАТО учинио својом агресијом на нас и интелектуална Европа се пробудила, али и стручна. Незапамћено је да је једна тако моћна сила, односно њен лидер, изложен толиком броју оптужница, толиком броју критика аргументованих, толиком презиру на крају крајева. Да ли то значи да су се ствари у многоме промениле?

Др Шешељ: Јесу се промениле, али нећемо ми тако брзо да осетимо позитивне последице. Зато не треба са тог аспекта будити неки претерани оптимизам као да се у Европи и Америци сада спрема устанак против такве власти. Мењање друштвене свести иде много спорије. И како су то још неки филозофи и политички теоретичари XIX века исправно схватили свест о историјским догађајима долази тек после тих догађаја. Свест о ономе што је нас задесило прошле године тек сада почиње да се ствара. После бројних анализа, узрока, последица, итд.

Наравно, док су још трајали ти догађаји многи светски интелектуалци су упозоравали на њихове трагичне последице. Сетите се Чомског и Кисинџера, и бившег америчког гуњоца и садашњег активисту за људска права Кларка, итд. Та свест ће нешто спорије да се развија него што бисмо ми желели. Али оно што ми сада имамо кристално јасно пред собом су прави циљеви Америке, методе којима се Американци служе. Ту више нема никаквих илузија и свест нашег народа је да се мора издржати. Тешко нам је, много патимо, али немамо куд. Државу сачувати морамо.

Више Срба страдало од "савезника" него од Немаца

Водитељ Господине Шешељ, вама и вашим партнерима из коалиције, који јасно износити силне анализе политичке ситуације у свету, на унутрашњој сцени се замерају две ствари. Да ви имате јако тврду политику према Американцима, односно према међународној заједници, да су вас они, једноставно, као саговорнике одбацили, а да ви и не покушавате да остварите контакте. Дакле, да занемаримо сада критике како сам их ја објаснио, вероватно сам то и нетачно урадио, али ме интересује, не можемо сами, ми морамо бити и ми јесмо део те међународне заједнице, поготово Европе. Где ви видите могућност контакта, могућност сарадње са светом?

Др Шешељ: Ми никада нисмо желели рат са Америком, ми никада нисмо желели сукоб са Америком. Ми смо желели пријатељство. Пре десетак година код нас се јавно прослављала годишњица, стогодишњица или сто десет година од успостављања дипломатских односа Србије и Америке.

Водитељ: Међународног уговора.

Др Шешељ: Да. Код нас се славilo савезништво из Првог и Другог светског рата. Код нас су људи забораваљали, потискивали из своје свести како су нас савезници бомбардовали у Другом светском рату, како су убили више Срба не-

Кук и Ведрин у Рамбуеју: тражили окупацију целе Србије

кој.

Јуче и данас, читао сам у штампи опет неки чланак пренесен из италијанских новина где се потенцира питање, мислим баш из Финијевог листа, учешћа америчких обавештајца у организовању терористичких акција. Ко ме је Алдо Моро сметао у време када је отет и убијен? Својом политиком он је могао да смета само Американцима никоме више.

Дакле, нисмо ми једина заморчад, нисмо ми једини експериментални полигон за испробавање метода новог све-

ској, Ле Пен све више добија гласова на изборима без обзира на покушај америчких и француских обавештајних служби да му растуре партију, да изазову унутрашње расцепе итд. Права је поама и на белгијске патриоте и патриоти многих других земаља се сучељавају са америчким покушајима да се потре национална свест.

Раскринкани циљеви САД

Водитељ Господине Шешељ, мора се признати поводом страшног злочина

го Немци. Када саберете све Србе који су директно страдали од немачке руке, дакле, оставимо по страни за тренутак немачке квислинге, немачке савезнике, Хрвате, усташе итд. Када се погледа колико је Срба страдало од немачке, колико од енглеске и америчке руке, видећете жжж

Водитељ: Колико је градова српских разрушено...

Др Шешељ: Од савезника много више. Али, ми нисмо могли избећи све ово што нам се десило. Било је покушаја да се одобрвоље Американци, било је попуштања у нашој државној политици. Као прихватићемо им један захтев па ће они променити однос. Па прихватити други захтев па ће променити однос. Показало се да тим попуштањем заправо ништа нисмо постигли. Да им није вредело попуштати.

Друго, прошле године су поставили захтев који ниједан народ, ниједна држава на свету не би прихватила.

Водитељ: То јавно признају да су намерно урадили.

Др Шешељ: То сада јавно признају. Они су у Рамбујеу тражили да окупирају целу Србију.

Водитељ: Јасно.

Др Шешељ: И да њихове трупе сасвим слободно пролазе кроз све српске градове, кроз сва српска подручја.

Аркана убила америчка обавештајна служба

Водитељ: То и званичници НАТО-а и Пентагона тврде.

Др Шешељ: То никако нисмо могли прихватити. И они настављају даље са антисрпском политиком. И сада насту-

пају на више различитих начина. Прво, потпомажући Долика у Републици Српској. Република Српска је окупирана и сада Долика инструментализују против Србије. Затим, помажући сепаратистички режим Мила Ђукановића у Црној Гори и њега усмеравају против Србије. Америка зveckа оружјем на подручју Косова и око Косова, изазивајући додатну нервозу, можда покушавајући да створи страх у народу од новог рата итд.

Затим, Америка финансира издајничку опозицију у Србији, разне групе за притисак, интересне групе тзв. удружења грађана, мале групације људи звучног назива и неке тзв. независне синдикате, да би у Србији политичка ситуација била што компликованија, што немирнија и да би генерисала и унутрашњу политичку кризу поред ове економске која нас је снашла, наравно, не само због спољне блокаде него и због једног економског наслеђа које је крајње негативно, које потиче из старог комунистичког периода.

То је амерички однос према Србији данас, агресија се наставља. Врхунац таквих америчких настојања је државни тероризам који проводи Америка. Сада је очигледно, то је истрага већ разјаснила, да је Жељка Ражнатовића Аркана убила америчка обавештајна служба и да су ови криминалци били само њени извршиоци, за новац. Зна се да је умешан Милорад Долик, зна се да је умешан и Насер Орић, зна се чак и да су неки Шиптари учествовали у финансирању тог терористичког чина.

Водитељ: То је четири и по милиона марака, ово што је господин Пелевић рекао.

Др Шешељ: Да ли четири и по, да ли пет, ја сада не могу да вам кажем колика је.

Водитељ: Он је изјавио четири и по милиона.

Др Шешељ: То је сада већ неспорна чињеница. По методу, по начину, по интересима који се иза тога крију, и по неким подацима које већ знамо, америчка обавештајна служба је организовала и убиство министра одбране Павла Булатовића. Ја не могу сада да вам говорим детаље, истрага иде колико ја знам у добром правцу. Све је више индиција да је и убиство Радована Стојчића Бађе и убиство Зорана Тодоровића Кундака на исти начин организовала америчка обавештајна служба. Све је више индиција.

Америчка обавештајна служба наставља са таквим операцијама. Она то отворено и ставља до знања. Више се то и не крије. Расписују се награде за српским политичарима јавно, пет милиона долара за Милошевића, Караџића и Младића. Значи, ми смо на удару једне силе која не познаје ни право, ни правду, ни правичност, која не поштује ни елементарне принципе међународног јавног права, правне норме. Која нема моралних скрупула. И ми се морамо носити са том силом како знамо и умемо.

Стратешка оријентација на источне земље

Водитељ: Да, али инсистирам на овим спонама. Привреда, економија има контакте, повезују се, али стоји тај ембарго као непремостив у овом тренутку, али је појачана та активност. Ја сада покушавам да размишљам на западни начин.

Др Шешељ: Са америчким фирмама не.

Водитељ: Када капитал креће онда има шансу и за политику.

Др Шешељ: Неке европске фирме имају интерес да сарађују са нашом земљом и мислим да ће ту све чешће долазити до пробоја блокаде. Највише су заинтересоване, колико ја знам, немачке и италијанске фирме. Мислим да ми са наше стране треба да прихватимо све облике сарадње. Е, сад, нисмо ми њима наметнули блокаду него они нама. Не избегавамо ми контакте са њима него они са нама. Они нас стављају на спискове људи којима је забрањено да тамо путују, а што би ми тамо онда и путовали. Што ми да путујемо у непријатељске земље.

Али, оно што је наша стратешка не само политичка, него и економска оријентација, то су источне земље. То је Русија на првом месту, Белорусија, Украјина, Кина, Индија и арапски свет. Пре свега Ирак, Сирија али и многе друге арапске земље. Заправо све земље Азије, Африке, на крају Латинске Америке, мада је ту због географског фактора економска сарадња отежана, нешто је скупља и тешко је наћи неки заједнички интерес, али ни то није немогуће. Та наша сарадња отвара озбиљну перспективу. Ми морамо храбрије кренути у то.

Divide et impera: режим Мила Ђукановића САД усмеравају против Србије

Нема више "беби бифа" испод цене

Водитељ: Шта поручујете онима који се смеју, са поругом гледају на ту вашу оријентацију?

Др Шешел: Треба да их прво питамо а како ми то можемо просперирати оријентацијом на Запад? Шта ми Западу можемо да продамо? Само чисте сировине можемо Западу продати.

Водитељ: У овом тренутку не можемо ништа.

Др Шешел: Бакар, али бакар вам је као злато.

Водитељ: Али не можемо ништа у овом тренутку, неће ни да купе, њима је циљ...

Др Шешел: Бакар би купили. Бакар вам је као злато. Али у сировом стању. Они желе бакар. Они, дакле, хоће сировине да узму. Они би узели јагоде, малине, купине, пужење, дрво у сировом стању, квалитетно дрво, најквалитетније храстово, орахово итд. И шта још ми можемо да продамо Западу? Шта би то још Запад од нас купио? Сетите се колико су се раније комунистичке власти у нашој земљи упињале да продају месо тадашњој Европској заједници, сада Европској унији, успевали су да продају само тзв. беби-биф.

Водитељ: Јуне до 500 кг. тежине.

Др Шешел: Врло младог телета и то само поједине делове.

Водитељ: Јесте, најбоље.

Др Шешел: Најбоље делове и продаја је ишла испод цене коштанца. Продаја "Југа" у Америци је такође била испод цене коштанца, из политичких разлога форсирана, никакве конкретне зараде ту није било. Шта је то што ми можемо онда да извеземо на Запад. Мало тога. А на Исток можемо, све наше привреде су комплементарне. Ми већ имамо овај пројекат који је фактички бесцаринска унија са Русијом, дакле слободан увоз и извоз уз царинско евидентирање од 1%. То вам је царинска унија, већ једна врста царинске уније. Ми имамо разне пројекте са Кином.

Али, она област у којој храбрије морамо кренути са том сарадњом је област приватизације. Ми морамо заинтересовати што више руских, кинеских а и фирми из арапских земаља да постану сувласници наших фабрика, да у процесу приватизације купују одређене пакете акција. Има ту интереса. Морамо их охрабрити. Морамо, дакле, сарађивати са оним земаљама које нам неће сутра наметати свој политички интерес и уцењивати нас. Са Американцима је сваки контакт економске природе срачунат да се сутра има полуга уцењивања. Отвореног уцењивања.

Не потцењујем ја значај сарадње и са Немачком и са Италијом које су нам најближе од ових најразвијенијих земаља. И до те сарадње ће доћи у будућности. Ја мислим да ће и Немачка и Италија претрпети значајне политичке промене. Не може ова садашња левичарска влада у Немачкој дуго да опстане, а демокришћани су компромитовани. То

Америчка обавештајна служба организовала убиство Павла Булатовића

отвара простор за појаву нових политичких партија и покрета. Какве ће оне бити видећемо. Нека буду патриотске на немачки начин, то је већ довољна основа да са њима сарађујемо јер неће прихватати амерички диктат.

У Италији, такође, онај ко је искрени поборник италијанских интереса има интерес и да са нама успешно сарађује и да се супротставља америчкој хегемонији. У то нема никакве сумње. Ми не тражимо, дакле, да то буду протагонисти наших интереса на њиховој политичкој сцени, нека они буду посвећени интересима свог народа и своје државе, и то је већ довољна платформа за нашу међусобну сарадњу.

Прилике и неприлике у просвети

Водитељ: Господине Шешел, први сет питања је стигао. Обећали смо гледаоцима, време протиче и не приметимо често, а ја се трудим да одржим реч, редом ћу читати, па немојте замерити што ћемо са области на област.

Јелена Радиновић из Новог Београда вас поздравља и пита, зашто нико не критикује просветаре који и даље шпрајукују иако су добили све исплате и повећање плата?

Др Шешел: Прво да констатујемо да се вероватно слажемо око процене да је стање у просвети тешко. Да је социјални статус просветних радника тежак. То је једна чињеница. И такво стање траје дуго. У принципу, захтеви просветних радника – професора, наставника, оправдани су. И држава се труди да им удовољи у максималној мери. Влада националног јединства и Влада Републике Србије је то показала у пракси. Ми смо оцењивали да је могуће да идемо на повећање максимално 20%. И то је оно чиме смо се руководили трагајући за неким могућностима. Накнадно смо

проценили да идемо на још веће повећање па смо на последњој седници Владе донели ове закључке да повећање иде за јануар 20%, за фебруар још 10%, за март још 10%. И то када проценат на проценат обрачунате дође негде око 45%, али не само за просветаре, него за све запослене у јавним службама. Па ће они који су у међувремену већ имали нека усклађивања плата, нека повећања, сада имати нешто мањи проценат повећања, а циљ нам је да повећамо онима којима нисмо протеклих месеци повећавали.

Морам да вам кажем да су у најтежем положају државни чиновници. Њима су плате најмање у просеку и најдужи је временски период прошао од њиховог претходног повећања. Сада смо све запослене у државним сектору, у јавним службама на овај начин изједначили. И надам се да ћемо успети да сада тај ниво одржимо. Трудимо се максимално, изналазимо средства и већ смо то питање на један адекватан начин решили. И то је схватила огромна већина просветних радника.

Сада, међу овим синдикатима који заступају интересе просветних радника, постоје тзв. независни синдикати који су инструментализовани од западних обавештајних служби. Није њима циљ да Влада и просветни радници нађу споразум, успоставе заједнички језик. Њима је циљ да се што веће неприлике у друштву створе, што већи немири. Да се настава не одвија нормално, да ђаци излазе на улице, кад већ не могу студенте да натерају на улицу да бар истерају средњошколце итд. И међу активистима тих прозападних синдиката, који добијају новац од Американца и других западних обавештајних служби, редом се крију врло лоши педагози, врло лоши наставници.

Ми се бавимо мишљу, о томе већ разговарамо, да реafirмишемо ону традиционалну улогу школских инспектора. Да прво повећамо њихов број и да крену по школама да оцењују рад професора. Да присуствују предавањима, да присуствују испитивањима, да дају оцене и да од тих оцена зависи опстанак наставника у школама. Мораћемо то да урадимо, јер се показало да они који су најгори међу просветним радницима, најбучнији су у демонстрацијама ове врсте. И најсклонији да манипулишу ђацима у политичке сврхе, да их одвлаче од наставе, да их изводе на улицу и слично.

Земунска хроника

Водитељ: Милан Петровић из Суботице, када ће на Бусијама бити успостављени услови за нормалан живот?

Др Шешел: На Бусијама се успостављају услови за нормалан живот и живи се. Бусије су једно од најновијих насеља на подручју земунске општине, на Бусијама се раде путеви, водовод је дошао до центра насеља још 1997. године. Асфалтни пут до центра насеља још 1997. године. А склопљен је споразум

РУКОЉУБ "ДОМОЉУПЦА"

општине Земун, Савезног министарства за избеглице и Републичког комесеријата за избеглице Србије, Електропривреде Србије, Електродистрибуције Београд о електрификацији насеља Бусије, Грмовац и Плави хоризонт. То су три велика избегличка насеља на подручју земунске општине.

Водитељ: Господине Шешељ, детаље можемо у Земунској хроници која иде на овој телевизији.

Др Шешељ: Нисте ме позвали у Земунску хронику? Да, ви то не уређујете.

Водитељ: То је ваша емисија.

Др Шешељ: Није то наша емисија, то је емисија редакције Земунске хронике која се припрема у оквиру ЗИПС-а, Земунског информативног пословног система, дакле, није то страначка редакција него општинска.

Водитељ: Да ли би било нешто ружно и да је ваша емисија, господине Шешељ?

Др Шешељ: Не би било ружно, али ми већ имамо своју емисију, а то су Радикалски таласи. Често исти људи спремају и једну и други емисију, а то је зато што су многи чланови наше странке запослени у ЗИПС-у, у том општинском јавном предузећу, па се професионално у ЗИПС-у баве новинарством, а као њихов страначки ангажман, њихов домет у новинарству испољава се и кроз Радикалске таласе. Две, дакле, одвојене потпуно различите, али рекао бих врло успешне емисије и врло гледане емисије.

Водитељ: Ја се још једном извињавам, скаћамо са теме на тему, али већ је дошло толико питања да стварно желим да испоштујемо сваког гледаоца. Божа

Радаковић из Београда, шта ће бити са аутомобилима који су одузети, а регистровани на црногорске таблице?

Др Шешељ: То одузимање аутомобила није било мотивисано регистарским таблицама, већ је проверавано да ли је, ако је реч о увезеном аутомобилу, за њега плаћена царина или није. Да ли је аутомобил легално увезен или није. Ми смо крајем 1998. године имали једну велику акцију легализације, и тада смо упозорили да је то практично последња легализација те врсте. Донели смо и савезни закон којим смо либерализовали увоз половних аутомобила, до четири године старости. Тај закон сада дозвољава увоз аутомобила, и ми морамо пресећи шверцерске канале.

Ви знате, актуелна црногорска власт не поштује савезне прописе, спречила је функционисање царинске службе у Црној Гори, и у Црној Гори се и даље увозе аутомобили који су често украдени из неких других подручја са Балкана и шире из Европе. Наша полиција мора да ради свој посао. Дакле, ако се негде одузме аутомобил онда то није зато што је на њему регистарска таблица из Црне Горе, него зато што постоји одређена сумња да аутомобил није легално увезен у нашу земљу. Ако се провером утврди да је све легално увезено, да је плаћена царина и све остале дажбине држави, аутомобил се враћа. Нажалост, како изгледа много је више случајева да аутомобил није легално увезен.

Водитељ: Милан Тошић из Београда пита оно што сте већ одговорили, али да испоштујемо гледаоца, шта мислите о

Путиновој изјави о приступању НАТО-у?

Др Шешељ: Рекао сам већ да је то био Путинов изванполитички изазов према Западу и он је то касније и објаснио. Али, свакоме је одмах у старту било јасно да од тога нема ништа. Јер тиме би се до краја изгубио смисао постојања НАТО-а. НАТО постоји да би се обрачунао са Русијом. Да би уништио Русију.

Тито измишљао нације и границе

Водитељ: Гледалац Бранислав из Зрењанина, да ли је Тито допринео рату у Босни и на Косову тиме што је мањинама дао сва права?

Др Шешељ: Није Тито допринео рату у Босни и на Косову и Метохији тиме што је мањинама дао сва права. Свака би друга власт у нашој земљи, претпостављам, мањинама дала сва права. И власт Краљевине Југославије мањинама је дала сва права, некада и већа него што им је дао комунистички режим под Титом. Сетите се, у време Краљевине Југославије муслимани су чак имали право да се у својим интерним односима служе шеријатским правом, шеријатским кодексом. Склапали су бракове, опредељивали се, самостално нотирали у својим грађанским парницама, итд. Свака власт, не само комунистичка дакле, вероватно би инсистирала на том принципу.

Тито је изазвао рат измишљањем вештачких нација, федерализацијом земље и одређивањем граница међу федералним јединицама на штету српског

народа. Тито је измислио црногорску нацију. И све наше муке због актуелног понашања црногорског сепаратистичког режима засноване су на том моменту.

Затим, Тито је измислио муслиманску нацију. Одвојио је из српског националног бића Србе исламске вероисповести. У крајњем исходу манипулацијом великих сила обновљена је верска мржња између Срба православца и Срба муслимана, и изазван грађански рат у бившој Босни и Херцеговини оног тренутка када су Американци обећали Изетбеговићу да би могао добити независност и могао доминирати над тамошњим Србима.

Ми никада нисмо били против свих грађанских парова Албанцима, непрекидно смо се за то залагали. Али, Американци су инструментализовали албанску националну мањину да би се обрачунали са српским народом. То није ништа ново. У Другом светском рату на исти начин су поступали прво Италијани, онда Немци. У Првом светском рату су тако поступали Аустроугари и Немци.

Дакле, до инструментализације албанске националне мањине долазило је више пута кроз историју. Да не говорим о турском периоду који је трајао неколико стотина година. Увек су Албанци били турски инструмент против Срба.

Што се тиче других националних мањина у нашој земљи, оне се веома лојално постављају, и ту нема никаквих проблема. У Војводини, на пример, нигде нема проблема са националним мањинама. Мађари су врло часни, лојални.

Има проблема некада са неком од њихових странака, као са Савезом војвођанских Мађара, Касином странком, али то је друго, то су политички проблеми, то је политички процес, то су политички сукоби итд. Због чега настају ти проблеми? Зато што и Каса пристаје уз америчку политику антисрпских притисака, подривања итд. И повезује се са овим српским издајницима у Београду. Значи то је проблем.

Али, ми никада Касину политику не везујемо са мађарском националном мањином. Много је Мађара у Српској радикалној странци, има их у Социјалистичкој партији, у Југословенској левици итд. И Мађари су се показали у протеклих 10 година као велики патриоти. Прво, врло је висок проценат био одива на мобилизацију када је то требало, јуначки су се борили на фронтима, није било дезертера међу њима. Можда је негде понеки и био, али у принципу није било дезертера. Лојални су и у свим другим аспектима. Лојални су у односу према државним органима, лојални су у испуњавању својих грађанских обавеза итд.

Сличан је случај и са Румунима, Словацима, Украјинцима, Русинима, Буњевцима, Шокцима свим другим националним мањинама које живе у Војводини. Сличан је случај и са Бугарима који живе на југу Србије у две општине, у Димитровграду и Босилеграду, они су лојални грађани. И тамо је било неких покушаја, али то су групе без већег утицаја да се побуне припадници бугарске националне мањине, да се усмере против Србије, да се изазову немири итд.

Никада то није полазило за руком непријатељима српског народа.

Нису, дакле, на подручју целе Савезне Републике Југославије били у стању да инструментализују ниједну националну мањину осим шипгарске, албанске. Било је много покушаја са муслиманима из Рашке области, Санџака, и ту је делимичан успех постигнут, кроз политику Сулејмана Угљанина или Расима Љајића, с којима пактирају и Драшковић, и Ђинђић, и Коштуница, и Чанак, и Веселинов.

Али, по свему судећи, наше последње информације о томе сведоче, да су све свеснији муслимани из Рашке области, тзв. Санџака, и да не желе да буду инструментализовани од западних сила у антисрпске сврхе, а да то буде на њихову штету. Да они после гину због нечијих туђих циљева. Они у Србији живе релативно лепо. Наравно, економска криза је и тамо као и у другим деловима Србије, али то није нешто што је везано за национални моменат и за људска права.

А што се тиче равноправности, она је потпуна и она је загарантована. Није, дакле, Тито политиком равноправности изазвао ово, него политиком антисрпске мржње која је претворена у хистерију. Титов режим није био режим националне равноправности, него националне неравноправности. Тито је све друге народе и све друге националне мањине покушавао да учини много равноправнијим у односу на Србе и због тога нам се све ово десило што се десило. Од првог дана титоистичке власти та власт се декларисала као изразито антисрпска.

Сустрет Драшковић Месић из 1991. године: стара љубав заборавља нема

Гласине у функцији специјалног рата

Водитељ: Марковић из Пећинаца, да ли ће нас поново бомбардовати?

Др Шешељ: Мислим да то није много вероватно, али се не сме потпуно игнорисати та могућност. Мислим да управо западне обавештајне службе шире гласине да нам предстоји, за који дан, ново бомбардовање, да би створили што већу нервозу и страх у народу.

Американци су свесни да ове издајничке политичке партије немају великог утицаја и немају шта да траже на изборима. Они желе дозирањем страха, појачањем страха, да промене политичку сцену Србије. Наравно, ми не смемо искључити и могућност нове оружане агресије, за њу се морамо спремати. Мало је вероватно да до ње дође ове године и због америчких председничких избора, а и због промишљене ситуације у Русији итд. Читав низ момената говори о томе.

Са друге стране, не смемо ни потцењивати опасност од нове војне агресије. Та нова војна агресија може бити срачунага на отимање Црне Горе или на отимање нових јужних делова Србије, посебно ове три општине – Прешево, Бујановац и Медвеђа.

Водитељ: Петар Петровић, земљораник, када ће влада Србије донети одлуку о проглашењу елементарне непогоде због подземних вода у Војводини?

Др Шешељ: Ја се надам за који дан. Можда ћемо већ кроз недељу дана донети ту одлуку. Обезбедили смо извесна новчана средства, чак дамо се да ће бити довољна, али мораћемо да заоптримо дисциплину у општинама у провођењу те одлуке и у санирању тих елементарних непогода, као што је поплава. Имали смо прошли пут солидну акцију на санирању последица земљотреса или поплава у Шумадији и Поморављу. Али, и тамо су се појављивали проблеми код неких општинских власита у дистрибуцији те помоћи. Некада су паре усмераване у сасвим погрешном правцу и злоупотребљаване, тако да ћемо тај степен дисциплине морати да заоптримо.

Просветним радницима 45% веће плате

Водитељ: Драго Калабај из Бачке Паланке, да ли господин Шешељ мисли да професори у средњој школи могу да живе са 90 марака које тренутно нуди Влада?

Др Шешељ: Они не живе с маркама него живе са динарима, и није тачно да Влада нуди 90 марака, или када се то прерачуна колико би то било динара, да вам искрено кажем то и не прерачунавам. Јер ме те марке у принципу и не интересују. Када купујем купујем за динаре. Али, ми значајно поправљамо положај просветних радника повећањем од 45%. Ако неко мисли да то повећање може бити више од 45%, грдно се вара, јер га неко лаже. Ако неко сада каже може 100% повећање, одмах поставите

Кишпи човек: док је Драшкович лидер СПО-а, власти не прети реална опасност

питање одакле паре? Под условом да не идемо на доштампавање новца, а нама је циљ да не идемо на доштампавање новца. И ево, успешно чувамо тај курс још од новембра, је ли тако.

Измишљотина Драгана Веселинова

Водитељ: Петар Митровић из Београда, због чега се примају толики Кинези и због чега добијају држављанство?

Др Шешељ: То је данас лансирао Драган Веселинов, чујем кроз неко саопштење. То је једна пука измишљотина. Каже 40.000 Кинеза добило је држављанство, то је класично ширење лажних вести. Где је тих 40.000 Кинеза са држављанством? То једноставно није истина. Ми имамо отворену политику према свим државама света, пре свега према пријатељским државама, и према Народној Републици Кини. Са Кином успостављамо економску сарадњу, а то доводи до много већег путовања наших грађана у Кину и кинеских грађана овде.

Наравно, када грађани путују они често и купују разну робу. Човек купи нешто што њему треба, па купује и за друге. Када је реч о текстилној роби, све што може стати у два кофера тешко да ће вам неки цариник царинити. Ако је реч о техничкој роби, она се царини, када је реч о текстилу не царини се. Много кинеских грађана долази овде због трговине, раде у угоститељству итд. И све је то дозвољено и све то не наноси никакву штету нашој земљи и они су, колико ја знам, лепо примљени у Србији. И ту неких посебних проблема никада није било. Некада се деси на пијаци туча и међу Србима, па се може десити између Србина и Кинеза, али то је увек везано за неки конкретни интерес.

Мислим да су се и ти кинески грађани који долазе у нашу земљу показали као љубазни, као коректни, као људи са добрим намерама, и нама ништа не смета такво отварање према Кини, пого-

тово што имамо намеру да подстакнемо и нека шира и значајнија улагања кинеског капитала у нашој земљи.

Водитељ: Ненад из Вршца, да ли је истинита информација да су грчки студенти добили препоруку да до краја марта напусте Југославију?

Др Шешељ: Први пут чујем за тако нешто.

Помоћ српским енклавама

Водитељ: Миодраг Влаховић из Београда, шта ће бити са радницима који су били запослени на Косову, а тренутно су расељени по Србији?

Др Шешељ: Што се тиче запослених у државним службама, ми смо њихов статус регулисали, дакле, у државном сектору. Када је реч о радницима који су били запослени у друштвеном и у приватном сектору, држава не може њима да исплаћује плате, али се труди да им помогне на разне начине. Кодико је та помоћ ефикасна, то најбоље знају људи који су избегли са Косова и Метохије. Никада није довољно и заиста тешко живе.

Наш је циљ, пре свега, да одржимо ове српске енклаве на Косову и Метохији. Прво на северу ове четири општине Косовску Митровицу српски део, затим Звечан, Зубин Поток и Лепосавић, да одржимо део општине Штрпце, укључујући Брезовицу, део општине Ораховац, Косово Поље, села око Приштине и места на подручју Гњилана, где још живе преостали Срби и да створимо услове да се постепено извезан број Срба врати на та подручја да се тамо населе, да тамо живе.

Неки чланови Српске радикалне странке нису могли да опстану у Приштини, нису могли да опстану у самом Гњилану, па су се преселили на ова подручја и тамо су, на извезан начин, организовали свој живот и рад. И нама је много лакше као Влади да помогнемо Србима да живе тамо него овде.

Овде је висок проценат незапослености, нема станова и врло је тешко људима помоћи ако и они немају неки динар да инвестирају, да подигну кров над главом. Овде углавном можемо да понудимо колективни смештај и ми смо организовали тај колективни смештај који пружа оне најосновније услове, тако да нико није остао на улици. Нико није остао незбринут у крајњем смислу речи. Али то није живот подношљив на неку дужу стазу. Мора се неко решење тражити.

Отцепљење Црне Горе, интерес дела мафије

Водитељ: Љубиша Живковић из Земунa, зашто се Црногорци у Србији доста пасивно понашају и не устају на ноге у моменту када сепаратисти ове земље, заједно са злогласним Западом, желе да нам сруше и ову Југославију?

Др Шешељ: Ја мислим да ту не може да се прихвати никаква генерализација. Црногорци се, као и сви остали Срби,

понашају на различите начине. Највећи број је патриота, српских патриота. А има и издајника и сепаратиста, има их и у Београду. Има и у Београду неких који подржавају Мила Ђукановића. Не размишљају уопште о последицама евентуалног одвајања Црне Горе. Чак они који немају држављанство Србије него Црне Горе, не знају шта то значи ако се сутра отцепи Црна Гора. Остају без држављанства, остају странци у Србији. Они су овде држављани и равноправни грађани само док је Црна Гора у Савезној Републици Југославији, оног тренутка када би се, не дај Боже, Црна Гора отцепила они би постали странци. Онда би могли и да се запошљавају само под изузетним условима, под посебним условима. Све би довели у питање. Не може никоме нормалном и озбиљном да буде у интересу да се одвоји Црна Гора. То је само у интересу дела црногорске мафије, која више делује у Београду него у Црној Гори.

Извршна власт Русије на потезу

Водитељ: Слободан Миливојевић из Железника, каже да је члан Српске радикалне странке, шта је било са потписивањем савеза између Југославије, Русије и Белорусије и који је проблем у конкретној реализацији?

Др Шешел: Треба да се изјасни извршна власт у Русији. Ја мислим да извршна власт у Русији чека окончање председничких избора. Одлука је проведена кроз све надлежне органе власти у Савезној Републици Југославији. Одлука је проведена кроз заједничку парламентарну скупштину Савеза и одлуку су прихватили сви нивои власти у Белорусији. Руска дума, дакле руски парламент, прихватио је одлуку о прикључењу Савезне Републике Југославије као пуноправног члана Савеза, и остало је да се изјасни извршна власт у Русији, а онда би три председника потписала конкретан уговор. Три председника или три премијера видећемо, сваки је потпис ту важан.

Водитељ: Нисам пратио аутентично шта се дешавало на руској политичкој сцени последњих дана, али читам у нашим новинама да је било коментара да се чека демократизација Србије и довођење демократске власти.

Др Шешел: То су била тумачења неке изјаве Салезњова, ако је она уопште исправно овде интерпретирана. Салезњов је рекао да треба сачекати да се заврше избори па онда да се то питање постави. Ове године ми заиста имамо савезне изборе и ако је то услов, ми ћемо моћи после...

Водитељ: А локалне?

Др Шешел: Добро, локални избори се не тичу овога Давеза, наравно имамо и локалне изборе. Ми имамо савезне изборе, када се заврше Савезни избори може се Савезна скупштина поново изјаснити, нема никаквог проблема. Ја сам убеђен да ће опет бити апсолутном

већином гласова изгласана одлука о савезу, да ту апсолутно нема измена.

Стипе Месић нови амерички пион

Водитељ: Александар Драгојевић из Београда, имаће ли информације и знае ли када ће Савезна влада узети у разматрање проблем опљачкане имовине држављана Републике Србије и Југославије у Хрватској? И како коментаришете избор Стипе Месића за председника Хрватске?

Др Шешел: Не вреди ту много разматрања Савезне владе, та имовина је опљачкана и та имовина једног дана мора да се врати. Та имовина се сигурно неће вратити док ми не повратимо целу територију Републике Српске Крајине, а онда преговорима успоставимо односе са Хрватском и решимо преостала својинска питања. Онда то може да иде по систему размене имовине. Хрватска имовина на подручју Републике Српске Крајине да припадне Србима, а да Хрвати, заузврат, добију српску имовину на подручју Хрватске. То је једино рационално решење. Заједничког живота Срба и Хрвата нарајно нема, о томе не вреди више разговарати, то су пуке илузије. То је апсолутно немогуће после свега овога што се десило, а и зашто бисмо ми више икада живели заједно.

Што се тиче Стипе Месића, он је доведен на власт као нови амерички пион. Американци су подржавали Туђмана 10 година, док им је користио. Туђман им је био потребан да се растури Југославија и да се протерају Срби из те авнојевске Хрватске. Туђман је до перфекције обавио и један и други посао који су му Американци наложили. Наравно, није он сам то све обавио него оно што је била његова процењена улога у свему томе до перфекције је обављено. Дакле, као амерички пион, играо је онако како су Американци свирали. А онда им више није требао. Када је Туђман престао да буде потребан Американцима? Када су Срби протерани из Републике Српске Крајине. Онда су Американци настојали да се отарасе Туђмана.

Водитељ: Кривац.

Др Шешел: Како би се њему приписало да је хрватска антисрпска мржња ствар Туђмановог режима. А то је исконска мржња у хрватском народу. Она је постојала и у Првом и у Другом светском рату, и пре тих ратова. Лаза Костић, велики српски емигрантски писац, највећи писац свих времена, писао је о томе. Дакле, постоји читав низ историјских сведочанстава. Бесмислено је то онда везивати за Туђмана, он је био само експонент, само тренутни израз те мржње и ништа више.

Американци су довели на власт нову гарнитуру и покушавају поравнати све што се десило. Све се то приписује Туђману, а сада је наводно демократска власт дубоко жали због тога, она лије крокодилске сузе и гледа да се то исправи. Милион протераних Срба, укупно

милион и седамсто хиљада је било Срба у Хрватској по попису становништва, и још триста хиљада Југословена који су махом били Срби, скоро све сами Срби, значи милион. Сада нема ни тридесет-четрдесет хиљада укупно на целом подручју авнојевске Хрватске. Сада кажу вратиће шеснаест хиљада Срба. Шта ће то вратити, вратиће неке старце. И даље убијају Србе који се врате! Неки јалник се вратио недавно на подручју шибенске општине, мислим, и убијен је пре неколико дана.

Нема Србима враћања под хрватску власт. Свака хрватска власт је усташка власт, јер усташки покрет је изникло из националног бића хрватског народа. Сва хрватска национална идеологија је саздана у усташком покрету. И каква год био Хрват, када га мало загребете испод површине, видећете усташу. Нема ту никакве сумње.

Трагедија Срба је што су Хрвати, уз помоћ католичке цркве, на силу велики део српског националног бића присвојили. Целу Далмацију, Далмација није била хрватска све до почетка овог века и Далматинци католици су се изјашњавали као Срби. У Босни и Херцеговини хрватска национална свест уопште није била позната, али је политиком Ватикана, политиком католичке цркве, проведено тај велики процес пребацивања Срба католика у хрватски национални корпус, и због тога су Хрвати у време Илирског покрета прихватили српски језик као свој.

Хрвати никада нису говорили српским језиком. Они су говорили кајкавским и чакавским. Кајкавским су говорили Хрвати из тзв. посавске Хрватске и он их изједначује са Словенцима, они су један народ, а чакавским у Далмацији и далматинским острвима. Пред Турцима су се и једни и други разбежали, оставили празне територије на које су се вековима насељавали Срби, као ратници, као граничари. И ту су, Срби

Сумњиво лице: Драган Којадиновић

Петар II Петровић Његош: црногорски Срби, кроз историју, сачували српску националну свест

политиком аустријских царева, временом покатоличавани, највише у време Марије Терезије, али не сви, један проценат.

Водитељ: Исак Бранко из Новог Сада, када ће српска војска да се врати на Косово?

Др Шешељ: Наша би се војска вратила одмах, али нема могућности, јер Американци не поштују споразуме које су сами потписали. Не поштују ни Резолуцију 1244 Савета безбедности Уједињених нација, ни војно-технички споразум итд.

Барон Минхаузен политичке сцене Србије

Водитељ: Стижу питања, Ненад Рајковић из Београда, напад на Студио Б, да ли је могуће да је то извео господин Драшковић?

Др Шешељ: Није немогуће. Вук Драшковић је велики лажов, а и Студио Б је чиста лажовизија. Читав низ лажи и неистина су објавили и ја им зато више ништа не верујем. Зашто би неко сада упадао на простор градског водовода и тукао раднике и зашто би неко киднао предајник Студија Б? Које смета Студио Б? То је толико пропагандистички усмерена телевизија да највише смета

Драшковићу. Таква телевизија се сваком нормалном одавно огадила. Вероватно је све режирано.

За Драгана Којадиновића знамо већ годинама да је енглески шпијун, организовани енглески шпијун. Ако се сећате, негде 1992. године, ја сам у Савезној скупштини таксативно набројао шта су колима из енглеске амбасаде у Београду донели у Студио Б. Па сам описивао пртљаг, колико кофера, колико сандука, колико ролни, колико овога, колико онога. Мој човек је био на улазу и све збележио. И ту нема никакве сумње.

Друго, Драшковићу се ништа не може веровати. То је Минхаузен српске политичке сцене. Цела странка Српски покрет обмане заснована је на лажима и клеветима.

Видите шта данас изјављују, случајно сам данас гледао ту његову изјаву. Данас се као зличинац враћао на место злочина и, да трагедија буде већа, палио свеће на местима где је он убио људе. Убио је једног полицајца 9. марта 1991. године и једног дечака, чак можда и малолетника, 1993. године је убио полицајца пред Савезном скупштином, и 1996. године, у оним зимским демонстрацијама, убио је једног човека. Четири човека је већ убио на својим демонстрацијама због хистеричне мржње.

Водитељ: Он ради тако општро...

Др Шешељ: Па ко је организовао демонстрације? Је ли он позивао на јуриш. Крив је онај ко је повео масу. Ко је масу претворио у руљу, он је крив.

Видите, сада он иде и пали свеће и оптужује власт. Оптужује власт за трагедију Српске Крајине, за трагедију Републике Српске, за трагедију Косова и Метохије. Каква год да је била власт у Србији 1990, 1991, 1992, 1993. године, она је помагала Српску Крајину. Ми смо се могли спорити са ондашњом влашћу да ли је та помоћ довољна, да ли је требало и више, да ли је требало другачије, да ли је требало овако или онако. И ми смо се спорили, је ли тако. Некада смо се жестоко спорили и сукобљавали, али остаје чињеница да је власт у Србији непрекидно помагала Српску Крајину, својски помагала.

Санкције су Србији прописане због помоћи београдске власти западним Србима. Стравичне санкције. Зато што је та помоћ била осетна, што су је сви видели, што је сметала Американцима у процесу покоравња западних Срба. А Вук Драшковић је увек био на страни српских непријатеља. Први Србин који је тражио да се усташка шаховница виори у Книну. Сетите се његовог радовња поводом доласка НАТО трупа на Косово и Метохију, његове еуфорије када говори да је то велики дан за мир. А сада оптужује нас за то.

Радикали су гласали против те одлуке, наши левичарски коалициони партнери су гласали за одлуку, али са тешком муком. Историја ће показати ко је био у праву са аспекта коначног исхода, јер се надамо да ћемо Косово кад тал повратити. Али смо били на тешким мукама и једни, и други, и трећи, и радикали, и социјалисти, и ЈУЛ, па тешким мукама с ноћима тешке несанице. А он се радовао и на консултативном састанку код председника Републике Милошевића те ноћи, када смо о томе расправљали, када су били Черномирин и Ахтисари у Београду, сударили смо се са њима на улазу, и сутрадан је, у Народној скупштини, осетио своју шансу, мислио све пада, све се руши, све се ломи сада ће он као амерички гувернер да дође на власт.

Онда читав низ лажи поводом ове трагедије која се десила на ибарској магистралама за коју оптужује режим. Страшне ствари рали, видели сте га данас, ако сте гледали, потпуно неурачунљив човек, избезумљен. Прво, непрекидно потенцира да смо ми хтели нећа да убијемо. То је лудачки са његове стране. Па он тиме просто мами Американце да га ликвидирају са великим процентом сигурности да се то нама припише.

Друго, читав низ конкретних лажи лансирају. Какав камион са песком, није уопште песака било на камиону. Па доводе неке људе да препознају камион. Није истина, број шарсије је потпуно избрисан. Све то што се десило велика је трагедија под врло сумњивим околностима, али се поставља питање коме је био интерес да се евентуално ликвидира Драшковић. Нека Драшковић прво

испита односе у свом окружењу, људе који су с њим кренули на тај пут, да види каква је потенцијална улога и понашање Спасоја Крунића, Драгана Човића, Бошка Булатовића, па нека из тога извуче неке поуке, па нека мало размисли коме би био интерес да он нестане са српске политичке сцене и то под тако трагичним околностима.

Кога ми као власт можемо замислити бољег од Драшковића као лидера опозиције? Све док је Драшковић лидер једне утицајне политичке партије нама не прети никаква реална опасност. Ко нормалан може очекивати да Драшковић једног дана може доћи на власт. Нико. Кома смета Драшковић као такав? И ко би имао користи његовим евентуалним нестанком? И мене је оптуживао да сам учествовао у организовању атентата, у организовању убиства итд. Чисте небулдозије. Чисте лудости, али он то треба прво да среди у својој глави, он то не може. Огрезао је толико у наркоманију да више не може да концентрише мисли. Данас, видели сте како говори, укочен поглед у хистеричном неком узбуђењу. Готово је, то су већ неке завршне фазе наркоманије.

Водитељ: Перић из Нове Пазове, да ли господин Шешељ мисли да поправља пут кроз Батајницу или мисли само да реновира своју кућу?

Др Шешељ: Ја поправљам своју кућу, то је истина. Подизао сам таван и проширивао терасу, а то сам радио сопственим парам. А што се тиче пута кроз Батајницу, он је ушао ове године у програм реконструкције, поправки путева кроз Србију које је усвојила Влада Србије на прошлој седници. Мислим да ће сада бити објављено у "Службеном гласнику". То је пут од Галенике до аеродрома Батајница. Дакле, тај пут је важан као регионални пут за цивилино становништво, али је важан и као пут који води до војног аеродрома и ушао је у програм.

Срби, у етничком смислу, најјединственији народ

Водитељ: Илија Бојанић из Новог Београда, да ли се господин Шешељ слаже са тезом да су Срби и Црногорци две гране словенског дрвета, и ако је господин Шешељ војвода у Србији, ко би требало да буде сердар у Црној Гори?

Др Шешељ: То је бесмислена теза. Нису Срби и Црногорци две гране словенског дрвета, него су Црногорци Срби, и то највећи Срби. Кроз историју, црногорски Срби су сачували српску националну свест. Најзаслужнији су за очување српске националне свести. А унутар српског народа стална историјска померања су довела до тога да је једноставно немогуће идентификовати неки чист регионални тип. Шумадија је насељена Црногорцима, моравички крај Чачак, затим овамо Подриње, Шабац, Лозница, Ужице, насељена су Херцеговцима, Војводину су у првој фази населили косовски Срби, Срби из Шумадије у ширем смислу, у другој фази западни Срби итд. Тако да Срби представ-

љају у етничком смислу најјединственији народ у Европи, код Срба су најмање регионалне разлике. Када погледа те регионалне разлике унутар немачког народа, можете се запрепастити. Ти дијалекти су некада као посебни језици, код Срба тога нема.

Пасош СР Југославије свим српским избеглицама

Водитељ: Јелена Чупић из Беоцана, када ће за избеглице из Хрватске бити регулисано да се привремене таблице на аутомобилима замене страним, и када ћете већ једном решити проблем са држављанством?

Др Шешељ: Ја нисам схватио овај први део питања да се привремене таблице замене страним. Каквим страним?

Водитељ: Сталним, ја сам погрешно...

Др Шешељ: Све избеглице, колико ја знам, из бивших југословенских република имају право, ако су овде регулисали избеглички статус, да пребаце на југословенске таблице.

Друго, ми смо још у току прошлог лета постигли политички договор са нашим коалиционим партнерима, дакле Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица да убрзано решимо проблем држављанства за све Србе који су живели на подручју бивше Југославије који желе да имају државанство Србије, односно Савезне Републике Југославије. Има још неких практичних проблема у спровођењу тог политичког споразума, али се надам да ће Савезно министарство унутрашњих послова то у најскорије време да убрза.

Дакле, циљ нам је да сви Срби који желе држављанство Србије, односно Савезне Републике Југославије, по убрзаном поступку то држављанство заиста и добију. А председник Милошевић и председник Републике Српске, Никола Поплашен, постигли су договор да се убрза питање тзв. двојног држављанства Срба из Републике Српске и Савезне Републике Југославије. Међутим, то кочи Додикова влада, и док је те Владе вероватно се неће у пракси у потпуности провести тај споразум.

НАТО маневри

Водитељ: Бане из Бечеја, каже да је члан Српске радикалне странке, прокоментаришите НАТО маневре на Косову.

Др Шешељ: НАТО маневри на Косову и Метохији имају неколико циљева. Један од њих је застрашивање Срба, други циљ је директна претња Србији на подручју три јужне општине – Бујановац, Прешево и Медвеђа, и НАТО маневри су уигривање дисциплине америчких савезника на Косову и Метохији којима Американци нису задовољни па су и сами морали, у једном тренутку, да интервенишу тамо где није њихова зона дејства, на пример на подручју српског дела Косовске Митровице, јер нису

веровали својим савезницима, њиховој ажурности у спровођењу антисрпске политике. Американци очигледно намеравају дуго да остану на Косову и Метохији, они праве велику базу код Урошевца

Водитељ: 50 година гаранција.

Др Шешељ: Али ја сам убеђен ако ми постанемо у догледно време пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије да ће се Американцима сви рачуни помрсити и да ће они морати да напусте Косово и Метохију. Подстаћи ћемо их и ми са своје стране да што пре оду.

Водитељ: Борђе Станивуковић из Петроварадина, како и на који начин мислите да се Србија може одупрети намери Запада да се спроведе нафтовод од Црног мора преко Косова до Јадранског мора?

Др Шешељ: Ја мислим да од тог нафтовода неће бити ништа. То је већ, ако је то и реалан пројекат, уопште ствар илузија. Треба сувише много времена да се то изгради, а не могу се тако лако предвидети даљи догађаји на Балкану. Ја лично не верујем да ће Бугарска и Румунија дуго остати под америчком доминацијом, убеђен сам да ће тамо врло брзо доћи до буђења националне свести и да ће се и румунски и бугарски народ ослободити западног туторства и вратити у оно окриље које им по логици ствари припада, по историји, традицији, култури итд. Мислим да ће се променом власти у Румунији и Бугарској створити услови да те две православне државе уђу у овај велики источни савез који се већ ствара.

Водитељ: Господине Шешељ, када вратимо Косово што им ми не би дозволили да направе тај нафтовод

Др Шешељ: Неће Американци бити заинтересовани после за тај нафтовод.

Водитељ: Георгије Србин...

Др Шешељ: То не искључује могућност да правимо нафтовод, али да сами онда о њему одлучујемо.

Политички интереси у првом плану

Водитељ: Георгије Србин из Панчева, шта господин Шешељ мисли о напуштању класне борбе? Зашто се враћамо у средњи век, тј. на религијски фундаментализам у међународним односима.

Др Шешељ: Мислим да у међународним односима не постоји тако изражен религијски фундаментализам или верски фундаментализам. Реч је о политичким интересима доведеним на ниво апсолута.

А што се тиче класне борбе, то је једна застарела категорија. Ја не негирам да постоји у друштву подела на класе и да постоји класна борба. Али она нема онолики значај какав су јој давали класици марксизма, нема онолики значај поготово у модерном свету. У модерном свету главне и рекао бих антагонистичке супротности се јављају на глобалном светском плану између појединачних држава. А оне бацају у сенку класичне

унутрашње противречности појединих народа и држава.

Водитељ: Светлана Павловић из Београда, шта ће се дешавати са вишком запослених у великим предузећима као што су "Генекс", "Прогрес", "Инекс" итд.

Др Шешел: Сва та предузећа треба да воде рачуна да до вишка не дође. И мислим да она која добро послују вишак неће ни имати. Пошто "Прогрес" добро послује не верујем да ће се уопште указати вишак запослених. Не би требало да се то појави ни у "Генексу", ни у другим фирмама које су одржале виши ниво стабилности у пословању и продуктивности. Сада има читав низ фирми које су заиста у лошој ситуацији и тамо се тај проблем јавља, али њега друштво веома тешко решава. Не сме га запоставити, дакле мора помагати, али колико год друштво помагало никада ти радници не могу бити потпуно задовољни. То је заиста велики проблем.

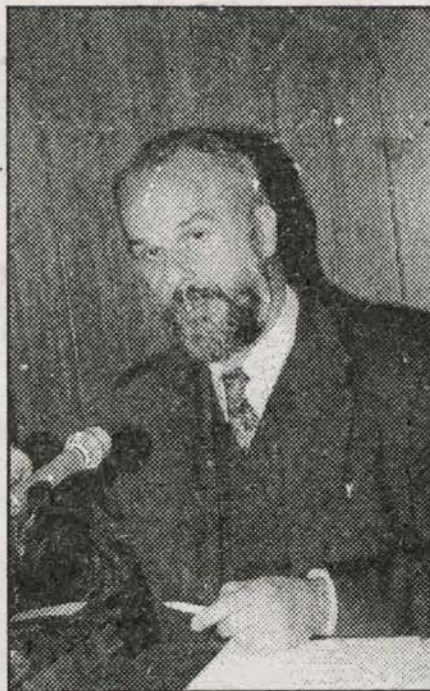
Тај проблем морамо решавати са ширег аспекта, изласком из економске кризе, неким варијантама економског пројекта које саме по себи отварају нова радна места. Ми смо то питање покренули овом политиком јавних радова од средине прошле године, од прошлог лета, и то се показало као веома добар метод решавања разних економских проблема. Ако се сећате, српски радикали се залажу, још од 1990. 1991. године, за концепт јавних радова. Чак су нас неки због тога оптуживали да смо фашисти. Бивша "Наша борба" у наставцима је објављивала текстове и коментаре да ли је пројекат српских радикала о јавним радовима хитлеровски пројекат.

Јавни радови формула успеха

Водитељ: Мада је Кинс то много раније...

Др Шешел: Да, али њих не интересује истина, њих интересује политичка етикета коју би нам прилепили, знате. Пљунете човека, налепите му етикету и сматрате да је посао завршен. Та политика јавних радова је помогла нашој земљи у обнављању порушених објеката. Велики део инфраструктурних објеката у агресији је порушен, и ми смо много тога обновили. А оно што нисмо обновићемо у најскорије време. Полако нормализујемо основне услове за економску производњу, а политику јавних радова, и када завршимо обнову свега порушеног, не смемо напустити. Ми ћемо са њом наставити инвестирајући у производњу пољопривредне механизације, инвестирајући даље у изградњу нових путева, других инфраструктурних објеката, у све оно што представља основни замајак привреде.

Ми смо концентрисали велика новчана средства у одређеним приоритетним правцима и то је довело до ефекта. То су наша средства, нису дошла споља, нису стране инвестиције, то је политика ослањања на сопствене снаге. Да није било овог бомбардовања замајак би био много јачи, он је и сада значајан и

Београд није запамтио гору власт: "градоначелник" Војислав Михаиловић

мислим да ћемо њиме успети да изведемо земљу из економске кризе.

Морамо увек имати у виду да не можемо све проблеме преко ноћи разрешити. Педесет година су се ти економски проблеми таложили, потребно је бар упола толико времена да се они разреше. Ако им је процес решавања почео 1990. године, замислите колико онда треба времена.

А од 1990. године наовамо имамо и санкције, и притиске, и агресију, и блокаду, и све оне невоље које су нас снашле. У свему томе ми показујемо висок степен ефикасности и заиста имамо разлога да будемо задовољни. Не смемо упадати у самозадовољство и не смемо, дакле, застати ни на тренутак. Морамо и даље повећавати степен дисциплине у јавним предузећима, поготово у целом државном сектору. Морамо и даље контролисати државне функционере, државне чиновнике и све оне који учествују у пословима важним за државу. Морамо све држати под снажним контролом како би се елиминисало било какво расипништво, како би резултати били што већи.

Криминалце у затвор

Водитељ: Миленко Перић из Бијељине, ако постоји јака власт у Србији зашто се не похapse челници свих странака који су против Србије?

Др Шешел: А што бисмо ми хапсили своје политичке противнике. Нема никаквог разлога. Ми бисмо показали слабост када бисмо сада кренули на хапшења. Ми нећемо ићи ни на каква политичка хапшења. Ми ћемо хапсити само оне за које се докаже да су починили конкретно кривично дело. Таквих има много и међу политичарима. По-

готово ће ове афере градске власти Београда то на површину да изнесу. Од овог случаја Јасминке Лазаревић, која је још у затвору и која је пропевала, па надаље.

Водитељ: Ту се спомиње њих 17...

Др Шешел: Све ће то истрага да утврди, да ја не улазим сада у детаље и да не прејудуцирам будућа суђења.

Водитељ: У реду.

Др Шешел: Ни од чега ту нећемо одустати и због тога је оволика нервоза у Градској скупштини Београда. Сувише су огрезли у криминалу, а сада је дошло време да положе рачуне.

Водитељ: Слободан Зубић из Београда, да ли влада Србије размишља о разрешењу питања робних кућа Београд?

Др Шешел: Ми непрекидно, на одређен начин, доприносимо решавању тог питања, али не можемо у целости да га разрешимо. Ми смо помагали колико смо могли. Поготово у неким деловима тог предузећа у унутрашњости Србије, кад год се указала прилика да се део тог предузећа припоји неком другом и да пословање самим тим буде успешније, ми смо са своје стране учинили што је потребно.

Наравно, криза је тамо велика и без једне темељите приватизације она се не може разрешити. А ми не желимо ниједан концепт приватизације који би значајно давао у бесцење друштвене својине. Ми тражимо, дакле, варијанту да се приватизација проведе на један логичан, рационалан начин и да донесе неку друштвену корист.

Чанак и чанколистци Запада обнављају аустроугарску традицију

Водитељ: Душан Димитровић из Суботице, како Јожеф Каса може да мења имена улица у Суботици? И зашто се славе празници аустроугарске монархије?

Др Шешел: Ја мислим да то није посебно карактеристично за Касу колико за ове српске издајнике из Чанакове странке, из Лиге социјалдемократа Војводине и Српског покрета обнове, Демократске странке, Демократске странке Србије са којима он склапа савезе у Новом Саду, Зрењанину, Кикинди и неким другим градовима. Они су почели да обнављају ту аустроугарску традицију. Ако се сећате, одмах после локалних избора 1996. године, Чанак је изашао на улице Новог Сада са неколико аустроугарских застава. Ја мислим да ће следећи локални избори све те ствари да доведу на своје место.

Избори у Америци – сјачи Курта да узјаше Мурта

Водитељ: Владимир Алексић из Београда, коментар председничких избора у Сједињеним Америчким Државама и позив и мени и вама да свратимо на пиће после емисије.

Др Шешел: Сувише је касно, ја не знам када бих било где свраћао после

ове емисије како би моја жена на то реаговала.

А што се тиче америчких избора, говорили смо на почетку емисије о томе. Исход тих избора неће бити од тако великог значаја за нашу земљу колико опште промене у односу снага на светској позорници. И следећа администрација која се појави у Америци имаће антисрпски приступ самим тим што ће имати антируски. Али, вероватно ће се променити неке елементарне карактеристике те политике, она неће бити тако манијакална и лудачка каква је била Клинтонова, неће бити оптерећена неким личним фрустрацијама и жељом да се бомбардовањем Србије прикрије његова љубавна афера итд.

Водитељ: Или брука супруге.

Др Шешел: Или супруге, или Медлин Олбрајт и слично, али може се појавити нека нова личност која ће такође са антисрпских позиција додатно нашу судбину загорчати.

Водитељ: Душан Матаруга из Сенте, зашто господин Шешел куповину аутомобила из Црне Горе третира као увоз када смо ми иста држава.

Др Шешел: Да, није разумео јер није реч о куповини аутомобила из Црне Горе. Ако Црна Гора произведе аутомобиле они ће се сасвим слободно продавати по Србији и неће бити никаквих интервенција ове врсте. Ако су то аутомобили који су легално увезени у Црну Гору уз плаћање царина Савезној управи царина, онда нема никаквих проблема. И када наша полиција привремено одузме тај аутомобил она само испитује да ли је царина плаћена. Ако је плаћена царина, аутомобил се одмах враћа власнику.

Проблем је са аутомобилима за које није плаћена царина, царина мора да се плати.

И тетке

"политички аргументи"

Водитељ: Радослав Пекић из Београда, да ли је господин Шешел икада чуо да му се неко похвалио да је добио пакет од тетке из Индије, Кине или Русије?

Др Шешел: Да, ако неко има тетку у Индији, Кини или Русији, може тетка да му пошаље пакет. Зашто да не. Можда ваш гледалац нема тетку у Кини, Индији или Русији. А где има тетку?

Водитељ: Саша Ђировић из Београда, да ли ће држава дозволити увоз аутомобила старијих од четири године због лошег финансијског стања грађана?

Др Шешел: Ми смо прошли пут, када смо доносили савезни закон, закључили, прво да морамо неку границу поставити у погледу старости аутомобила. И изгледало је у том тренутку као најпримереније да та граница буде четири године. Зашто?

Зато што, на пример, у Немачкој када купите аутомобил, само што га изведете из фабричког круга већ отприлике пола цене му је отписано, не можете да га продате осим са 50% попушта, ако

желите одмах да га продате. Отприлике је то тако. Ја не знам, нисам се бавио тим куповинама, али онолико колико сам сазнао, колико сам се распитивао када сам желео да уђем у суштину проблема, са сваком годином нагло опада вредност аутомобила и са четири године то је већ обезвређен аутомобил који се у Немачкој може купити за неколико хиљада марака. Значи, цена аутомобила није ту основни проблем.

Са друге стране, нама је циљ да заиста не увозимо старудију, имамо много и овако старих аутомобила на нашим путевима и да то додатно не повећавамо, него ипак да то буду аутомобили којима ће век трајања бити 10, 15 или 20 година, а не који ће се возити по два три месеца и негде оставити на путу. Знате, у Америци можете да купите полован аутомобил и за 100 долара, али онда када вам се деси на путу неки квар ви га једноставно оставите на сред пута и неко га брзо уклања. Зашто бисмо ми сада такву муку себи сами приређивали.

Бонови и за заостале дечије додатке

Водитељ: Небојша Томић, Нови Београд, како се планира решавање дечијих додатака који нису уплаћени већ две године?

Др Шешел: Планирамо у догледно време, мислим за врло кратко време, да заостале дечије додатке и заостале земљорадничке пензије исплатимо на сличан начин на који смо исплатили прошле године три заостале пензије редовним пензионерима. На пример, боновима за плаћање електричне енергије или можда боновима за плаћање комуналија и још нечега. О томе размисљамо, треба нам један предак. Нисмо могли

одједном, јер је и она одлука о исплати три заостале пензије преко бонова за струју значила огромно оптерећење за Електропривреду Србије. Наравно, Електропривреда Србије је показала висок степен озбиљности и пожртвованости и уз помоћ Владе успела да то савлада.

Влада је заиста прискочила у помоћ свим што је требало да Електропривреда обнови своје потенцијале, да обнови своју мрежу и да преброди и овај један удар кроз пребијање међусобних потраживања са Владом. Када бисмо ми сада, мислим да је то негде износ око пет милијарди динара, исплатили све заостале дечије додатке у једном тренутку и све заостале земљорадничке пензије у динарима, хаос би настао одмах на тржишту. За један дан би сав тај новац био обезвређен. Огромно повећање куповне моћи у условима недостатка дозвољне количине робе створило би хиперинфлацију. Зато се тиме не смемо играти. Једини начин да то остваримо је кроз једну варијанту бонова за плаћање електричне енергије или других комуналија, нешто слично. И о томе интензивно размисљамо, за врло кратко време ћемо изаћи у јавност са решењем као Влада Србије.

Ко нам је упропастио земљу?

Водитељ: Оливера Јовићевић из Београда, шта господин Шешел мисли, да ли је опет дошло време за неког машинбравара јер интелектуалци нам упропастише земљу.

Др Шешел: Нису нам земљу упропастили интелектуалци. А што се тиче тог машинбравара, вероватно мисли на Тита, он нам је упропастио земљу.

Водитељ: Било је још плосера у политици...

Плаше мечку са решетом: амерички маневри уперени против Срба

Лажи "Студија Б" окончаће изборни слом градске власти

Др Шешел: Он нам је упропастио и народ и државу и то не као машинбравар, јер машинбравар не може да упропасти. Злочинац може да упропасти, криминалац, покварењак итд, што је све красиво Тита, то већ напокон знамо. Нису могли ни интелектуалци да упропасте државу. Како интелектуалци да упропасте државу? Наравно, када је реч о српским интелектуалцима онда се мора једна општа оцена признати да се они у великим историјским изазовима, у критичним историјским ситуацијама нису понашали на онај начин како су то друштво и историја од њих очекивали.

Имамо ту и сведочења страних аутора о српској интелигенцији у Првом светском рату на пример, па и у Другом светском рату, па ево и у свим овим збивањима. Мислим ту на оне водеће слојеве интелигенције, на ону врхунску интелигенцију. Али ту опет никакве генерализације нису погодне. Један се човек понаша часно, други се понаша нечасно, трећи тражи неку средину између часног и нечасног, и увек је погрешно тражење такве средине, увек је погрешно ићи на компромисе моралне природе. У моралу нема компромиса, или сте морални или нисте морални.

Што се тиче наше интелигенције, дакле, ниједан категорички суд ту не би био добар, ниједан не би био исправан. Ја мислим да све те ствари треба посматрати са индивидуалног аспекта понашања.

Водитељ: Љиљана Лазанов из Бечеја, зашто се пензије исплаћују сваке три недеље?

Др Шешел: Не исплаћују се сваке три недеље, али има једно закашњење од неких недеља дана, које је проблем своје врсте и мислим да ћемо га у наредном периоду разрешити. Једноставно, због несташице новца и због нашег инсистирања да се очува курс динара да се не иде на доштампавање новца.

рања да се очува курс динара да се не иде на доштампавање новца.

Обавезе "укинуле" летовање

Водитељ: Милосав Раичевић из Калуђерице, да ли ћете ићи у Црну Гору на летовање?

Др Шешел: Ја нисам ишао на летовање од 1994. године, од када су ме изнели из Црне Горе на јуначким рукама. Не зато што можда не бих могао себи да приуштим, можда бих и могао уз неке мере штетње, него што једноставно нисам имао времена. А тешко и ове године, сада се спремамо за локалне изборе, можда ће ти избори да буду пре лета. Што се тиче Српске радикалне странке, ми се залажемо да свакако буду пре лета.

Чекају нас и савезни избори, вероватно у септембру, октобру, још нисмо термине утврдили, немојте ме сада за реч држати, али ова година је изборна година, па поред ових редовних радних обавеза у Влади Србије имамо нагомилане и те страначке обавезе. А и обавезе у Влади Србије не дозвољавају неки велики одмор. Прошле године смо по недељу дана дозвољавали министрима да иду на одмор. Ја нисам ишао никако. Тако да ни ове године вероватно нећу ни где ићи.

Водитељ: Верица Пилиповић из Кикинде, зашто је у Војводини хлеб 4, 5 динара, а свуда другде је 3 динара?

Др Шешел: Ако је заиста дошло до тог поскупљења, оно је противзаконито. И то треба пријавити тржишној инспекцији.

Водитељ: Јуче је саопштена ова одлука Владе.

Др Шешел: Да нема поскупљења и ми ћемо настојати да поскупљења хлеба не

буде све до нове жетве. Реаговали смо са брашном из робних резерви и снабдели смо довољно млинско пекарску индустрију. А тамо где долази до кршења владине уредбе, тамо треба обавестити тржишну инспекцију да изађе на лице места и интервенише.

Неки произвођачи робе, и то не само хлеба и пешива, него и других прехранбених производа, на пример сланине, кобасица, саламе и слично, измишљају нове називе својих производа, као да је и производ нови ако му је назив нов, и иду са новим ценама на тржиште. И сада тражимо варијанту да и томе станемо украј.

Водитељ: И то су навике господине Шешел, Југо-темпо, југо...

Др Шешел: Али све ово што радимо је неприродно у неким нормалним околностима. У неким нормалним околностима Влада не би требало у то ни да се меша. У овим нашим околностима које нису нормалне, у условима фактичког опсадног стања које траје годинама, ми морамо да интервенишемо да бисмо сачували елементарни животни стандард грађана.

Водитељ: Бранка Јовановић из Суботице, шта је са двојним држављанством?

Др Шешел: Одговорио сам на то питање.

Законом против издајника и лажова

Водитељ: Рекли смо да ћемо сваког гледаоца испопитовати. Јелена Радиновић, гледатељка са чијим питањем смо и почели, још два питања. Докле ћемо да трпимо овакво понашање издајника и непријатеља у нашој земљи? И шта ће Влада народног јединства да уради по питању десетмилионског дуга Студија Б за фреквенције и хоће ли већ једном стати ногом за врат лажима које лансира Студио Б?

Др Шешел: Хоћемо и морамо. Морамо да све друштвене субјекте и појединце и организације и установе, институције натерамо да поштују закон. То морамо да урадимо. То нам је обавеза.

Рекао сам већ, ми нећемо да хапсимо политичке противнике, али хоћемо да хапсимо све који се огреше о закон, који уђу у криминал, и да их изводимо пред судове за све криминалне радње.

Што се тиче ових издајничких медија, који по налозима страних обавештајних служби воде специјални пропагандни рат против српског народа и против српске државе, и њима можемо стати крај на ефикасан начин.

Што се тиче Студија Б, преузимањем власти у Београду то питање ћемо једноставно разрешити. Има ли ико нормалан у српском народу ко мисли да је могуће да опет Српски покрет обнове добије власт у Београду? Ја мислим да нема нико нормалан. Или да Ђинђић опет добије, нема нико нормалан. Дакле, доћи ће до промене власти у Београду у то сам убеђен и власт ће да буде у патриотским рукама.

Студио Б није приватна и независна телевизијска станица како тврде ти издајници на челу са Драганом Којадиновићем. Студио Б је градска телевизија Београда, дакле државна телевизија у рукама локалног нивоа власти. И наравно, један од првих аката нове власти Београда биће да се најури Којадиновић и компанија која је са њиме водила овај пропагандни рат заснован на лажима и клеветама.

А, из искуства пословања са Студијом Б знам да је врло могуће да они имају и неких криминалних афера тамо. Сећам се када смо својевремено закупљивали термине на Студију Б да смо плаћади у готову емитовање наших емисија, а да су они то проводили кроз систем двоструких рачуна како би крали новац. На пример, једном смо готовим новцем купили теренско возило од Аутокомерце куће из Земуна, на аутопуту код "Змаја" им је отприлике седиште, лично сам ишао и носио новац да се то плати. Купили смо им ауто компензацијом за емитовање наших емисија, страначким новцем. А они су приказали као да су новцем Студија Б купили тај ауто. Па су оно што смо ми дали у готовом том, мислим да се Рајко Ђурђевић зове тај директор Аутокомерца, они су узели и делили међусобно, Којадиновић и компанија. То су методе којима се они служе. Ми смо после сазнали да је то био систем двоструких рачуна. Онај ко једном уђе у тај криминал не зна за крај, он крене даље. И мислим да ће ту бити много материјала да се испита, да се утврди и да се изведе пред суд правде.

Што се тиче других медија, ми ћемо поступати строго у складу са законом. Ти медији су инструменти америчких обавештајних служби, али њих нећемо гушити зато што их не волимо, зато што су непријатељи зато што су противници, него зато што не поштују закон. Закон мора да се поштује у погледу чувања права личности, личност је неприкосновена. И закон мора да се поштује у погледу коришћења фреквенција. Свако ко користи фреквенцију мора да плаћа држави таксу за ту фреквенцију. И та фреквенција је једно опште друштвено природно добро.

А што се тиче новина, знате, они ће оног тренутка када Американци схвате да не могу тим средствима да сруше власт у нашој земљи, не могу да униште Србију, они ће тог тренутка престати да финансирају издајничке медије, они ће нестати сами од себе.

Власти одговарају лидерчићи "демократске опозиције"

Водитељ: Александар из Новог Београда, ако хоћете и желите одговорите на питање Вука Драшковића које је поставио вечерас на Студију Б, зашто ви и ваши коалициони партнери на њега и остале прваке опозиције не шаљете своју децу него туђу (милицију)?

Др Шешељ: На кога?

Прво, ја не могу своју децу нигде да шаљем јер су малолетна.

Водитељ: Ја нисам ту изјаву чуо.

Др Шешељ: А када стекну пунолетство онда ће и да служе војску и да буду у функцији одбране отаџбине кад год треба.

А против Вука Драшковића нико не шаље никакву децу. Вук Драшковић више не зна шта говори, он лудује. Колико ја знам, данас полиције готово да није ни било на улицама. Он је имао скуп пар стотина људи на Тргу Републике, тамо је држао тај хистерични говор, лудовао и њега је већ обухватила та манија гоњења, али не препознаје са које му стране заправо вреба опасност, ако му уопште вреба.

Што се тиче садашње власти у Србији, има одговарају и Драшковић, и Ђинђић, и Коштуница, и Чанак, и Веселинов, и Расим Љајић, и остали на овим функцијама на којима се налазе, јер, не дај Боже, да они оду а да дође неко паметан, можда бисмо имали грдних проблема и не воља.

Док су они ту, ми стварних, суштинских проблема у погледу сукобљавања са опозицијом немамо. Мислим на политичко сукобљавање. Ако неко помисли опет да изазива уличне немире и крвопролиће и разбијања, могу одмах да му ставим до знања да се неће добро повести. Ми не мислимо забрањивати митинге политичких странака, не мислимо забрањивати демонстрације, али сви митинзи, све демонстрације, сви јавни скупови, морају да се одвијају строго у складу са законом, уз гарантовану безбедност грађана. И грађана који учествују, и грађана који су случајни посматрачи, и грађана који живе у Београду независно од свих тих манифестација. Свачија сигурност се мора гарантовати.

Ако неко мисли да може да понови оно што се некада дешавало по Београду, да разбија, да руши, да убија, овог пута ће имати грдних проблема. Неће се добро провести, сигурно. Одлучно и оштро ћемо реаговати на сваки акт кршења закона и сигурности грађана.

Водитељ: Ако је веровати мојој способности да добро пребројим, одговорили сте на 45 питања наших гледалаца, али се искрено надам да се нисте уморили, јер ја бих наставио.

Др Шешељ: Да ли вам делујем уморно?

Водитељ: Не, али ред је да се пита. Ја сам пријатно изненађен тоном питања наших гледалаца, то морам отворено да вам кажем.

Др Шешељ: Хоћете да кажете да није било ниједне псовке или да сте псовке прећутали.

Водитељ: Не, све што сам добио.

Др Шешељ: Значи није било псовки.

Водитељ: Ни зарез нисам...

Др Шешељ: Али псовке су ту нормалне, знате.

Погубност мржње у политици

Водитељ: Али није их било. Морам вам рећи да сам тиме и охрабрен. Моје следеће питање је, имам утисак да политичка диференцијација на политичкој сцени Србије за сада даје један неспоран резултат, а то је заматак или можда већ искључила мржња међу члановима, међу ужим руководством, члановима а бога ми и симпатизерима.

Имате ли ви тај утисак?

Др Шешељ: Мржња у политици је увек погубна и то погубна за онога ко мрзи, а не за онога ко је предмет мржње. Озбиљан човек који се бави политиком не сме никада дозволити да мржња у њему превагне. Да мржња савлада његова осећања, његове емоције, његов разум. Ви се сећате каквих је све жестоких сукоба било између српских радикала и наших садашњих коалиционих партнера. Али, очигледно ни једни, ни други, ни трећи никада нисмо дозвољавали да мржња превлада. И зато смо сада у стању да нађемо заједнички језик.

А људи мржње ће нестати ускоро са српске политичке сцене, не могу да опстану. Који су то људи мржње? Неталентовани политичари попут Драшковића или Ђинђића, на пример, који су правили такве стравичне грешке које су им се разбиле о главу и спречиле их да било када нешто озбиљно постигну. Неталентоване политичаре, попут Коштунице, Небојше Човића, генерала Перишића итд. Неки од њих кипте просто мржњом јер не знају како да реагују, не знају како да поступе, не знају како да осмисле свој политички ангажман.

Сетите се тог Небојше Човића када је он својевремено преотимао Студио Б. Ми смо се као опозициона странка томе супротстављали. А он је преотимао Студио Б и подржавао га. Студио Б је био раније приватизован, наравно на противзаконит начин, отимачином, као што је била приватизована "Борба", као што је компанија "Новости". И у реду је да се то врати ономе ко је стварни власник, а не можете дозволити шачици људи да отму нешто што није њихово само а контро чинишће што су се нашли на одређеним функцијама у датом тренутку који је био погодан за отимачину.

Сада се тај Небојша Човић, који је подржавао Студио Б својевремено, јавља као брагилац независног концепта Студија Б. Можете мислити каква је позиција тог човека.

Ове политичке странке о којима је реч, до краја су инструментализоване од Американца и тим чином инструментализације изгубиле су суштинско својство политичке партије. Оне више нису политичке партије. Оне су шпијунске агентуре и не могу дуго остати на политичкој сцени. Оне ће нестати можда већ после ових избора. Када доживе пораз на локалним и на савезним изборима више нема никакве сврхе њиховог останка.

У Србији ће се вишепартијски систем развијати у његовом природном смеру ка двопартизму. То је природан процес у свим парламентарним демократијама Запада. У Америци ви имате начелно вишепартијски систем, а суштински двопартијски. Трећа партија за дуже време неће имати никаквих шанси. У Енглеској смо све донедавно имали чисти двопартијски систем. Дошло је до распада у тим водећим партијама па сада имамо отприлике четворопартијски, али у суштини опет ће се обновити двопартизам. У Немачкој већ деценијама имамо суштински двопартизам. Имамо социјал-демократе, имамо демохришћане, и имамо те мале странчице између, зелени су се недавно појавили, либера-

мржњом. Морам да инсистирам на томе, рећићу вам и конкретан повод.

Др Шешељ: По питању мржње сам се изјаснио.

Водитељ: Да вам кажем конкретан повод. Гледаоцима смо објашњавали и јасно им је, телевизија Палма и Српска радикална странка имају, што се мене тиче, изузетно добру и успешну пословну сарадњу. Ваша емисија Радикалски таласи иде, емитује се на овом програму. Ја вам морам рећи, овако јавно, да се после сваког емитовања јављају гледаоци, проценат супротности није битан да не будемо малициозни, али једни кажу молим вас поручите Шешељу да похапси, поубија, позатвара ове издајнике, а други вичу реците Шешељу да ћемо и

нормалног човека како се брзо распламса још се брже угаси. У народу може да буде емотивних реактовања, а ми политичари морамо да будемо најсталоженији, најсмиренији, ми не смемо бити нервозни и ми не смемо подлегати емоцијама. Морамо бити хладнокрвни. И успешни политичари су увек хладнокрвни.

Наравно, политичар може да крене у жустре обрачуне, али када политичар крене онако ватрено па изгледа емоционално, мора да сачува у себи хладнокрвност, онда је то једна поза, једна ватрена поза. Ми смо то демонстрирали у нашим скупштинским расправама. И онда када смо се са полицијом рвали у Савезној скупштини, док су биле укљу-

Политика јавних радова помогла у обнови порушених објеката

ле, сада имамо ове источњо-немачке социјалисте који су такође странка са неких десетак процената гласова, не знам тачно на прошлим изборима колико су добили. То је природан процес и код нас.

Када отпалну издајници, када нестане издајници са политичке сцене, остаће радикалска десница и левица. Можда ће се социјалисти и ЈУЛ ујединити, вероватно је и то неки природан процес, нећу у то да се мешам, то је њихова ствар, а могу остати и две партије. Али отприлике ће се ту јасно диференцирати десница и левица. И то је природно у сваком систему.

Водитељ: Али, господине Шешељу, док се та диференцијација оствари и определи, па између осталог могућ је и начин како сте га ви предвидели, шта бива са

вама и њему да поставимо бомбу итд. Ја сам изненађен, то се први пут дешава.

Др Шешељ: Да. Мислим да претерујете у оцени. Ви треба увек да размислите шта то мотивише човека после емисије да се дохвати телефона и да почне да зове телевизију и да протестује на један и на други начин.

Водитељ: То су екстреми.

Др Шешељ: Јесте. То су прво екстремна реактовања, не морају то бити екстреми у суштини. У тренутку је можда човек нервозан због нечега, можда се посвађао и са женом па му је то начин да ту своју нервозу истресе на телевизију. Ти који се залажу за убијања, за хапшења, итд., да им дате прилику, да кажете хајде убиј, не би хтели. Тако вам је и код ових. Значи, у тренутку може мало та страст да се распламса, али код

чене камере ми се рвемо, када се искључе камере ми се смејемо. Више никоме није до рвања, али прави се једна представа за народ и некада та представа није лоша да се у политички живот унесе мало динамике.

Проблем је са људима који уносе стварну мржњу, који истински мрзе. Они, пре свега, себе разарају, они никада не могу бити успешни у политици. Човек мржње не успева у демократском политичком процесу. Народ бежи од човека мржње. Народ се боји људи који мрзе. Нормалан човек никада стварно не мрзи. Може начелно да мрзи, мрзим непријатеље свога народа. Али то што мрзим Американце као непријатеље свога народа не значи да би сутра сваког Американца убио који ми дође под руку, је ли тако.

Водитељ: Наравно.

Др Шешељ: Мрзим Хрвате као непријатеље свога народа, као окупаторе Републике Српске Крајине итд, али то не значи да сада мрзим сваког Хрвата појединачно. И да бих се на њему светио због тога што ради хрватска држава.

У политици две странке се сукобљавају и може у том сукобу да изгледа да једна странка мрзи другу странку. Мрзим политичког противника у смислу желим да га победим. Желим да га политичким средствима елиминисем. А то не значи да мрзим сваког припадника странке у којој је мој политички противник и да желим њега као човека да уништим. То треба јасно да се разликује у политичкој сфери. То вам је као у књижевности код писаца памфлета, памфлет је борбени есеј. Писац памфлета увек мрзи онога против кога пише. А да нормалном човеку који пише памфлет кажете ево ти пиштољ уби тога, лакше ти је да га убијеш него да пишеш бескрајно текстове о њему и против њега, он би одбио, је ли тако, ако је нормалан. Значи, ту треба имати један диференциран, јасан приступ. Мржња као амоција је погубна и треба је елиминисати. Сваки човек који се бави политиком треба, пре свега, да у себи савлада сваки елемент мржње ако се случајно појави.

"Независни" медији саставни део антисрпског механизма

Водитељ: Мени је драго да чујем, слажем се, али, господине Шешељ, кажете ми политичари морамо бити сталожени, најсталоженији. Сви смо ми из ове агресије и овог натовског злочина изашли помало другачији, осетљивији. Нисте ли ипак, верујем вам да сте сви на политичкој сцени покушали да budete сталожени, али нисте ли ипак ви политичари лош пример.

Знате, вас оптужују да сте на конференцији за штампу поводом убиства савезног министра Павла Булатовића запретили неким новинарима. Сада опет, друге стране, које припадају опозицији, малтене јавно расписују потерницу за високим представницима државне безбедности. Јуче на РТС-у министар Вучић помену пример колеге Боровића, односно адвоката Боровића, који је пребројавао судије да ли су на листи или нису на листи. Питао их где ћете када ми дођемо на власт. Не можете напоље, нећете моћи ни у Црну Гору.

Др Шешељ: То је облик противправног ванинституционалног притиска на судије.

Водитељ: У реду појединачан случај, али дајте ми ово...

Др Шешељ: Што се тиче ове претње новинарима. Знате, ја сам то изрекао у врло смиреном тону и био сам крајње јасан. Реч је о издајничким медијима који су продужетак америчке обавештајне службе и других западних шпијунских агенција, које примају паре од Американца да раде против свога народа. Ја сам им отворено говорио о њиховој по-

зицији и о томе каква може бити њихова судбина. Они су саставни део апарата који убија наше људе, политичаре, патриоте. Исти су извори финансирања убица министра Павла Булатовића, Жељка Ражнатовића Аркана, и ових медија, од истих људи они добијају паре, из америчког буџета. Исти су им контролори, исти су им главни шефови, исти су они који одлучују шта ће ко да ради. Ко ће да убија пушком, ко ће да поставља бомбе, ко ће медијски да делује. Они су саставни део истог механизма – антисрпског механизма. Они су инструменти специјалног рата који се води против српског народа и српске државе. Ја сам им то рекао у лице. И зашто да се устежем, зашто да им не кажем.

Стране агентуре под маском "опозиције"

Водитељ: Али, видите, министар Матић синоћ рече да је Вук Драшковић у Истанбулу добио налог да се говори о државном тероризму и да донесе доказе. О том државном тероризму се стварно говори и поводом самог термина се расправља, да не говорим о детаљима. Прочитао сам једно саопштење, ваљда нека подружница је рекла не прекидати штрајк док се не демократизује Србија.

Господине Шешељ, имам ли право питам се, с обзиром на време у коме живимо, да тражим, ви сте потпредседник Владе Републике Србије, да тражим мало реда. Није ли можда начин да ви политичари те окршаје, и ту размену мишљења ставова размените у неким институцијама система. Да не буде медијске халабуке од које сви помало постајемо нервозни, сви постајемо, чини ми се, помало и жртве тога.

Др Шешељ: Ми из владајућих партија били смо спремни на дијалог и нудили смо тај дијалог у Народној скупштини, ако се сећате. Опозиционе странке су то избегле. Ми, српски радикали, иницирали смо дијалог и на савезном нивоу, све опозиционе странке су одбиле. Прихватили су само наши коалициони партнери. А ми иовако сваки дан водимо дијалог па би било бесмислено сада формално да се наше делегације састају када опозиције не прихвата дијалог. Хтели смо дијалог и око услова за савезне изборе. Да видимо шта да се договоримо, шта би требало да урадимо да поправимо изборне механизме итд. Значи, опозиционе странке то не прихватају. Ја сам вам већ рекао да то није опозиција у правом смислу речи. То је страна агентура. То је шпијунска агентура. И зато с њима, у принципу, дијалог није могућ због њиховог става, а не због нашег става. Ми хоћемо политички дијалог, поготово ми радикали, ми никада нисмо избегавали јавна сучељавања и дуеле итд. Никада.

О чему се овде ради? Американци имају читаве институте који су задужени за вођење специјалног психолошког рата и тамо се фабрикују све ове флоскуле, пароле итд. Тамо је фабрикована та идеја о државном тероризму у Србији,

она је и теоријски погрешна. Државни тероризам је тероризам који једна држава проводи против друге државе. То је дефиниција у свим уџбеницима међународног јавног права. Овде се то погрешно примењује.

Америка организује и проводи државни тероризам

Државни тероризам проводе Американци против Србије и Савезне Републике Југославије. А ови српски издајници, шпијунске агентуре, покушавају то на обрнут начин да поставе.

Друго, они покушавају нашој власти да припишу оно што раде Американци.

Треће, интересантно је да је Вук Драшковић први пут увео криминалше у политику у Србији и он је данас о томе говорио. Он данас својира успомену на два позната београдска гангстера који су страдали у међусобном обрачуну. Један је, додуше, погинуо тамо у Госпићу, а овај други у њиховом међусобном обрачуну. Њих двојица су се међусобно сукобили па један страдао у Београду. О Гишки и Белом је реч. Они даље има криминалше у својој страначкој структури, праве мафијаше.

Систем функционисања градске власти је на мафијашким методама саздан. И он долази у праву опасност оног тренутка када изгуби ту градску власт јер је преузео сувише велике обавезе према тим мафијашима. А када кренемо са истрагом свих ових догађаја у комуналним службама, од јавног саобраћајног предузећа па даље, од јавног саобраћаја који обављају приватници и слично, видећемо колико је све мафијашких кланова у то умешано. Криминалних, чистих криминалаца, гангстера, рекеташа.

Водитељ: Господине Шешељ, морам вам признати као човеку, знам да је сувише да то тражим, не само од вас него од било кога, с обзиром на овај тренутак, али стварно знате не могу више да слушам да је мој председник ратни злочинац зато што је бранио ову земљу.

Др Шешељ: А онај ко је бомбардовао нашу земљу он није ратни злочинац.

Водитељ: Да је крив што су отели Крајину, што у Републици Српској изабраног председника смењује некакав странац.

Др Шешељ: Окупациони таултајтер...

Нема мржње у народу

Водитељ: Јесте, што на Косову сваки дан раде оно што раде, а само зло раде, што је у Црној Гори господине Шешељ млеко 38 динара.

Др Шешељ: Зелена салата је 70 динара.

Водитељ: Ово млеко од 38 ме боли, деца су у питању. Исто тако не могу да слушам више ни те, говорим из личног угла, немојте ми замерити, ни то криминална, криминалши. Да осмислим питање, ја не кријем да сам човек који подржава сваку политику која брани ову

Danas

ВЛАС

Najčitaniji dnevnik u Jugoslaviji

ПЛАС

ЈАВНОСТИ

Ми не улепшавамо стварност

"Независни" од истине: инструменти специјалног рата

земљу, која је обнавља, и која се бори да повратимо све оно што нам отеше.

Мислим да можемо да се разликујемо, односно ви политичари као политичари, а ми остали људи да се разликујемо и у мишљењу и понашању, али се бојим, плашим се Бога, молим да не почнемо да се мрзимо. Можете ли нам помоћи и са позиције председника друге странке по јачини у парламенту Републике Србије

Др Шешел: Ја мислим да у народу те мржње нема. У народу има много невоља, тешко се живи, заиста се тешко живи, огромна већина становништва тешко живи, али убеђен сам да мржње нема. Ја се прилично слободно крехем београдским улицама, ја ту мржњу не примећујем.

НУНС шпијунска организација

Водитељ: Али, постоје стравичне поделе, никада нису биле овакве. Даћу вам један пример господине Шешел, вама је свакако познато да је независно удружење новинара Србије покренуло целу акцију да бојкотује вас...

Др Шешел: Али, што се позивате на те шпијунске организације...

Водитељ: Али говорим сада...

Др Шешел: Нема ту подела.

Водитељ: Присутни су, присутни су...

Др Шешел: Они су присутни, али то је та маргинална група.

Водитељ: Они постоје нико их није угасио.

Др Шешел: На основу маргиналних група не могу се извлачити општи закључци.

Водитељ: Слажем се.

Др Шешел: Наш је циљ да те маргиналне групе нестану. Ми смо направили списак њих и обавезали смо све чланове Српске радикалне странке да ураде све што је у њиховој моћи да ти медији нестану са српске политичке сцене.

Водитељ: Надам се на законит начин.

Др Шешел: Све што радимо, ми, српски радикали, радимо на законит начин.

Водитељ: Али, видите господине Шешел, вама је то познато, та подела на зависне и независне, ја мислим да је никада нисам коментарисао, али телевизија Палма је прва приватна телевизија у Србији.

Др Шешел: Али бесмислена је подела на независне и зависне.

Водитељ: Сигурно.

Др Шешел: Постоји само подела на државне и приватне и ништа више.

Водитељ: Тако је. Али, поред тога што је прва приватна телевизија, ово је телевизија коју је једина фреквенцију на којој ради остварила у судском поступку. Та подела на медије који припадају власти и опозицији за Палму престаје. Сви су ипак добили од власти фреквенције на регуларан начин, претпостављам, а ми смо морали судом. Данас сам доживео да неки медији у програму не објаве да сте ви гост. То ме је повредило морам да вам признам. А још ме више повређује то што је подела узела толиког маха.

Евидентно је да је ваша емисија Радикалски глас постигла изузетан успех. Наравно, није моје да улазим у интерес других странака треба ли њима таква емисије и треба ли им на Палми. Али, чињеница је да то користе да нас опет деле и нас који за поделе нисмо, и зарад јавности хоћу да кажем нема опозиционог политичара који није био позван, сви су одбили да дођу. Чини ми се да престаје и нормалан начин комуникације господине Шешел, а плашим се прекида комуникација. Причао сам вам емотиван сам стварно и то је искрена емоција

Др Шешел: О каквој комуникацији говорите?

Водитељ: Са гледаоцима, са народом.

Др Шешел: Ја мислим да комуникација има.

"Демократска опозиција" нема подршку народа

Водитељ: Знате, ако се свако затабори у свој медиј ништа нисмо постигли, треба разговарати, па макар ви ишли у Црну Гору да разговарате.

Др Шешел: Ја мислим да та комуникација са народом постоји, више или мање изражена у појединачним случајевима. Ја могу да пођем од свог примера. Прошле година сам имао скоро 50 емисија на разним локалним телевизијама и увек су те емисије оваког карактера, одговарам на сва питања. И увек кажем водитељу пре почетка емисије да нема цензуре. Претпрошле године сам имао 111 емисија, у предизборној кампањи 1997. године преко 200, не знам ни тачан број. Ове године сам мало то смањио због неких других обавеза, али чим крене предизборна кампања максимално ћу то интензивирати.

Друго, крехемо се кроз народ, живимо животом народа. Ја живим у Батајници, у приградском насељу. Живим животом свих људи Батајнице. Све оно што њихов живот оптерећује оптерећује и мој. Наравно, ја имам две привилегије као човек власти, једна привилегија ми је службени аутомобил и возача, а друга привилегија ми је мобилни телефон од Владе Србије. То су две прилично значајне привилегије, али ако их гледају са неког ширег аспекта не значе много. Све остало ми је као и код других људи у том крају где ја живим. Тако и сви остали наши активисти.

Треће, ја вам већ рекох, природан је процес да ови издајници нестану са политичке сцене. И не треба да се жестице због садашњег њиховог понашања, оволике њихове мржње, бујице неартикулисаних напада. Нормално је да опозиција напада власт, да критикује власт итд. Нормално је да опозиција и тешким речима иде против власти. Али овакво сејање мржње, лажи и клевета показује у коликом су они страху, у коликој су неизвесности, колико су они сами свесни да немају подршку народа. Држали би они већ и тај протестни митинг да се не боје народног неодозивања.

Даље, међу њима тиња мржња, сурвљивост, никада се они не могу договорити ни око чега. Ђинђић и Драшковић су једном удружили снаге па освојили власт у Београду, колико им је то трајало? Три месеца нису дочекали па су се грдно посађали, толико се сукобили да су један другог смењивали, избацивали из власти итд. Значи, није проблем у нашим међусобним корелацијама, проблем је у њима. Не може неко ко је издајник, ко је страни плаћеник да буде човек у правом смислу речи. Дијалог је могућ само међу људима. Није могућ дијалог између човека и нечовека. Нечовек је и камен, нечовек је и цигла, нечовек је и балван итд. Нечовек је, на крају крајева, издајник свога народа. Ви можете имати више прштовања према камену, према цигли, према балвану него према издајнику.

Више струје него у Француској

Водитељ: Данас смо имали опет, као последњих месец и по дана, малих техничких потешкоћа, али то ћемо врло брзо дефинитивно уклонити, када је у питању пријем слике, па због тога нисам пратио данашња политичка збивања. Чујем да су била бурна. Значи, нисам изворно пратио, с тим што имам обавештење да сте ви на конференцији за штампу били оптимиста, изнели неке оптимистичне податке.

Др Шешељ: Нисам био претерани оптимиста. Ја мислим да имамо разлога за умерени оптимизам. Сви наши издајници, сви наши непријатељи су сматрали да ове зиме нећемо имати струје, да ћемо се смрзавати, да ћемо живети у мраку.

Водитељ: Имали смо је више него Француска, редовније снабдевање.

Др Шешељ: Имали смо је више него прошле године, него пре бомбардовања. И нисмо имали ниједно значајније искључење.

Водитељ: Тачно.

Др Шешељ: Имали смо проблема у електропривреди па смо хитро реаговали. Почела су искључења, сменили смо директора, ситуација се поправила. И сада смо научили како да радимо и у другим јавним предузећима. Не дао Бог нафтној индустрији да нестане нафте, упозирали смо их. Било је на неким пумпама нестације нафте и бензина, више на Беопетровим него на Југопетровим, мислим углавном на Беопетровим, па смо их упозорили. Влада је учинила све што је нафтна индустрија тражила да би снабдевање било нормално. Све смо учинили. И сада мора бити нафте и бензина иначе идемо на смене руководилаца. Нема милости.

Више никада не смемо дозволити оно што нам је радило Јавно предузеће "Србија шуме" са огревним дрветом, када смо прописали да се бонови могу користити за плаћање електричне енергије, за угаљ и за огревно дрво. Са електричном енергијом је све било у раду, са угљем је било проблема, а са огревним дрветом Јавно предузеће "Србија шуме" је потпуно заказало. Покушали су да неко дрво које није за огрев понуде за те бонове. То више не смемо никада дозволити. Значи, морамо појачати дисциплину у јавним предузећима и конкретну одговорност тражити од сваког функционера, од сваког директора за онај део посла за који је он задужен.

Видите, ми нисмо имали поскупљења струје, ми смо сада тек повисили цену за 9,5%. Имали смо прошлог лета исто 9,5% и последње је било 1998. године, опет негде, да ли је август или септембар, 9,5%. Имамо најјефтинију струју на свету. Ми имамо пет пута јефтинију струју него у Републици Српској, пет пута јефтинију. Ми и даље водимо политику јефтине струје. А што је потребно електропривреди, Влада Србије набавља. Не баш у неким оптималним количинама, али онолико колико је довољно успели смо.

Успели смо да и нафтну индустрију, не баш у потпуности, реновирамо, али да је оспособимо да прерађује домаћу

нафту и нафту из увоза. Без обзира на сва страшна разарања. То је оно што улива реални неки оптимизам.

Сада смо предузели мере да задовољимо све потребе у вештачком ђубриву. Има и ту проблема. Знате, деси се да потпишемо споразум са неком фирмом о набавци и дистрибуцији ђубрива, а онда она после три сата тражи повећање цене 30%. Навикли се, остало им из неког другог система понашања. Онда смо рекли, више не долази у обзир да раде тај посао са владом. Ми морамо ове године обезбедити јефтино ђубриво у довољним количинама за сељацима. И ми смо заштрили ту одговорност и ресорног министарства и фирми које су укључене у тај посао. И произвођача и дистрибутера итд.

Негде у систему још има проблема, још има старог начина понашања. Код дистрибуције, на пример, горива за пољопривреднике, део горива оде на црно тржиште због разлике у цени. Сада те разлике нема па та појава није толико упечатљива. Имамо случајеве да исплатимо премију, на пример произвођачима шећерне репе, исплатимо преко шећерана које су узеле репу на прераду, а оне то не проследи сељацима пољопривредницима. Имамо случај код откупа млека, дајемо премије на све количине произведеног млека, и то иде преко одређених млекара. И неке од њих задрже тај новац, не исплате га благовремено. Ту морамо бити много ригорознији у провођењу дисциплине. Када то постигнемо имаћемо осетно мање проблема него што их данас имамо.

Идемо даље, наручивали смо производњу пољопривредних машина и плаћали је, кредитирали је. Неке фабрике су испуниле оно што је уговорено, неке нису, неке само 50%. Ту морамо бити немилосрдни. Не може да се деси да ми од једне фабрике наручимо ту и ту производњу, дамо новац, она није у стању да испоручи, а директор остане на својој функцији. Најмање што ту треба урадити јесте да се отарасимо таквог директора. И нема милости.

Колико имамо директора који су навикли када добију кредит од државе да га не врате. Сетите се, кредит из фонда за развој Србије многи још нису вратили. И ту морамо да заостримо питање. Можда фирма заиста не може да врати, онда треба отерати тог директора који је крив што фирма не може да врати. Нећемо ми фирму да унишгимо, али шта ће нам онда тај директор преузету обавезу није испунио. Тражимо другог који ће следећу обавезу бити у стању да испуни. А онај ко нас је једном слагао, обмануо, преварио, немамо више у њега поверење.

Значи, морамо мало да продрмамо ствари у систему и онда ће још боље и успешније да нам крене. Може се поставити питање што нисмо на време кренули. Када је формирана ова Влада ми смо решавали један по један проблем, и да није било бомбардовања ми бисмо кренули са овим јавним радовима, али би нам почетна позиција била много боља него сада. Не би поправљали порушено него би ишли даље у развој.

Водитељ: Господине Шешељ, причамо већ дуго, надам се да се нисте уморили. Хвала вам на времену и разговору и дођите нам опет.

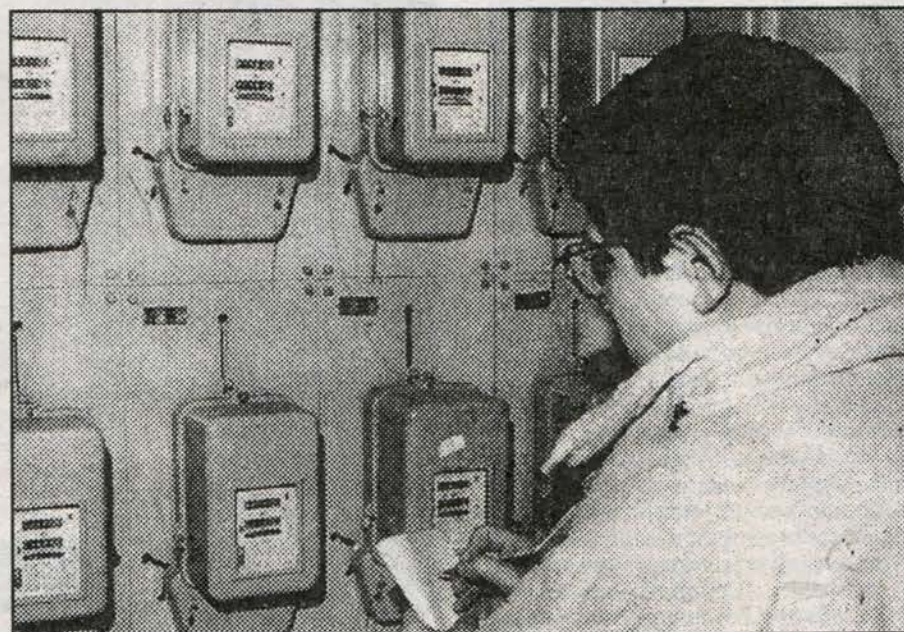
Др Шешељ: Значи, ви сте се уморили.

Водитељ: Па времена су таква.

Др Шешељ: Шалим се, наравно, хвала вам на гостопримству и увек ћу се одазвати када ме позовете.

Водитељ: Још једном хвала и на времену и на разговору. Поштовани гледаоци, био је ово Дијалог у коме је гост био др Војислав Шешељ, потпредседник владе Републике Србије. После свега могу само да вас замолим волите и верујте у себе, у све нас и Бога, јер ваља нам до победе са истином и ка истини.

До следећег четвртка, до новог Дијалога, желим вам лаку ноћ убеђен да ће брзо доћи тренутак када ћу моћи да вам пожелим и пријатно.

Стабилна и приступачна цена: прошло време "струјних удара"

ИСТИНА СЕ НЕ МОЖЕ САКРИТИ

Медијска кампања против наше земље и народа наставља се, само другачијим средствима и нешто измењеним методима деловања. Медлин Олбрајт, на састанку у Бања Луци, изјавила да је циљ Сједињених Америчких Држава "проналажење начина да се достави информација Србији и да се подржавају слободни медији"

Александар Вучић: Даме и господо новинари, тачно пре годину дана налазили смо се, као земља и народ, на врхунцу медијске офанзиве, коју су против нас водиле западне силе предвођене Сједињеним Америчким Државама, као припрему за тада предстојећу агресију на Републику Србију и Савезну Републику Југославију. Управо у то време смо на сличној конференцији за новинаре указали на све оно што су западни пропагандно-психолошки сервис и билтени чинили против виталних интереса наше земље, начин на који су припремали кампању против Републике Србије и Савезне Републике Југославије, и указали на то шта се све после тога може догодити.

Измењене методе деловања

Та врста медијске кампање, до сада готово незабележена у свету, против једне суверене земље, слободне земље, једног непокорног и непокореног народа, наставља се и после оружане агресије НАТО-а на Савезну Републику Југославију, наставља се, само другачијим средствима и нешто измењеним методима деловања.

Данас, без обзира што НАТО има исти циљ, без обзира што му је иста стратегија и тактика, у медијском смислу променио се однос деловања. Наиме, већина западноевропских, чак и америчких медија, на критички начин говори о свему што су њихова средства јавног информисања чинила, не само против Републике Србије и Савезне Републике Југославије, већ и против истине, против реалних догађаја на терену. Истовремено, појачава се притисак и кампања проамеричких медија у Републици Србији, оних који постоје захваљујући донацијама из тих земаља, оних који су направљени са једним јединим циљем, а то је рушење Србије, као независне и слободне државе и по цену уништења целокупног српског народа.

Нови задаци за поданике

На те задатке, последња је указала амерички државни секретар Медлин Олбрајт, која је на састанку у Бања Лу-

ци са антисрпским медијима, не треба да вам говорим имена, то су независни "Репортер", "Време", "Агениција БЕТА", "Глас Српски" и вероватно још неки, изнела нове задатке за своје послушни-

Александар Вучић: агресивна кампања против српског народа прелази све границе доброг укуса

ке и поданике у Савезној Републици Југославији, али и у осталим српским земљама. Она каже да је управо сада тежиште напора, цитирам: "У изналажењу начина да се достави информација Србији и да се подржавају слобони медији". Какви су то слободни медији које она подржава, које она плаћа и финансира или њена влада?

Шта је циљ тих медија? Циљ је у остварењу следећег задатка. Она га је, поново њу је цитирати, врло децидирано, изнела: "Постоји само један избор или миран одлазак са власти или крв која тече улицама, то треба ви да погурате", мисли се на те медије, "као и опозиција да се то оствари". То су задаци о којима говори Медлин Олбрајт. Даље, она каже да је тај састанак управо заказан да би се

рено", онако како они хоће. И шта још каже: "Мени не само да је задовољство што сам са вама као државни секретар, већ је то мој животни интерес и страст". Њена страст је да руши слободне владе, слободних земаља, да уништава слободне и независне земље и да је све што чини интерес Сједињених Америчких Држава, а то је непостојање оних земаља и оних влада које нису спремне да положе рачуне и које нису спремне да се понашају искључиво у складу са америчким интересима.

Агресивна кампања која се води против српског народа још од 1990. и 1991. године у појединим западним средствима информисања, посебно начин на који функционишу владе појединих западних земаља, показују вам на примеру

године, под жестокиим притиском тоталитарне, злочиначке, британске владе, овај лист је неправедно осуђен на 375.000 фунти, или милион немачких марака.

Те демократе су осудиле некога на милион немачких марака, само зато што је указао на једну медијску обману, на једну медијску манипулацију у којој чак није било ничега што би се тицало повреде нечијег личног угледа, на пример нека клевета, увреда и тако даље.

Толико о демократским законима, толико о онима који нас критикују како, наводно, имамо репресивне законе, али то показује да се истина, више ни у Западној Европи па ни у Сједињеним Америчким Државама, не може зауставити, или да се барем све теже зауставља.

Зато је толика паника Медлин Олбрајт, зато је толика паника ухватила све оне који покушавају да у Републици Србији доведу на власт своје гаулајтере, доведу оне људе који ће искључиво њима служити, а не својега народа.

Што се тиче последњих притисака различитих међународних организација на Републику Србију, пре свега, то је наша надлежност, зато о томе и говорим, посебно од извесног Ејдена Вајта, Фрајманда Дувеа, и још неких познатих и истакнутих србомрзача, људи који су највише жалили у време када је убијено 16 људи у згради Телевизије Србије, али нису жалили за њима, већ су жалили, наводно, због трагичног и тешког положаја живих и здравих, наводно, независних новинара, који су најнормалније радили у току агресије. Ти људи су поново, и сваки пут када то затреба Медлин Олбрајт, Џорџ Робертсону и Тонију Блеру, почели да оптужују и осуђују српску државу, зато што се држи Закона.

На бранику информисања: конференција министра Александра Вучића

пружила подршку коју Сједињене Америчке Државе дају таквој врсти медија широм региона.

Поставља се једно кључно и веома крупно питање, зашто то Сједињене Америчке Државе подржавају било које од тих медија, који је то њихов циљ, који је то њихов интерес, шта је то што њих привлачи овим просторима и овим теренима. Да ли је то демократија, да ли су то људска права или можда слободе које ми немамо довољно у нашој земљи или је у питању оно што, чини нам се, већ и врапци знају, а то је покушај потпуне окупације целе Европе, па и Републике Србије и Савезне Републике Југославије као једине слободне у овом региону.

Животни интерес Олбрајтове – рушење и разарање

Она је чак ишла толико далеко, замислите такву хипокризију, и рекла је следеће: "Специјализовала сам се на улози медија у доношењу политичких промена, тако да сам увек веровала да су медији у обављању овог посла главни катализатор за стварање онога што је потребно да би једно друштво било отво-

британске владе, заиста превазилази све мере и границе доброг укуса. Навешћемо вам један пример о којем, у овим проамеричким медијима, не можете да прочитате готово ништа, а повезаћемо то и са причама о Закону о јавном информисању Републике Србије.

Наиме, недавно се догодило нешто, што је мало ко мислио да се може догодити у, наводно, демократским земљама. Додуше, ми смо одавно говорили да то нема везе са демократским, већ тоталитарним земљама, као што је Велика Британија, а овај последњи случај то само потврђује. Ради се о пресуди по злогласном британском репресивном Закону о заштити од клевете, која је донета против листа "ЈМ" (Ливинг Марксист) и Томаса Дајтмана. Он је написао да су различите судске инстанце у Великој Британији утврдиле, да је извештај Пени Маршал и ИТН-а о логору Трнопоље у Републици Српској, када је требало Србима да се припишу злочини, када је требало да се жигосе српска страна, фалсификован, јер је сликана жица изнутра, а не споља у избегличком логору, а не логору у којем су масовно уништавани и ликвидирани, наводно, муслимани. Иако је то потврђено и објављено 1997.

Лицемерје западне политике

Најгоре и највеће лицемерје свих који нас нападају, је то што нас они, у ствари, нападају зато што се у овој земљи поштују закони, зато што се поштује право и зато што смо легалисти до краја. А због чега су поједини медији тужени чак и од приватних лица и због чега су надлежни органи за прекршаје, или надлежни судови, донели решења и пресуде којима се поједини од њих осуђују.

На захтев Министарства за информације Републике Србије, надлежни орган за прекршаје у Београду нам је доставио копије списа у којима можете да видите тачно због чега су поједини од њих кажњени, јер то не можете нигде да видите, они свесно прикривају истину, прикривају чињенице, лажу, обмањују јавност, просто нема лепшег израза. Кажњена је, рецимо, последња два пута Телевизија Студио Б, због тога што је директно оптуживала људе за убиства, за које нема никаквих индиција да су случајно починили то дело, односно да су учествовали у убиству као саучесници, саизвршиоци, помагачи или подстрекачи. Против њих се не води ни истражни поступак, а камоли да је про-

Владика Артемије и Трајковић: прећутали рушење репетитора РТС, отимачину српских медија, протеривање новинара

тив њих донесена правоснажна или извршна пресуда.

То не постоји нигде у свету, такви медији би били кажњени милионима марака или долара, не знам шта им је драже, али они свесно прикривају чињенице и неће да кажу зашто су, у ствари, кажњени. Оптужили су једну жену, која је крива само зато што живи у комшилуку породице Драшковић и само зато што живи нормално, носи кесе са пијацице и из продавнице, а они то не раде јер имају своје курире, 50 шофера, 150 људи из обезбеђења, па им смета неко ко им ремети ту идиличну атмосферу. Оптужили су је да је она наводно дојавила убицама кад они крећу од куће и то објавили преко својих медија, а та жена има породицу, има децу, има фамилију, има пријатеље.

Доказ дрскости

Када их надлежни орган казни за то, онда кажу како неко гуши слободу јавног информисања, како неко угрожава слободу јавног информисања, како они због тога имају много проблема, јер збога страшно је каква је репресија у Србији и како тоталитарна власт у Србији жели да се обрачуна са непослушницима. То је врхунац хипокризије и то је доказ његове дрскости и њиховог несхватања шта заиста представља професионално, објективно и иоле непристрасно новинарство и извештавање. Против тога ћемо се свакако борити и нећемо им попустити. Јавност ћемо обавештавати о сваком медијском злочину који на такав начин почне.

Не могу забранити право људима на живот, а то је оно што они хоће и то је задатак који су добили од Медлин Олбрајт да проведу у дело. Последњих дана се проводи хајка против наше земље и наводно гушења и затварања, кажу они, независних медија. Прво, имам информацију за вас да је у регистар јавних

гласила Министарства за информисање Републике Србије до данас уписано 2957 јавних гласила. Међу тих 2957 јавних гласила није било ниједног од ових медија, они нису били регистровани као јавна гласила. Осим тога, они према Закону о системима веза нису имали никакву дозволу за функционисање и рад на поменутим локацијама, апсолутно никакву дозволу.

Покушајте да то урадите у Сједињеним Америчким Државама, добићете вишедесетипену казну затвора за тако нешто. Ви знате, када се тамо неко изјасни да жели републику, за разлику од нас у Србији који сматрамо да су то несрећници, јадници и тако даље, они их одмах ликвидирају. Имали сте пример у Веико Тексасу, изјаснили се људи за Тексас Републику они побили све. Е тако би вишедесетипену таксама кажњавали оне који би без дозвола отварали своје електронске медије, а ови овде раде без икаквог папира. Једини папир који су добили углавном су добијали из норвешких амбасада или преко америчке амбасаде, али да би се затро траг и да не бисмо наводно имали политички разлог да то објаснимо и покажемо нашем народу, кажу норвешка влада је доставила опрему. Какав је то интерес норвешке владе да достави опрему телевизији Пирот.

Више злодела – већа цена

Неки од вас су се насмејали. И ја бих се смејао да то није жалосно, и они мртви хладни говоре како је то ето демократски и како они желе да потпомогну реформе и демократију у Савезној Републици Југославији. Косу ти који нас свакодневно као државу и као народ оптужују. То су они исти који данас проводе кампању наводне заштите од терора српске државе и бране терористе попут Албија Куртија и Флоре Бровине. Што више злодела против Србије и српског

рода почине, они имају вишу цену и боље се котирају код такозваних независних медија.

Не треба посебно да вас подсећам да сваки пут када говоре о томе како су угрожени и како је све држава репресивним мерама деловала против њих, увек говори о томе како смо радили и деловали против "Кохадитореа", "Косова сота", "Газете ре шћиптаре" и осталих терористичких гласила. Али, осим заштите Албија Куртија и Флоре Бровине, нико од тих проамеричких и, слободно се то може рећи, антисрпских медија није рекао ни реч о рушењу српских медија на Косову и Метохији. О томе не можете ништа да чујете, не можете ништа да чујете о варварству Дагласа Дејвидсона и Бернара Кушнера над свим медијима на Косову и Метохији, осим оних који отворено подржавају тероризам, сепаратизам и окупацију Косова и Метохије.

Једини медији које ће помоћи, па покушати, вероватно и да спонзоришу, на српском језику, јесу они који су се одавно изјаснили против српске државе, као што помажу и оне који су редовни и никад не изостају са часова Медлин Олбрајт, а то су Момчило Трајковић и Владика Артемије, па чујем да нешто праве у Чаглавици, покушавајући да потпомогну окупацију Косова и Метохије.

Како то да нема протеста због рушења нашег репетитора на Косову и Метохији, како то да нема протеста због протеривања свих српских новинара, како то да нема протеста због отимачине српских медија у Пећи, Призрену, Гњилану, Приштини, Косовској Митровици, Урошевцу, свуда на Косову и Метохији. То их не интересује, јер то нису добили као домаћи задатак од Медлин Олбрајт. А српска држава и српска влада ће у наредном периоду, као и Министарство за информације Републике Србије, целокупној светској јавности указивати на све злочине које су посебно према медијима и информативном систему Републике Србије у претходних неколико година, а нарочито у току НАТО агресије, учинили амерички и западноевропски агресори. Упознаћемо их са истином о свим људима који су убијени само зато што су другачије мислили и зато што су покушавали медијски да им се супротставе.

Показаћемо свима шта су то све уништили, колико предајника, колико репетитора, колико су информативних кућа директно гађали, само желећи да ослабе моћ наше одбране у информативној сфери. Показаћемо и, уверен сам, наићи на још веће разумевање него што је то данас случај у свету поводом свих ових злочина које су нам починили, па и поводом гађања зграде Владе Републике Србије и уништења комплетног Министарства за информације Републике Србије, а које је уништено по директном налогу Џорџа Робертсона, британског министра одбране тада, данас генералног секретара НАТО-а, који нас је директно упозорио шта ће он и негова злочинска армада учинити. Ти злочинци једног дана морају да одговарају. Да ли

ће се то десити ускоро или ће морати да протекне одређено време видећемо, али смо сасвим уверени да ће ти злочинци одговорати и да ће их стићи праведна казна.

Уосталом, све ово што се дешава по западноевропским земљама и Сједињеним Америчким Државама, и различите акције које многе невладине организације покрећу против злочина које су починиле чланице НАТО алијансе, довољно говори у прилог тези – наша је истина једина истина и да све оно за шта смо се борили у информативној сфери коначно даје резултате. И морамо победити зато што бранимо своје и зато што ми не нападамо. Не желимо да рушимо ни Скај Њуз, ни CNN, ни BBC, ни IBC, не желимо да уништавамо ни њихове народе, већ желимо да одбранимо своју земљу, и то је нешто што они не могу да униште, то је нешто што они не могу да победе.

Наредни период је права прилика да цео свет схвати суштину америчке, под знацима навода, демократије, и да их подсетимо на све оно што је чињено у 250 ратних сукоба после окончања Другог светског рата, у којима су учествовали. Ниједног сукоба на кугли земаљској нема, нити правога рата, нити сукоба ниског интензитета у којем они ни су учествовали. Време је да се настави побуна целокупног човечанства против америчке и западноевропске пропаганде.

Са непријатељима немамо шта да разговарамо

Новинар: Да ли је ипак планиран ваш састанак са Ејденом Вајтом, и ако јесте, зашто није одржан?

Александар Вучић: Мени су неки из неког удружења, које себе представља као независно, а које плаћа Медлин Олбрајт и директно и индиректно, а мислим да му је право име "Независно удружење новинара Србије", послало писмо у коме су молили да се састанем са Ејденом Вајтом. Ја се, наравно, као и прошле године, када нисам желео тог истог србомрсца да примим, и овај пут нисам огласио.

Са таквим људима се никада нећу срести. Нисам то желео ни прошле године. Испоставило се да сам био у праву, јер он једно говори у сусрету са нашим званичницима, а чим изађе из њихових соба и канцеларија сети се коме, у ствари, одговара и коме мора да полаже рачуне. Мислим да смо ми у Министарству за информације правилно донели одлуку да нам не пада на памет да се срећемо са Ејденом Вајтом, ни са Фрајмондом Дувеом. Нисмо хтели да се срећемо ни са Дагласом Дејвидсоном, а то је, видели сте, прави уништитељ медија у Србији, српске речи и српског израза на Косову и Метохији.

Са непријатељима Србије и са онима који хоће да уништавају нашу земљу ми не желимо да се срећемо, немамо просто о чему да разговарамо, немамо заједничке теме. Не знам о чему бисмо могли да се договоримо и шта бисмо ми то могли да расправљамо. Једино да расправ-

љамо, када би они желели да дођу да разговарамо, искључиво о америчким злочинима, о својим злочинима, да причају о свим неправдама које су починили.

Знам да они не желе о томе да разговарају, него мисле да могу да соле памет овде сваком званичнику, али ми из Министарства за информације нисмо на то навикли, не волимо тек тако да примамо придику српских непријатеља, нарочито оних који мисле да су много паметни.

Новинар: Негде сам прочитао да су и неке западне земље критиковале поједине "независне" медије, зашто их онда и ви критикујете, и друго питање, шта ћете учинити по питању тих "независних" медија?

Александар Вучић: Ви сте то добро прочитали, објавили су то амерички најпознатији листови, зато што они овде имају своје агенте који су праве слуге западног режима и они су се чак љутили на поједине своје саборце из про-америчких и анти-српских медија у Србији, због начина на који су извештавали о агресији.

Ми смо се, као држава, потрудили и покушали да са свима пронађемо заједнички језик око агресије, да они, на што је могуће професионалнији начин, обављају свој посао, да тај посао буде обављен патриотски. Чини нам се да смо у томе и успели.

Сад нама не може да буде жао што се НАТО газде љуте на своје слуге, али очигледно да су они сада решени да им двоструко врате све оно што су можда пропустили у периоду од 2 или 3 месе-

ца, па се онда упињу из петних жила не би ли се поново додворили својим НАТО газдама и не би ли поново могли да добију ону исту врсту финансијске помоћи и у истом, ако не и већем износу од оног који су добијали и раније.

То је што се тиче вашег првог питања. А поводом вашег другог питања, ми смо већ нешто предузели по том питању и већ ћете, чини ми се, видети неко решење, посебно за оне редакције и оне новинаре који су на објективан начин обавештавали из Савезне Републике Југославије. И верујемо да ћемо те проблеме решити, али ви морате да знате за проблеме са којима смо се суочавали, са којим агентима разних иностраних обавештајних служби, посебно непријатељских земаља.

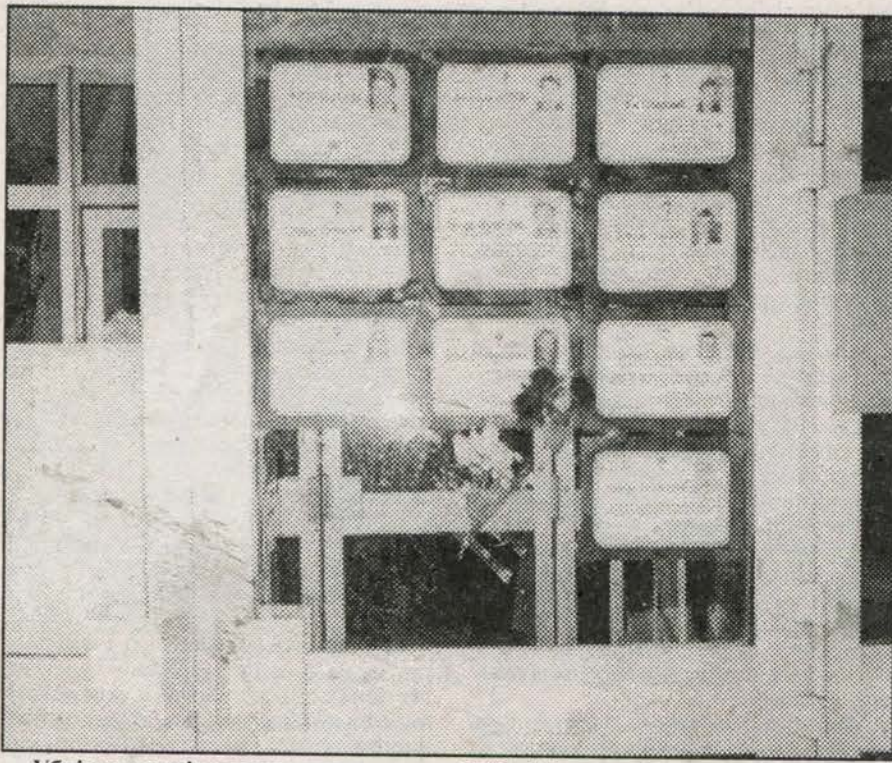
Новинар: Да ли је могуће да јавност у Србији буде обавештена који све то медији раде без дозволе и да ли међу њима има телевизија типа "Пинка", "Палме", односно телевизија забавног карактера?

Александар Вучић: Нема никаквих проблема да јавност у Србији буде обавештена који су то медији који немају ама баш никакву дозволу, јер ови против којих је до сада држава на савезном нивоу и Савезно министарство за телекомуникације предузимало одређене корак, немају ама баш никакве дозволе. То је као да људи немају личну карту, то никоме није јасно.

И онда како раде, оно што бисмо ми народски рекли, на дивље. Када држава предузме мере у складу са законом, у складу са Уставом, штитећи правне норме, штитећи легалност својих одлука,

Животни интереси и страст Медлин Олбрајт: рушење влада слободних земаља

Убијали медије и људе: улаз у зграду РТС у Таковској улици, у Београду

одмах почињу да говоре о не знам каквим притисцима, о томе како режим гуши медије, као уништава их па позивају народ на улице да се руши ненародна влада, иако је она изабрана огромном већином, и тако даље.

Ту би чак могли да поменемо један пример једне приватне телевизије, телевизије "Галаксија" у Чачку, где су варвари, установило се то данас, против њих је у току поступак, појединих опозиционих странака, неки су из Српског покрета обнове, неки из других странака, минирали предајник те телевизијске куће. О томе не можете да чујете ни једну једину реч, можда зато што та телевизијска кућа не реди директно по налозима Медлин Олбрајт. Није под директном америчком инструктажом или неке од западноевропских држава.

Какви су то различити аршини? Ко њих проводи? Ко о њима у овој земљи говори? Што се тиче телевизија које сте поменули, колико знам оне имају дозволу надлежног савезног министарства. Што се тиче ових медија о којима смо до сада говорили, највећи број медија без дозволе су они које су Американци основали, некада и поједине људе потплаћујући, рачунајући да циљ оправдава средства и да могу да раде шта год хоће и како год хоће. Остварењем њихове врсте медија постиже се кључни циљ, а то је рушење слободне и независне владе Републике Србије. Нарочито су подмињивали и потплаћивали председнице општина у којима је на власти коалиција "Заједно", па су им из Норвешке владе, веровали или не, слали репери-торе и предајнике.

Чудо једно колико су у Ослу заинтересовани за медијску ситуацију у Сврљигу, Пироту и Белој Паланци. Страшна је њихова заинтересованост. Ево, играчи Розенберга када играју са Миланом увек питају да ли ће да се виде у

Сврљигу или неће, јер Норвешка влада није рекла да је то од њиховог посебног значаја и зато толико пара улаже.

Не, овде се ради о нечему другом. Они хоће да сруше ову земљу, да униште овај народ. Зато те паре улажу, али немају дозволе и зато држава предузима мере у складу са законом. А они се једно вече, приметили сте, дозволићете да и овако разговарамо, хвале како су претукли државног службеника, како су му демолирали аутомобил. Главни уредник информативног програма Студија Б, извесни Танасковић, исправите ме ако сам погрешно, каже, онако сав узбуђен и срећан што се то догодило, како је савезни инспектор ето једва живу главу извукао. А сутрадан већ, по опробаном рецепту, зато што им је Медлин Олбрајт рекла "ви никада не можете да будете целати, иако то стварно јесте, већ увек морате да будете жртве за народ", почели су да говоре да ето држава измишља, да њему длака са главе није фалила, да се њему, у ствари, ништа није догодило у Пожеги и тако даље. Докле те лажи? Докле манипулације? Докле ће да потпењују овај народ, докле да нам вређају интелигенцију? То су потпуно невероватне ствари.

Новинар: Поменули сте последњи случај пред судом против Студија Б. Они су приказали један извод вашег тумачења Закона о јавном информисању где сте указали да не могу да буду осуђени за нешто што је рекао гост у студију, у емисији која се уживо емитује. Како онда тумачите да је један медиј кажњен због изјаве госта?

Александар Вучић: Ја сам рачунао да ви у "Слободној Европи" мало више пратите домаћу медијску сцену, бар гостовање републичких министара, па између осталих и министра за информације Републике Србије, то је најважније да електронски медији прате. Ја сам после

таквих лажи на Студију Б гостовао у још неколико медијских кућа, где сам објаснио о чему се ту ради и поновићу.

Наиме, у самој емисији "Сведочење" на телевизији "Белама", са које је приказан извод на телевизији Студио Б и којом је покушана манипулација јавним мњењем грађана Србије, јесте, у ствари, чиста медијска манипулација. Потпуно је избачено из контекста све што сам рекао, а у тој емисији сам чак четири пута, говорећи уживо, поновио, то потврђује и новинар и уредник листа "Сведок", следећу ствар: "Ослобађа се свакако одговорности главни и одговорни уредник и медијска кућа уколико су, када је реч о очигледним клеветима и увредама, када је реч о очигледним нападима на уставни систем земље, територијалну целовитост земље, јавно упозорили госта. Тиме водитељ те емисије, или уредник, или било ко други, скидао сваку врсту одговорности са себе". То сте објашњење чули стотинама пута, а онда сте чули једну или две реченице без остатка целе приче. Нека пусте целу касету, цело то гостовање.

Е, то су те преваре, то су те лажи којима се служе. Не може неко да доводи госте 24 сата дневно, иде са живим програмом, а зна да све што кажу није истина, људе ће оптуживати за убиства. Немојте да заборавите да је полицајца, Бранко Ђурић, на готово директан начин оптужен за убиство иако нико не зна да ли се уопште ради о убиству.

Не можете да оптужите човека за тако нешто и онда кажете: "Не, нисмо ми криви, то је у живом програму", а онда то десетинама пута репродукујете и реемитујете. Проблем је у томе што нико неће да говори о суштини због чега су они кажњени, него покушава да тражи формално-правне разлоге, које, наравно, никад не нађу. Чак им ни медијске манипулације у томе не помажу. Неће да објасне разлоге због којих су кажњени, а то су стравичне лажи, невиђени фалсификати и измишљотине којима се нормални људи уопште не служе. Пазите, нормални људи се таквим измишљотинама не служе. Е, то је оно о чему сам ја говорио.

Да ли некемо одговара да подиже политички фашизам? Одговара му. Медлин Олбрајт је издала наређење да пронађу разлоге због чега ће до краја марта, најкасније почетка априла, покушати да изазову ново крвопролиће на улицама српских градова, то је њихов циљ, то је суштина њиховог деловања.

Новинар: У Загребу је нађен тајни телефон којим је Туђман имао директну везу са Милошевићем. Да ли знате нешто о томе и можете ли то да прокоментаришете?

Александар Вучић: Ја о томе не знам ништа, али информисах се из хрватске штампе. Сада су медији углавном проамерички, као што су раније били изразито антисрпски, па се никаква информација у хрватским медијима и није могла добити.

А што се тиче телефона који су пронађени, ја само претпостављам да сте могли да пронађете телефоне у кући Месића, а и у вили Вука Драшковића. Они

су успешно сарађивали још од 1991. године. А да ли сте или нисте, да ли то истражује хрватска обавештајна служба, ја то не знам и у то нећу да улазим. А колико сам чуо, и у Хрватској су се многи побунили и рекли да то није истина. Ми у Београду такву врсту телефона нисмо успели да пронађемо.

И друго, немојте да заборавите да ми Републику Српску Крајину нисмо заборавили, да су то заборавили они који данас хвале вашу власт у Хрватској. Ми је не хвалимо и мислимо да није ништа боља од оне претходне и једва чекамо када ће доћи дан када ће се наш народ вратити на своја огњишта и да се ту успостави његова српска држава.

Новинар: Докле се стигло у раду на оснивању прес центра у Косовској Митровици, што је најавило ваше министарство, где би радили и албански и српски новинари?

Александар Вучић: До краја месеца ће бити отворен информативни центар у Косовској Митровици. Дакле, у најскорије време ћемо се реорганизовати на делу наше територије, без обзира што се налази под окупацијом НАТО снага, и домаћу и инострану јавност на исти начин обавештавати о свему што се збива на територији јужне српске покрајине.

НАТО слуге у Србији победити неће

Новинар: Да ли је, пошто су угушени медији у Пожеги, Пироту и Крагујевцу, то можда део предизборне кампање, како би се грађани у појединим местима преусмерили само на Радио-телевизију Србије?

Александар Вучић: Поштована госпођице из "Радио Индекса", ја сам вам малопре објаснио да то уопште нису јавна гласила, уопште нису регистрована као јавна гласила, да немају никакав папир, никакву дозволу, а чули ме да сте погрешно информисани, јер, колико ја знам, у Крагујевцу никакв репетитор никоме ко противзаконито ради није одузет, већ у Краљеву. Али то су они који раде противзаконито, који немају никакву дозволу и нису они угушени, него се ради о поштовању закона. А то је нешто што је најважније у свакој земљи на свету, па и у овој.

Што се тиче предизборне кампање, у овој години имаћемо изборе, у складу са Законом и ви, наравно, знате ко ће на тим изборима победити, односно, свакако знате ко на тим изборима сигурно неће победити, као што сви у овој земљи то знају. И опет ће Медлин Олбрајт морати да се једе, а вероватно ће и она да изгуби изборе до тада па ће заједнички да се једу. Али, оно што је сигурно, ови њени ће да изгубе. То је апсолутно сигурно. НАТО снаге и НАТО слуге у Србији победити неће.

А што се тиче изборне кампање, морам и то да подестим, ови којима наређују Медлин Олбрајт и Џорџ Робертсон, срушили су 19 предајника и десетине репетитора у Србији не би ли обезбедили америчким слугама у Србији некакву медијску заштиту.

Новинар: Како Влада Србије има мере да реагује на понашање тих медија?

Александар Вучић: Па, код њих је све лево-десно, како им падне на памет. А пошто не знају много, чињенице их не интересују, аргументи их не занимају, онда почињу да измишљају ко је шта. Овде се ради о једном пропагандном трику.

Шта они, у ствари, хоће да кажу? Хоће да се прича о трагичној ситуацији са Косова и Метохије пребаци на један други терен, да се мање говори о злочинима Американца и албанских терориста на Косову и Метохији, да се они потисну у другу страну, да се заборави и испусти из вида њихово злочиначко и терористичко деловање у Косовској Митровици, а да се прича о наводним проблемима и хуманитарној катастрофи у јужној Србији. Неки медији, невероватно, говоре о томе како Албанци имају већину у три општине. Не, немају. Албанска национална мањина има већину само у једној општини, да то рашчистимо, у Прешеви, у Бујановцу, у Медвеђи, апсолутно већинско становништво је српско становништво, и не разумем о чему говоре, осим да се ради о још једној медијској манипулацији, о једном медијском трику којим хоће себе да заштите и да покрију сопствене злочине, сопствени јавашлук и споствени криминал против Србије. То је суштина те врсте деловања.

Новинар: Чули смо информације да постоји одређен број радио и телевизијских станица које раде без дозволе. Имате ли ви неки податак колико их је у Србији?

Александар Вучић: Ми мислимо да је чак нешто већи, али немамо тачан податак, јер не знамо тачан број штампаних медија, зато што постоје у одређеним локалним срединама, и управо се сада ради на ажурирању тих спискова, али је то негде око 300 медија и штампаних и електронских. И ту ће се у складу са Законом предузимати мере.

Проамерички лидерчићи:
губитак националног поноса и достојанства за њих је демократија

ЗЕМУНСКА РАЗГЛЕДНИЦА

Годишња скупштина Општинског одбора Земун одржана 11. марта 2000. године, у великој сали у Косовкој улици број 9

У раду скупштине учествовало 165. делегата и велики број гостију, савезних и републичких посланика

Кључна тема била план рада за текућу 2000. годину, са предстојећим локалним изборима у првом плану

Редовна годишња скупштина Општинског одбора Српске радикалне странке Земун одржана је 11. марта 2000. године. Скупштини, која је протекла у изузетно свечаној атмосфери, присуствовало је 165 делегата и велики број савезних и републичких посланика. Највише речи је било о припремама за следеће локалне изборе.

Општински одбор Српске радикалне странке Земун је, пре непуних четири године, максималним залагањем добио апсолутну одборничку већину у Скупштини општине Земун, и то је била једна од ретких чистих и брилијантних победа која није дочекала Гонзалесову арбитражу. Овај одбор представља кару између грађана и извршне локалне власти, што радикалску власт чини још успешнијом. Сваки учесник скупштине схватио је да је очување власти у овој општини императив.

Да су амбиције Српске радикалне странке реалне и оствариве, говори и чињеница да се број чланова између две скупштине повећао за 2886, тако да их је сада нешто више од осам хиљада, што је 5,50% укупног бирачког тела у општини Земун. И у организационој структури постигнут је напредак на тај начин што је број месних одбора од 18, повећан за 8 нових.

Успешан одзив свим активностима посебно се манифестовао за време агресије НАТО-а на нашу земљу. Међу српским радикалима није било ниједног дезертера, било је много чланова који су се добровољно пријавили да бране отаџбину, а чланови месних одбора у Земуну обављали су дужности цивилне заштите.

По завршетку НАТО агресије, почео је масовни егзодус Срба са Косова и Метохије. Српски радикали Земуна и ту су се истакли, организујући колективни смештај у Културно-спортском центру "Пинки" у Земуну за велики број прогнаних породица.

Све активности успешно обављене

Извештај о раду Општинског одбора Српске радикалне странке Земун, који су делегати усвојили са само једним гласом против, у периоду између две скуп-

штине, поднела је Гордана Поп-Лазих, вршилац дужности председника Општинског одбора Српске радикалне странке Земун:

"У овом периоду, између две скупштине, одржане су 52 редовне и једна ванредна седница општинског одбора. Све

Више од 8.000 чланова:

Гордана Поп-Лазих, вд председника земуних радикала

страначке активности редовно су и успешно проведене. Страначке новине, лист "Велика Србија" и лист општине Земун "Земунске новине", редовно су дељене грађанима. Сви делегати нашег Општинског одбора присуствовали су Петом отаџбинском конгресу Српске радикалне странке, а у својству госта конгресу је присуствовало око 500 наших чланова. Све одлуке Градског одбора Београда и задатке добијене од виших органа странке успешно смо провели, а приликом оцене активности општинских одбора од Градског одбора Београда, Општински одбор Српске радикалне странке Земун заузимао је увек прво место.

Закључно са 6. мартом 2000. године, Општински одбор Српске радикалне странке Земун броји 8255 чланова, што представља 5,5% од укупног бирачког тела у општини Земун. Број чланова странке говори сам за себе о снази овог општинског одбора, али и о томе колико је Програм Српске радикалне странке прихваћен међу грађанима Земуна.

Међутим, о нашим активностима много више говори број чланова учлањених управо у овом периоду између две скупштине, а то је 2886 нових чланова.

Ако се присетимо податка да је на дан одржавања последњих локалних избора, 3. новембра 1996. године, Општин-

Путем јавне лиценације је уступљено преко шест хиљада плацева за индивидуалну стамбену изградњу, по ценама знатно нижим од тржишних.

Јавним оглашавањем додељено је 1500 локација за постављање привремених објеката мале привреде.

Корисници око 1000 општинских станова легализовали су свој статус закључивањем уговора о закупу, након чега су стекли право на откуп. Општина више нема ниједан стан који није дат на коришћење грађанима.

У земунском насељу Сурчин изграђена је савремена пијаца, а постојеће у насељима Сава Ковачевић, Батајница и Јаково осавремене су и редовно се одржавају.

За изградњу и санацију верских објеката сваке године се планирају и издвајају знатна финансијска средства. До сада су средствима општине адаптирани манастир Фенек и цркве у Јакову, Сурчину, као и католичка капела, затим цркве у Петровчићу, Прогару, Батајници, Земун Пољу, Бечмену, а у Бољевцима православна и евангелистичка црква.

Изграђени су приступни путеви за депоније у насељима Јаково, Бечмен, Бољевци, Прогар и Петровчић.

Земун је добио ново рукометно и кошаркашко игралиште.

Адаптиран је и опремљен нови простор за градску библиотеку, која сада ради у најсавременијим условима.

После десет дугих година паузе, Земунско позориште је поново отворило своју сцену, а општина је, давањем у дугорочни закуп зграде позоришта камерној опери "Мадленианум", омогућила да се простор осавремени и испуни разноврсним културним садржајима.

Општина је у градском језгру Земуна изградила савремену пешачку зону - шеталиште са декоративном подлогом, естетским осветљењем и бројним садржајима. На свим зградама у пешачкој зони рестауриране су фасаде.

Инвалидима последњег рата, породицама погинулих бораца, просветним и здравственим радницима, свештеницима и радницима органа управе, додељено је без накнаде 218 грађевинских парцела.

Асфалтирање улица је непрекидно, од доласка српских радикала на власт, а циљ нам је да у општини Земун ускоро не буде ниједне неасфалтиране улице.

У току је електрификација новоформираног насеља Бусије које има 1300 плацева и у коме је већ изграђен и усељен велики број стамбених објеката. Завршени су пројекти и ове године ће се извршити електрификација насеља Плави хоризонт и Грмовац.

С правом зато постављамо питање, која је то општинска власт у Србији ово постигла? Ниједна. Догодило се радикалско чудо у Земуну.

Све ово дајемо као аргументе да грађани Земуна, који су нам указали повећење на последњим изборима, нису неверени. Напротив, ни највећи опти-

Радно председништво: Славица Ђорђевић, Петар Остојић и Горан Пецић

У оквиру Општинског одбора ради 26 месних одбора, који су успешно извршавали све задатке добијене од Општинског одбора. Тамо где се показало да је до пада жељене активности дошло због неактивности руководства долазило је до смене, увек на начин предвиђен Статутом и једногласно, а у неким случајевима су и сами председници месних одбора подносили оставке, свесни да нису у стању да постигну одређене резултате. На њихова места су долазили други, а они су настављали да раде и сарађују са њима.

Тренутно је Општински одбор Земун ангажован на обнови чланарине за текућу годину.

Од 115 бирачких места, колико их има на подручју Општине Земун, распоређених у 70 изборних јединица на 15 бирачких места, није остварен постављени циљ 3% чланова од броја бирача на том бирачком месту, уз напомену да се ради о једноцифреном броју недостајућег чланства. Свих 70 изборних јединица имају више од 3% чланства од укупног броја бирача.

ски одбор Земун бројао 865 чланова, онда је јасно колики је успех постигнут након освајања власти и да је томе допринело, пре свега, успешно провођење власти у Земуну. Набројају у најкраћим цртама шта је све урађено у Земуну.

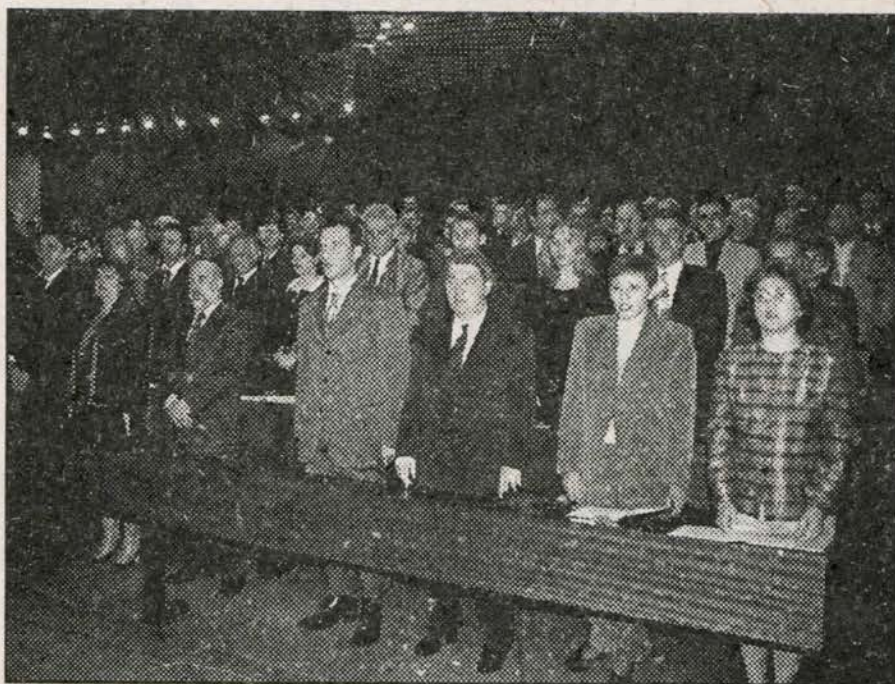
Изграђено је 50 километара примарног водовода - градску воду за пиће добиће насеља Сурчин, Бечмен, Петровчић, Јаково, Бољевци и Прогар, након преузимања овог водовода од Јавног предузећа Београдски водовод и канализација.

Асфалтирано је преко 100 километара улица и путева.

После десетогодишње паузе деца се рађају у Земуну. Општина је финансирала завршетак адаптације зграде породилишта, а затим га опремила најсавременијом опремом.

Изграђена је и савремено опремљена зграда Реуматолошког одељења Клиничко-болничког центра Земун.

Заменења је столарија у 28 школа, окречене су учионице у 32 школе, санирани равни кровови и постављене нове подне и зидне облоге у свим учионицама у којима је то било потребно.

Спремте се, спремите: интонирање свечане песме српских радикала

мисти међу бирачима, па ни ми сами, нисмо знали колике су нам могућности.

Знали смо једино да ћемо се својски заложити да пронађемо начин и средства да обећано испунимо, и да ћемо владати поштено у интересу Земунa и његових становника, а не у интересу појединца или страначких функционера. То да смо странка поштених и вредних људи, показали смо на примеру Земунa, али и на примеру провођења власти на републичком и савезном нивоу. Поносимо се резултатима које смо постигли иако је свима јасно да смо се одговорности латили у најтежем тренутку, када нам је претила агресија НАТО-а, у условима економске изолације.

Основни страначки интерес, национални интерес, ставили смо изнад уско-страначког, потврдивши тако наш патриотизам и спремност да служимо интересу народа и државе.

Када је деветнаест држава света, предвођених Сједињеним Америчким Државама, извршило агресију на нашу земљу, српски радикали Земунa као и сви други наши чланови широм земљем ставили су се на располагање војсци Југославије у жељи да бране и одбране народ и државу. Бранећи своју државу, бранили смо све слободарске народе света који нису спремни да се потчине америчкој хегемонији и њеном тоталитаризму, коју она проводи под фирмом "Промоције демократије".

Ако пажљиво анализирамо амерички концепт демократије, схватићемо да креатори политике под тим појмом подразумевају "олигархију", систем у којем мала група влада, а масовно учешће у доношењу одлука је сведено на избор руководства на изборима, којима пажљиво управљају конкурентне елите са циљем да се унапреде интереси транснационалног капитала.

Ко су те снаге у нашој земљи које мрсе рачуне Америци и њеним савезници-

ма, мада их ни она не сматра савезницима, већ само пионима који слепо извршавају налоге великог газде?

То је управо Српска радикална странка, коју не могу да поткупе, која има огромно поверење у народу и која сигурно има светлу будућност. Уз Српску радикалну странку ова држава и овај нападени народ имају изгледа да ове тешке историјске тренутке преброде и у повољнијим међународним околностима поврате све што је у претходном периоду изгубљено.

Овај народ је свестан историјског тренутка у коме живимо. Свестан је да нам прети потпуни нестанак и да се непријатељ неће зауставити. У сваком оном у коме српско срце бије, оно сала крвари, јер не може да се помири да Срби на Косову још само у енклавама опстају, а како опстају то само они знају. Али, народ зна да компромиса нема и да се Американци морају отерати са Балкана, и зна која је то политичка снага са којом ће до тог циља доћи. То је Српска радикална странка.

Наш крајњи политички циљ остаје да се створе услови да сви Срби живе у једној држави, која ће се звати Велика Србија".

Чисти рачуни

Досадашњи председник комисије за финансијски надзор је поднео извештај о стању на рачуну општинског одбора.

Откако је изабран вршилац дужности Општинског одбора превазиђена је хронична беспарица. Анимирани су спонзори и донатори да финансијски помажу рад и активност одбора, тако да се уредно измирују рачуни за телефон, струју и остале потрепштине.

Општински одбор Српске радикалне странке Земун је, у протеклом периоду, имао донацију пропагандног материјала и то: седам хиљада упаљача, хи-

љаду и по хемијских оловки, 41 комад застава, 37 комада "Ризико", 76 комада слагалица, а њиховом продајом допуњене су залихе. Готовом новчаном масом исплаћиван је лични доходак секретарице у Општинском одбору, затим плаћани су рачуни за воду, струју и телефон и купована су средства за хигијену и флопи диск.

Посебну улогу у овом делу рада Општинског одбора одиграо је Савет за маркетинг чији су се чланови показали максимално довитљиви, тако да су активисти добили прилику да купе машовит пропаганди материјал странке и из тих средстава су намиривани материјални трошкови одбора.

Комисија за финансијски надзор је контролисала да се финансијска средства наменски троше, водећи рачуна о свакој исплати, па је Општински одбор Српске радикалне странке Земун штетљиво трошио своја новчана средства.

Нови чланови

У наставку Скупштине делегати су једногласно усвојили предложену листу за 10 нових чланова Општинског одбора Српске радикалне странке Земун. То су: Зорина Софронић-Матић, дипломирани правних из Доњег града, Милорад Алексић, ратни војник инвалид из Сурчина, Добрило Фундук, учесник рата из Змаја, Здравко Савић, адвокат из Горњег града, Тања Врућкић са Војног Пута, Гордана Јовић из Горње вароши, Данило Алфиревић, учесник рата из Батајнице, Иван Видаковић из Угриновца, Милић Жугић правник и професор општенародне одбране у пензији из Јакова и Радомир Ђоковић из Прогара.

Новоизабрани делегати свечамо су положили заклетву.

Циљ – избори

У радикалском стилу, делегати Скупштине се нису бавили празном причом, већ су радили брзо и ефикасно. Посебну пажњу присутних привукао је план рада за текућу 2000. годину, усвојен једногласно, који је изнела вршилац дужности председника Општинског одбора Српске радикалне странке Земун, Гордана Поп Лазић:

"Браћо и сестре српски радикали, дошло је време да потврдимо свој успех на локалним изборима који смо постигли 1996. године. Дошло је време да на следећим редовним локалним изборима поново освојимо власт у општини Земун сада са још већим бројем одборника.

Дошло је време да на изборима за Градску скупштину освојимо 12 мандата, колико се одборника бира на територији општине Земун, и тако дамо свој допринос Градском одбору Београда који је као свој циљ зацртао пре узимање власти у Градској скупштини од свих лопова који већ три и по године пљачкају Београд и Београђане. У томе ћемо успети ако за одборнике будемо кандидовали оне чланове странке који уживају поштовање и углед у срединама где

живе, значи међу својим комшијама, који их и најбоље познају. Интерес странке и ту мора бити изнад сваког појединачног интереса и без било какве суревњивости.

Све наше активности у наредном периоду биће везане за припрему и провођење свих других предизборних активности које се односе на поделу пропагандног материјала, одржавање трибина и свих других активности везаних за одржавање избора, при чему не треба да занемаримо ни значај правременог извештавања изборног штаба о резултатима избора на сваком бирачком месту.

Ове године су редовни савезни избори, па ће наш Општински одбор морати да буде ангажован и на свим активностима везаним за изборе.

Да бисмо све постављене циљеве постигли, морамо се максимално ангажовати на учлањењу нових чланова, са циљем да основни маркер буде бирачко место са одређеним повереником за то бирачко место.

Затим, чврста повезаност и сарадња са Градским одбором Београда, извршавање свих његових одлука и поступање по смерницама које се од њега добију, као и учешће у свим активностима Градског одбора.

Неопходно је интензивирати рад савета и формирати нове савете, с обзиром да Општински одбор Земун располаже квалитетним и бројним кадровима.

Оно што ће и у наредним периоду бити веома важно, јесте редовна дистрибуција страначке штампе чији је значај и те како велики не само због тога што преко ње грађане желимо да упознамо са активностима и ставовима Српске радикалне странке по свим важним политичким, економским, социјалним питањима, својим плановима и резултатима, већ и због тога што су оба листа, и "Велика Србија" и "Земунске новине", конципирани тако да се из њиховог садржаја чланство едукује, како би били у стању да даље тумаче политику странке и врше пропаганду Програма Српске радикалне странке.

Собиром на то да ће тежиште активности Општинског одбора бити припрема и учествовање на редовним изборима за Општинску и Градску скупштину, припремили смо Изборни програм Српске радикалне странке за општину Земун и доставили елементе за израду програма за град Београд. Изборни програм за општину Земун биће штампан у довољном броју примерака и на време, како би се грађани упознали са приоритетима у које ћемо улагати.

Изборни програм Српске радикалне странке за општину Земун биће представљен грађанима и на јавним трибинама, како бисмо у непосредном контакту са грађанима дошли до сазнања шта је то чему треба дати приоритет у области комуналне изградње и који су то про-

блеми које грађани очекују да реше дајући свој глас српским радикалима.

Оно што желимо и овом приликом да подвучемо, то је наш циљ да ниједна улица на територији Земуна не остане неасфалтирана или без чврсте макардамске подлоге у новоформираним насељима, а привешће се крају и сви започети радови.

И поред свега тога што смо овим програмом обећали и планирали, урадићемо много више, јер многе послове није могуће унапред испланирати. Трудићемо се да за потребе и на задовољство грађана Земуна стандард подигнемо на још виши ниво и оправдамо сва њихова очекивања. Да општина и даље буде њихов сервис, а власт њихова власт".

На Скупштини су говорили и Никола Јанковић, помоћник савезног министра за привреду, Момир Марковић, народни посланик, Ратко Павловић, помоћник републичког министра индустрије, Мирослав Караџ, председник Савета за привредна и друштвена питања Општинског одбора Српске радикалне странке Земун, Милосав Стаменов, председник месног одбора Српске радикалне странке "Змај", Дејан Радовић, потпредседник месног одбора Српске радикалне странке "Горња варош", Јован Дамјановић, министар без портфела Владе Републике Србије и Горан Пецић, председник месног одбора Српске радикалне странке "Војни пут".

Злата Радовановић

Полагање заклетве новоизабраних чланова Општинског одбора

МАРТОВСКЕ ИДЕ ОЛИЊАЛОГ ВУКА

Истина у кривом огледалу, хулигане и вандале, организаторе и учеснике у демонстрацијама произвела у демократе. "Историјски" датум осоколио све српске непријатеље, док су се Срби обрачунавали на београдским улицама, са книнских барикада се борили проти хрватских сепаратиста

Врхушка Српског покрета обнове, предвођена председником странке, Вуком Драшковићем, обележила је, по девети пут, годишњицу 9. марта. Чемерну скупину, систематски почишћену од првоборца који су одржавали привил до некле прихватљиве политичке опције, на такозваном Тргу слободе, дочекала је шачица најоданијих "верника", градских функционера, задужених да одглуме гужву из користољубља.

Помпезно и патетично, у духу прозаисте из кабинета Мике Шпиљака, Вук је п(р)овео своје стадо свим кључним местима "историјске" деветомартовске маршруте. Под обавезно – на места српске срамоте и туге, на места погибије средњошколца Бранивоја Милиновића и полицајца Недељка Косовића, на места на којима се, братоубиством, отворила стара српска рана.

Необични јубилеј, девету годишњицу 9. марта, Вук је, у свом добро познатом маниру, искористио да одржи и

један од ватренијих говора, кратак порукама "знатижељној" јавности и актуелном режиму. Било како било, неуморни (по)трошач енергије народа улудо, у најбурнијој деценији његове историје и најтежим искушењима кроз која је у овом периоду пролазио, поново је одложио "најмасовније, најстрашније демонстрације противу власти", наравно, у организацији рогова у врећи, илити опозиције. Детаљ са овог чемерног подсећања, који није занемарљив, јесте и да је Српски покрет обнове, 9. марта 1991. године, у улози предводника великог броја странака и њихових присталица, одавно усамљен и напуштен од својих некадашњих "савезника".

Знак непријатељима

Пре девет година само су ретки "повећени" у маси од више десетина хиљада људи били упућени у смисао деветомартовског ходочашћа. Да их је ко-

јим случајем било више, издајничка мисија Вука Драшковића и његових прирепака из осталих опозиционих странака, учесница демонстрација, сигурно би благовремено била минирана и осуђена на пропаст.

Савезна држава, тадашња СФРЈ, распадала се са севера: територијална одбрана Словеније упустила се у мучки обрачун са Југословенском народном армијом. Нешто јужније, у Хрватској, пробудиле су се успаване авети прошлости, а владајућа Хрватска демократска заједница, на челу са бившим генералом Југословенске војске, др Франом Туђманом, започела остварење "тисућугодишњег сна" о Хрватској без Срба. Из Пандорине кутије зла васкрсла је страшна мржња на верској и националној основи, која се хранила сећањем на крваву кланицу из времена краткорочне, марионетске Независне Државе Хрватске, у чије су темеље уграђени невини животи више од милион Срба.

Позив на јуриш са безбедне удаљености

И тада, када су Срби свим снагама покушавали да очувају заједничку државу у преговорима са новим фашистима Европе и почели да се спремају за одбрану у случају најгорег, у срцу Србије, у Београду, десио се крвави 9. март.

У време када су хрватски гардисти започели разоружавање полицијских "постаја" у општинама у којима су Срби чинили већински живаљ, у Книну, Костајници, Банији, Кордуну, Лици и Славонији, у намери да проведу план свог поглавника Павелића и његовог наследника Туђмана о чистој Хрватској, у југословенској престоници догодили су се немири, а брат поново насрнуо на брата. Јаснији знак издаје, разуларени српски непријатељи свих боја, нису могли добити.

Док су на улицама Београда беснели нереди, пљачкане радње и златаре, уни-

расипати снагу, и трошити је на међусобно уништење, равно је издаји. И да није било демократске власти, чија је благост прекрштена у репресију, тиранију и питај бога шта све не, организаторима хаоса и нереда би било пресуђено.

Ти исти хулигани и вандалаи, који су испровоцирали да, после пет деценија, Србин пуца на Србина, демолирали излоге и објекте у центру Београда и из њих опљачкали све драгоцености, који су посејали семе зла у срце Србије, захваљујући подршци својих патрона и налогодаваца, попут корова који несметано расте, обезбедили су себи статус заштићених медведа, демократа.

Данас, када су спале маске са људи и догађаја, када је таквима на превару поклоњено поверење и дата им власт на изборима, јасно је да иза њихове демо-

сећања ради, на изборима за председника странке 1993. године, Вука Драшковића је поразио др Јован Марјановић, а сви посвећени у ову интенту тајну морали су, из разлога части или да избегну шиканирања и подметања, да напусте Српски покрет обнове. Иступили су и Зоран Хорван, Михајло Марковић, Младен Марков, Владимир Гајић.

Ко је остао? Само лојални клану Вука и Дане Драшковић, укључујући и бројну фамилију Бошковић, они који за послушност могу да се "огребу" о понеку привилегију и добит тамо где Српски покрет обнове влада.

Да је Драшковићу вечера дража од вере, сведочи и јагма за министарским и дипломатским мандатима после републичких избора. Иако су кандидати Српског покрета обнове на парламентарним изборима освојили само 45 места; "шеф" је с пуним правом уцењивао учешће у Влади, најпре (пре)амбициозним апетитима, тражећи већи број портфеља него што следује овој странци, а затим и захтевом да у републичкој извршној власти не учествује Српска радикална странка, која је освојила готово двоструко више мандата у Републичкој скупштини?!? О каквом је фарисејству реч, могли су тада да процене сви који су били заинтересовани за расплет вишемесечне парламентарне кризе, у ситуацији док је такозвана ослободилачка војска Косова водила свој рат, а Србија конституисала Владу. Драшковић је увек знао да потрефи час и ради за друге.

Свој фалични патриотизам Вук Драшковић је дефинитивно потврдио на месту вицепремијера Савезне владе, пролетос, у јеку агресије НАТО-а на Савезну Републику Југославију. Човек са видовњачким даром, сличном ономе који далтониста има за боје, сувише је лоше вагао снагу сопствене земље, и кад му се год чинило да је капитулација близу, појављивао би се у страним медијима да говори оно што сам мисли, али са позиција високе државне функције коју је експресно кратко обављао. Чегга ту није било: од преклињања за спас, до вапаја за помиловањем, од пркосног бунта до нуђења за новог Недића!

Опонирање Вука Драшковића је преноуморна збирка власти, среброљубља, подметање рога за свећу. Опозиција која не може да се сложи ни око места за договор о било чему, дело је лидера којима је управо Драшковић (у вештини компромиса) служио као узор.

Али, избори су на прагу. Последње, сасушене ловорике Вука Драшковића - 9. март, преслабе су за катарзу. Ту ни кокаин не помаже. Нема убице који предруго може да истрипи нарицање на гробу сопствене жртве, а парастос Милиновићу, Косовићу и хиљадама безимених, који су пали због издаја, траје већ девет година.

Међутим, када Драшковић оптужује, то потврђује да је погодио коначно и једну истину: ми заиста јесмо у деветом кругу пакла. Није ли јерес вера да ће претећи?

Жана Живаљевић

У Вуковој режији: после пет деценија ударио Србин на Србина

штавана тешко стечена народна имовина, много северније чуле су се прве пушке на барикадама. Почео је крвави рат у Хрватској, исписивале се нове стране злочина.

Издаја без казне

Врхунац деветомартовског цинизма Вука Драшковића је позив на јуриш, позив на братубилаштво, на проливање крви, са безбедне удаљености, са балкона зграле Народног позоришта. Иако се Србија после Титове смрти, Србија Газиместана, Србија "Саве", безброј пута заклела да јој се неће догодити Жижица Јовановић Шпанац, онај исти кривоклетник, који је упозоравао на лажне митове, у првој прилици погазио је сопствене заповести. Уосталом, није му ни било бог зна како тешко да закрви тућу децу. Зато и после девет година, његова порука властима да у ратове шаљу своју децу, празно звучи.

Из данашње перспективе, ондашња слика деветомартовског догађаја делује сасвим пизофрено. Како је то у Србији вазда бивало, гласници рата куцали су на сва врата. У таквом часу, не консолидовати редове, не скупљати, већ

кратије ни коров нема на чему да никне. Да ли је и то била цена 9. марта?

Воља за власт

Девет година од "историјског" деветог марта, кристално је јасна природа Драшковићевог опонирања. Заблуде се не признају увек лако ни брзо, а најзаведенијем се најтеже отварају очи. Међутим, чињенице најефикасније отрежњују.

Српски покрет обнове, странка коју је Вук Драшковић довео на најниже гране, као родитељ који даје себи за право да лиши живота дете које му није повољи и не следи његове прохтеве, јесте фактор отрежњења за многе часне функционере и чланове. Свесни превртљивости свога вође, који политички курс креира према временској прогнози (или дневном расположењу вашингтонске администрације), сви озбиљни људи из Српског покрета обнове дошли су у сукоб са "газдом" и његовим кланом. Као паметнији, они су попустили и, или доживели детрадицију или окренули леђа дојучерашњим колегама.

Ретко да се ко као Вук Драшковић може подичити бројем "одбеглих": под-

НИШ У КАНЦАМА БАНАНЕ И БАНКРОТА

Тандем Зоран Живковић, звани банкрот и Бранислав Јовановић, банаана већ хиљаду дана завлачи руке у цепове и кроји капе грађана Ниша.

Своје мандате "украсили" су присвајањем месних јавних гласила, пропадањем јавних предузећа, непотизмом, пословима који нису у надлежности Скупштине града, многобројним аферама, чак и отвореном издајом

После свега, сигурно је да ће становници града на Нишави, на предстојећим локалним изборима, знати да процене те њихове работe и неће направити грешку из 1995. године

Прошло је више од хиљаду дана от- како је "власт" у Нишу преузела пропа- ла коалиција "Заједно". Прошло је више од хиљаду дана откако су "одговорност" за град Ниш преузели Бранислав Јо- вановић, звани Банаана, некадашњи чи- новник "Нитекса", и Зоран Живковић, познатији као власник пропалог приват- ног предузећа у Нишу – "Техномединг" и бивши председник Ротари клуба.

Прошло је више од хиљаду дана от- када је, једну релативно неуспешну власт, заменила још лошија и неуспеш- нија. Обрачуни са неистомисленици- ма, потпуно присвајање јавних гласила, непотизам и самовлашће, пропадање јавних предузећа, афере, безидејност, бављење пословима који нису у надле- жности Скупштине града, незнање, глу- пост и отворена издаја, обележавају пе- риод њихове "владавине".

Како нас греје Градска хладњача?

Зима, уочи нове 2000. године. У соби хладно, прозори ишарани од мрза. Ра- дијатори – "мртви хладни". Термометар показује да је тек 14°C. Спикер на првом програму РТС јавља да је спољна темпе- ратура -10°C, да је потрошна електричне енергије достигла рекордних 143 мили- она КВН, и да је електроенергетски систем, односно преносна мрежа, на граници издржљивости. "Одговорни" у Нишу лошим грејањем доприносе таквој потрошњи електричне енергије.

Познавајући Зорана Живковића и Бранислава Јовановића, није немогуће да прижељкују "слом" електроенергет- ског система, па нас зато Градска хлад- њача ("Топлана") тако слабо греје. Њи- хов мото је: "Што горе – то боље". Треба им мотив да позову грађане Ниша на масовније протесте, бројем присутних присталица (од 20 до 150), нису задовољ- ни. Очигледно су веома озбиљно схва- тили задатак, да у Србији треба изазва- ти грађанске сукобе, мали крвави гра-

ђански рат, како би се дала прилика за нову оружану интервенцију НАТО.

Зоран Живковић, као ротаријанац, зна како то треба радити, а Ниш је иза- брао као полазну тачку за остваривање тог циља.

Ето, тако греје Градска "хладњача", како грађани подсмешљиво називају установу која би требала да греје пре- ко 30% грађана Ниша. Јавно предузеће Градска топлана и њено (не)функцио- нисање, последњих недеља пробудило је пажњу не само локалне јавности, не- го и јавности широм Србије, па и света. Повод за тако нешто били су догађаји у којима се као главни актери појав- љују челници локалне самоуправе у Нишу, као и сам директор овог Јавног предузећа, а у којима се покушало изно- шењем неистинитих тврдњи створити искривљена слика о пословању Градске топлане.

Као и увек до сада, показало се да су у лажи кратке ноге и да се лаж обије о главу ономе ко је износи. Најпре је

директор овог предузећа, Радослав Зла- тановић, јавно позвао грађане Ниша, кориснике услуга "Топлане", да подне- су захтеве за умањење рачуна уколи- ко им температура у становима не од- говара прописаној температури (од 18°C до 22°C). Јавно је обећао да ће се сваки рачун умањити за 5% за сваки степен испод 18 степени. То је, у најмању руку, смешно. Значи, кориснику услуга Град- ске топлане, у чијем стану је температу- ра за 6°C мања од прописаних 18 степе- ни (дакле 12°C), рачун ће се умањити за 30%! Уколико је прописана температу- ра мања за 10°C и износи само 8°C, рачун ће се умањити за 50%. И смешно и жа- лосто!

Грађани ће и даље плаћати 70%, одно- сно 50% рачуна иако се у својим стан- овима смрзавају, морају да укључују додатне изворе грејања (ТА пећи и грејал- ице), оптерећују електроенергетски систем и плаћају рачуне за утрошену електричну енергију. Но, ни то обе- хање грађанима није испуњено. По на-

Центар града на Нишави:
лоповлупи локалне власти дојадили грађанима Ниша

шим сазнањима, Градској топлани се обратио велики број корисника услуга жалећи се на лоше грејање и тражећи умањење рачуна. Међутим, комисија Градске топлане на те захтеве не одговара. Поставља се питање да ли та "комисија" уопште и постоји? Ако постоји, која је сврха њеног постојања? А ако не постоји, онда локални челници, по устаљеном обичају, опет обмањују грађане Ниша.

Директор Градске топлане, Радослав Златановић, постао је "чувен" по томе што је недавно, својом одлуком (уколико уопште неко у Српском покрету обнове мисли својом главом и сам доноси одлуке), ускратио корисницима

дозвољава коришћење мазута из републичких робних резерви у Нишу, па су они били приморани да донесу противзакониту одлуку о коришћењу истих". Наравно, у лансирању ових лажи обилато им помажу Јавно предузеће "Инфо-Ниш" (локална НТВ и "Народне новине"), као и дописници "Блица", "Глас јавности", листа "Данас", и телевизије у Београду, Нишу, Чачку и осталим градовима који стењу под влашћу Српског покрета обнове и Демократске странке.

Иако је несумњиво утврђено да овај трио никада није поштовао утврђене прописе, јер никада није поднео захтев за коришћење мазута надлежном Ми-

ме "Нип комерц" из Ниша. Власник "Нип комерца" је Нишлијама добро познати Мирољуб Тошић, власник приватне бензинске пумпе "БП", који је иначе за време агресије НАТО хапшен и осуђен на временску казну затвора због непштања у промет (односно илегалне продаје) нафте и нафтних деривата! Ето, како изгледа хуманост Бранислава Јовановића и Зорана Живковића. Што се поштења тиче, то им је одавно старо.

Ових дана грађанима Ниша стижу опомене Градске топлане да ће бити утужени, ако у одређеном року не исплате рачуне за утрошену топлотну енергију. Е, ако је заиста мазут "добијен" као поклон, као хуманитарна помоћ, зашто онда наплаћују грејање? Очигледно, потребно је да се овим триом позабаве и надлежни републички органи. У међувремену, настављају се муче Нишлија изазване лошим грејањем. Ево шта о томе кажу грађани у анкети локалних "Народних новина" (бр. 11313, од 24. децембра '99).

Ко тргује "Тржницом"?

Како су само громогласно припадници пропале коалиције "Заједно" најављивали на Тргу, крајем 1996. и почетком 1997. године, да ће се по преузимању "власти" (испало је сласти), борити против мита и корупције, да неће гањати политичке неистомисљенике, да ће јавна предузећа много боље функционисати... Одмах по преузимању "власти" демантовали су сами себе. У ЈКП "Тржница" отпустили су неколико радника (политички неистомисљеници), без икаквог разлога и доказа. Наравно, почело је и отпуштање запослених у органима Скупштине општине и Градске управе. Касније су ти људи, судском одлуком, враћени на посао, а ЈКП "Тржница" и Скупштина града морали су да плате милионске одштете. Нико није одговарао за бесмислено трошење новца свих грађана Ниша, за нанете штете предузећу и Граду.

Како су једне отпуштали, друге су запошљавали. Не треба говорити да су запошљавани само чланови Српског покрета обнове и Демократске странке! Међу запосленима има и доста рођака челника ових политичких (профитерских) странака. Тако су запослени:

– Бисерка Живковић, супруга потпредседника Демократске странке Зорана Живковића, на место помоћника директора за опште и правне послове ЈКП "Тржница", а да пре тога није била у радном односу и нема потребни радни стаж,

– Милутин Ђоновић, на место помоћника генералног директора за пијаце ЈКП "Тржница", који је "случајно" кум председника Извршног одбора Демократске странке и потпредседника Извршног одбора Скупштине града Ниша, Александра Крстића,

– Бојан Илић, на место управника свих пијаца у Нишу, опет "случајно" рођени брат потпредседника Извршног одбора Скупштине града Ниша и секретара Градског одбора Српског по-

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ (први с десна)

топлане грејање са образложењем да "постоје залихе мазута само за елементарно одржавање система". Показало се, само дан касније, да је то још једна лаж, јер су надлежне инспекцијске службе утврдиле постојање много већих залиха мазута. Да Златановић не би остао усамљен, побринули су се, а ко би други, председник Скупштине града (или градоначелник, како му тепају неки "слободни" и "независни" новинари) Зоран Живковић, и Бранислав Јовановић, председник Извршног одбора Скупштине града (односно "председник Градске владе), како он сам себи тепа. Овај трио је покушао да своју неспособност, нерад, бављење пословима који нису у надлежности Скупштине града, пребаци на Владу Републике Србије.

Поред већ истрошене тезе о "маћинском односу Републике према Нишу" и о освети "црвено-црне коалиције према једином бастиону истине и слободе у Србији", они лансирају невероватну лаж и покушавају да убеду грађане Ниша "како Влада Републике Србије не

нистарству за енергетику, неки грађани Ниша су поверовали у ову лаж. Наравно, служећи се Гебелсовом методом, да хиљаду пута поновљена лаж постаје истина, они су, непрекидно дезинформисујући нишку јавност преко средстава јавног информисања која контролишу, делимично успели у својој намери. Грађани Ниша су, ипак, добили грејање, грејући се управо мазутом из Републичких робних резерви, а Влада Републике Србије није правила питање око коришћења тог мазута, имајући у виду да због неспособности Живковића, Јовановића и Златановића не смеју испаштати грађани.

Следећа лаж коју су лансирали Зоран Живковић и Бранислав Јовановић, била је лаж о "хуманитарном мазуту" или пројекту који су они, који су нас 78 дана убијали и рушили, назвали "нафта за демократију". Наводна "хуманитарна помоћ" Европске уније је, како су и сами накнадно признали, по њих веома уносан увозно-извозни посао између македонске фирме "Окта" из Скопља и фир-

Енергија за демократију: "хуманитарна помоћ" ЕУ уносан посао фирме "ОКТА" из Скопља и "НИП Комерца" из Ниша

крета обнове у Нишу, Радана Илића. Радан Илић је слаб и према својим свастикама ("свастика је најближи род"), па је своју свастику Данијелу запослио, по уговору о делу (за почетак), као кафе-куварицу на бувљој пијаци "ОПЦ", - Ирена Богуновић, кћерка попа Раше, ватреног СПО-овца, учесника митинга ове политичке партије. Иначе, у порти цркве у којој службује отац Раша редовно се продају знамења Српског покрета обнове.

У ЈКП "Тржница" радили су и: - Петар Тепавац, на месту генералног директора, кум потпредседника Скупштине града Ниша и члана главног одбора Српског покрета обнове Животе Милосављевића ("Жика пилула"). Када је Тепавац смењен, Милосављевић је, увређен због тога, поднео оставку на место потпредседника Скупштине града. Оставку је повукао после интервенције Вука Драшковића.

- Супруг Невенке Стојковић, секретара Скупштине града, иначе потпредседник Градског одбора Демократске странке у Нишу. Господин супруг је био задужен за градске робне резерве ускладиштене у ЈКП "Тржница", а које су нетрагом нестале.

До сада је у ЈКП "Тржница" примљено у стални радни однос око 50 радника, док је око 20 примљено на одређено време. Против оваквог запошљавања не бисмо имали ништа против да се не запошљавају искључиво чланови СПО и ДС, односно рођаци челника ових странака и да је запошљавање праћено повећаним обимом послова и прихода овог предузећа.

У ЈКП "Тржница" има још пуно "бисера". Супруг већ поменуте Ирине Богуновић и друга свастика Бојана Илића (Драгана), током 1998. године (са одобрењем Милутина Ђиновића и Бојана Илића), не плаћају закупшине на пијаци "ОПЦ". Такође, по одобрењу Милутина Ђиновића, четворица корисника не плаћа накнаду на истој пијаци (наво-

дно због социјалне угрожености), а стварни разлог је чланство у Демократској странци. Поштено!

Радник ЈКП "Тржница", Небојша Милосављевић (члан Српског покрета обнове), не плаћа закуп пословног простора (локала) на истој пијаци. Дуг је већ нарастао на око 15.000 динара. Генерални директор "Тржнице" због тога га части са 2.200 динара за куповину књиге која му је потребна за стручно усавшавање! Велимир Игњатовић, генерални директор ЈКП "Тржница" (члан СПО), одобрава помоћ "Пчелици" од 640.000 динара, а тамо је, опет "случајно", председник Управног одбора. У току првих шест месеци 1999. године на репрезентацију је потрошено близу 100.000 динара. Док је рат беснео, људи гинули, господ се чашћавала.

По наређењу Извршног одбора Скупштине града, "бувљак" се са "Медијане" пресељава на локацију "Огревинвеста", и "Тржница" за две године губи три милиона динара. Наравно, и за тај, по ЈКП "Тржницу", штетан пословни потез нико не одговара. Управни одбор ЈКП "Тржница", на иницијативу председника Извршног одбора Скупштине града, Бранислава Јовановића, доноси одлуку о укидању Сектора трговине у предузећу. Радници Сектора трговине делом се шаљу на плаћена одсуства, а делом се распоређују на друге послове. Поједина насеља у општини Ниш (Куновица, Банцарево, Раутово) остају без јединог снабдевача. Опет кажњавање политичких неистомишљеника. У Сектору трговине ради доста српских радника, а зна се и ко је у поменутим селима победио на прошлим изборима.

Лијеп њихов и лијепа њихова

Локалне "Народне новине" и тзв. "Независна телевизија", које су обједињене у ЈП "Инфо-Ниш", на челу са потпуно смушеним и неспособним генералним директором Славишом Поповићем

(члан Српског покрета обнове), прича су за себе. "Народне новине" уређује и потписује некадашњи извештач са синдикалних скупова, Мирослав Жупањевац (члан СПО), а о квалитету новина говори и њихов тираж од око 2.000 примерака, од чега већину откупљују Скупштина града и јавна предузећа. То су, вероватно, и најскупље новине у држави. По цени од четири динара продаје се лист са 14 до 16 страна (од чега су две стране читуље и једна до две стране плаћени огласи и телевизијски и радио програм).

У тим "новинама", које треба да дају пример "објективног" и "независног" информисања, објављују се углавном саопштења и ставови Српског покрета обнове, напади на мере и активности државних органа, неистине, клевете и лажи због којих је недавно изречена и висока новчана казна у прекршајном поступку. У тим "новинама" чешће ћете читати о ставовима НАТО, о ставовима србомрзача... него о темама које интересују грађане Ниша.

Нишка "независна" (НТВ), или СПО телевизија је, такође, под потпуном окупацијом Српског покрета обнове. Главни и одговорни уредник те срамотне куће је Војкан Миленковић, бивши новинар Радио-телевизије Србије. А оно што је најчудније, господин Миленковић програм уређује из Београда. Чак је у ту сврху изнајмљен и пословни простор у Палати "Београђанка" у Београду! Ова телевизија грађане Ниша кошта отприлике милион немачких марака годишње, и углавном се бави праћењем лика и дела Вука Драшковића и осталих челника Српског покрета обнове. Тако, на њој можете гледати снимак седнице Главног одбора СПО, конференције за штампу Вука Драшковића, интервјуе Вука Драшковића, саопштења Вука Драшковића..., а кад се од те будалетине дефинитивно уморите, прикачаће вам сличне глупости и будалетине из локалног СПО.

Пре отприлике две године, ова телевизија чини прави "подвиг" доводећи Азема Власија у студио! Протести грађана су били огромни, али ко за то у Српском покрету обнове мари?! Азем Власи се обрео у нашем граду својим адвокатским послом, бранио је ухапшене шиптарске терористе, чланове тзв. ОВК пред Војним судом. Мора да се јако обрадовао мазохистичком и србомрзачком нагону Српског покрета обнове и искористио је прилику да пљује по нашој Војсци, полицији и српском народу. Насмејао се Србима у лице. Насмејао се намерама Србије да сачува Космет у оквиру српског националног простора. Користећи изузетну прилику, још тада најављује оружану побуну шиптарских терориста.

Ових дана доживели смо још већу бруку и срамоту у режији Војкана Миленковића, Славише Поповића и Бранислава Јовановића. Наиме, "НТВ" ремитује касету телевизије из Соко Бање (гле чуда, и тамо је "на власти" СПО), на којој је интервју са комунистом и уста-

шом Стипом Месићем! Екипа телевизије из Соко Бање путовала је у Будимпешту како би грађанима Србије пружио несвакидашње "задовољство" да виде и чују последњег председника СФРЈ. Овај потез локалних будалетина згрозиле је све грађане Ниша, али и грађане широм Србије, јер се вести о њиховим будалаштинама брзо шире Србијом.

Невероватна је сличност ставова човека који је био један од планера геноцида над српским народом на Папуку, Пакрацу и свуда где су његове усташе могле до Срба да дођу, Српског покрета обнове, Савеза за промене, НАТО и тзв. међународне заједнице, Европске уније и САД.

Све што је Стипе Месић рекао у микрофон СПО телевизије из Соко Бање, а реemitовала Нишка телевизија, имамо прилике да чујемо у извештајима са митинга и конференција за штампу СПО и СЗП. Они, једноставно, на исти начин гледају на десетогодишњу кризу на овим просторима, а у омаловажавању српског народа иду и даље од Стипе Местића. И оно што је нормално за усташу Месића, ваљда не би сме-

или обрежу. Тако ће решити и свој проблем и проблем српског народа.

"Ми смо Срби, а они ротаријанци"

Зоран Живковић, истакнути члан Ротари клуба – ротаријанац, пропали привредник (упропастио своје приватно предузеће "Техномединг" и остао дужан бројним пословним партнерима), сада председник Скупштине града Ниша, "најпопуларнији политичар", како сам себи теча, а понекад, док је он у Вашингтону, Будимпешти или ко зна где, то чине и његови сарадници, очигледно губи живце и тло под ногама, баш као и остали издајници окупљени око Демократске странке. А како и не би када на њиховим протестима у Нишу има више камермана и трећих секретара НАТО амбасада, него грађана Ниша. Тако је, човек који за себе каже да није "шибација", дао изјаву "Гласу јавности", 10. децембра ове године, у којој каже:

"Тешко је у овој пунгли применити принципе демократске Европе. Све

ног возила преправљеног за санитарско возило! "Очигледно" су "предности" у војсци популарног "пинца" у односу на сва остала санитарска возила. Може да се креће асфалтираним и неасфалтираним путевима, макадамом и потпуно непроходним градским улицама (каких у Нишу има доста). "Мала" је и потрошња горива. То возило троши "свега" 30 литара на 100 километара, односно нешто мање него аутобус.

Ово возило добија неслућене могућности када му се уместо точкова наместе "гусенице", а за не дај Боже може да се користи и као амфибија. Плаши нас само што је ово возило обележено првеним крстовима који су веома уочљиви и са земље и из ваздуха. Ко зна; можда ротаријанци већ знају нешто што ми још не знамо?

Пре нешто више од девет месеци помислили смо да је Зоран Живковић ипак Србин. Обукао је војну униформу (додуше због неспособности војску није служио), и са њом парадировао по граду. Кад, оно, још деца нису престала да се плаше звука авиона који прелете изнад града, још се гробови погинулих у НАТО агресији нису слегли, а најближи дали шестомесечни помен, а он отрча у крило онима који су мучки убили више од 30 цивила у Нишу. Можда је међу погинулим било и оних који су гласали за његову Ротари-Демократску странку? Шта је, у ствари, Зоран Живковић? Ротаријанац или Србин, патриота или издајник, шарлатан, шибација или председник Скупштине града, пропали бизнисмен или најпопуларнији политичар са испољеним лидерским амбицијама, да буде Ђинђић уместо Ђинђића?

Зоран Живковић је и ротаријанац, и шарлатан, и пропали бизнисмен, а понајвише издајник и то ће му грађани сигурно рећи на следећим изборима. Једно је сигурно: он Србин није, као што је сигурно да је обрүкао и окаљао униформу часне и јуначке Војске Југославије.

И на крају овог текста, постављамо неколико питања за Банкрот-Ротари мена, Зорана Живковића, и Банана мена, Бранислава Јовановића.

1. Грађани Ниша захтевају да буду детаља упознати са разлозима смењивања секретара Секретаријата за урбанизам и комуналне делатности, Драгана Цанић. Бранислав Јовановић је на седници Главног одбора СПО поменуо да је СПО у Нишу материјално и финансијски потпуно спреман за изборе. Странка која до јуче, док се није докопала власти, није могла да плаћа рачуне за телефон и утрошену електричну енергију, сада се разбацује парама. Да ли је разлог смењивања госпође Цанић одбијање да преко Секретаријата и даље финансира Српски покрет обнове?

Драгољуб Стаменковић
Бојан Аврамовић
Александра Атанасковић

Медијска "елита": слева надесно директор ЈП "Инфо-Ниш", Славиша Поповић, и уредник "Народних новина" Мирослав Жупањевац

ло да буде нормално за Србе? Ове две политичке организације, као и Стипе Месић, тврде да НАТО није бомбардовао српски народ, већ режим у Србији. То што се десило у Нишу и Соко Бањи никада се не може десити у Хрватској, ни у једном граду, ни на једном медију, па био он позицион или опозицион. За све хрватске странке Хрватска је Европска држава, "демократија" цвета, а у Србији влада медијски мрак. Исто то мисле и локални функционери СПО и СЗП у Нишу. За њих је Србија терористичка држава, са накаралним законом о јавном информисању, а држава држи грађане у страху.

Наравно, и за СПО и за СЗП Хрватска је демократска држава. Па кад је већ тако, нека се сви они лепо носе у лепу им и драгу Хрватску, у лепо Хвар код драгог им Стипице, нека се покатоличе

чешће размишљај и о потреби да применимо метод пунгле у овој борби за опстанак".

Рече човек и остаде жив.

Ко је њему уопште рекао да размишља? У Вашингтону му је јасно стављено до знања да то не сме да ради, јер за њега има ко да размишља. Размишљаће онај ко му плаћа путовања, ко финансира његове медије, плаћа његове трошкове... Уосталом, размишљање је за Зорана Живковића потпуно непозната вештина.

И док је Живковић својим понашањем и размишљањем одавно у пунгли, његова ротаријанци су својом "несебичном" и "хуманом" донацијом "препородили" возни парк нишке Хитне помоћи. Није нам јасно како је уопште до сада и функционисала Хитна помоћ без поклоњеног "пинц гауера", вој-

ЦИЈАНИД ТИСОМ - ЧАНАК ШОРОМ

У последњем саопштењу ове "демократске" групације дословце стоји: "У Војводини Кинеза има више од Русина и Румуна заједно"! Распиривањем страха од странаца, опасно кокетирање са фашизмом и расизмом. Да ли следи партијско признавање Тајвана?

Последње саопштење такозване Коалиције за Војводину, дефинитивно је потврдило сумње да се на овим просторима реинкарнирао дух аутора "Мајн кампфа". Мали задизани, са раздельком удесно и са чаплиновским брчићима, појавио се у редовима оних који супротни политички табор неоправдано оптужују за фашизам.

Наиме, након лиферованог саопштења, још увек није стигла никаква исправка, нити је отпала иједна кадровска даска са плота који је ова "демократска" групација подигла између себе и потенцијалних бирача после конгреса Лиге социјалдемократа Војводине Нената Чанка, на коме је промовисан његов програмски документ о Војводини републици.

До ограђивања је морало доћи, уколико се радило само о гафу потписника саопштења, у коме дословце стоји: "У Војводини Кинеза има више од Русина и Румуна заједно"! У супротном, реч је о очигледној намери коалиције да заигра и на карту распиривања страха од странаца, односно да подстакне отпор "жутој пошлости". А све у циљу заштите мањинских права Русина и Румуна, што ће рећи људских права, као што, је ли, захтевају демократски принципи и, наравно, Запад.

Ксенофобска демократија

Демократе, а ксенофобичари!? То ни Запад не би могао да прогута, за разлику од РТВ Студија Б, који је ревносно пренео саопштење.

На основу чега коалиција гради свој став о угрожености ових мањина (и то баш од Кинеза), вероватно знају само потписници саопштења, или њихови наредници. У сваком случају, јасан је избор Кинеза, који су у овом случају постали Јевреји. За сада, не тражи се њихов прогон, а гасне коморе се не помињу. Није "Хитлер из нашег сокака", већ је Хиџа, јер у току су само "рани радови". При том, "генијално" се рачуна да ће бити постигнут и примарни циљ: претпостављено огорчење бирача усмерити према Београду, пошто је он широм отворио економска врата Кинезима.

Подсетимо да је званични Пекинг отворио кредитне линије за Савезну Ре-

Жал за Аустроугарском:
Ненат Чанак

публику Југославију, а ту су и уговори и хуманитарна помоћ, све у вредности од "тричавих" пола милијарде долара. Напоменимо и то да се ради и о објектима у Панчеву и Зрењанину, што би требало да задовољи објективне "националистe" из Војводине. Допунски разлог за помињање Кинеза може бити и "опасно по стабилност региона стварање санитарног кордона", некакве кинеске крајине према Мађарској и Румунији, која би асимиловала њихове мањине, разуме се према проценама Пентагона и Ције! Признавање Тајвана и окретање "пријатељском" Вашингтону се подразумева.

Што се Румуна тиче, коалиција на овај начин припрема терен за јачање својих веза са заједницом Румуна Југославије, која је недавно ушла у коалицију са Демократском заједницом Румуна Србије и тиме прихватила њихов став о румунском идентитету Влаха. А како завршавају те ствари, довољно је да се сетимо недавних догађаја у самој Румунији, где је после пада Чаушескуа профашистичка "Гвоздена гарда" покушала прави геноцид над Мађарима.

Наравно, у саопштењу нема ничег сличног као, рецимо, "мањине су мостови који спајају суседе", нема ни речи о положају Срба у Румунији или о некаквом реципроцитету, јер коалиција то, вероватно, сматра превазиђеном реториком. Да ли је претерано очекивати да улогу Кинеза ускоро добију, рецимо, Роми, пошто помињање Срба у одређеном контексту већ замара?

Једнакост у мржњи

Није искључено да је нека паметнија глава у коалицији ипак приметила сву недотуљавост помињања Кинеза у саопштењу. Међутим, вероватно је проценено да би се ограђивањем ризиковало даље тоњење у блату. Најбоље је правити се Енглезу, пошто и сам лидер војвођанских реформиста, Миодраг Исаков (коаутор идеје о ампутацији Војводине), комотно пласира свој контрадикторни политички програм, без обзира што у исто време каже да у Војводини нема сепаратистичких тенденција и признаје да је ова покрајина у последњих 20-30 година свој процват доживела управо у оквиру Србије. За њега је сасвим нормално изјавити да ће "Србија бити демократска или је неће бити, а Војводина ће бити слободна у Србији, или ван ње"! Оригинални Исаков при том заговара регионализам (идеја Бориса Вукобрата од пре седам година, али на европском нивоу) и децентрализацију.

Међутим, све по принципу "срушити да би се градило", што је большевички и натовски у исто време! Ваљда је у питању нека новозападна дијалектика јединства супротности.

Са оваквим изјавама и саопштењима, Чанак и чанколизи око њега не могу ни сами у Европу, а камо ли и Војводину да поведу са собом. Ту не вреди ни ново републиканско одеело које су заменили аутономашким. Утисак је да републиканци заиста воде рачуна о једнакости мањина, али у мржњи. Ипак, једно се мора признати: отров из Румуније губи своје дејство, али замена је брзо нађена - цијанид Тисом, а Чанак и компанија обалом и шором.

Милан Радивојевић

ГЛАДАН СИТОМ НЕ ВЕРУЈЕ

Сведоци смо једне опште глобализације огромних размера и тенденције мултинационалних компанија да остварују све већи профит редукујући радну снагу

Заседање светске трговинске организације у Сијетлу, крајем новембра прошле године, пропало је због настојања домаћина, Сједињених Америчких Држава, да наметну своје уске интересе целом мултиполарном трговинском систему. Економија је узрок свега, рече Данило Цоло, савремени италијански теоретичар и филозоф. Што се економског аспекта тиче, сама глобализација представља у суштини тежњу најбогатијих земаља света (које предводе Сједињене Америчке Државе) у жељи да искористе економску слабост сиромашних земаља и њихову кредитну зависност од Запада, ради наметања своје доминације. За апетите новог светског поретка планета постаје тесна, и њему представља само полигон за грабеж нових простора – тржишта, јефтине радне сна-

ге, природних ресурса; односно нових колонија чији ће се народи понизно одрећи својих највитаљнијих државних интереса.

Још у Сијетлу је дошло до оштре поларизације између поборника и противника глобализације, односно отвореног сукоба који се већ дубоко увукао у све поре светског економског система.

На позив председника Представничког дома Тајландског парламента и генералног секретара Интерпарламентарне уније, делегација Југословенске групе Интерпарламентарне уније учествовала је на Парламентарном састанку поводом X заседања УНКТАД-а, који је одржан 9. октобра 1999, и 11. фебруара 2000. године у Бангкоку. Наша делегација присуствовала је у следећем саставу: Љубиша Ристић, потпредседник

Југословенске групе Интерпарламентарне уније и председник Одбора Већа грађана за спољнополитичке односе, и Драшко Марковић, савезни посланик Српске радикалне странке у Већу грађана Савезне скупштине.

Овај међународни скуп су организовали Интерпарламентарна унија, и Национална скупштина Тајланда, у сарадњи са Секретаријатом УНКТАД-а, а одржан је у згради Економске и социјалне комисије Уједињених нација за Азију и Пацифик у Бангкоку. Овај међународни скуп поводом X УНКТАД-а, сазван је не само да би се размотрала битна питања трговине и развоја у свету који се глобализује, већ да би се на том састанку дала и парламентарна димензија међувладиног преговарачаком форуму, кроз доношење финалног документа који се прослеђује X УНКТАД-у. Овај

Бангкок, Тајланд: протест против зеленаша ММФ-а

састанак је био отворен за све парламентарце који присуствују X заседању УНКТАД-а у саставу својих националних делегација, као и за парламентарце које делегирају националне групе Интерпарламентарне уније за учешће на овом скупу, без обзира да ли представници влада тих земаља учествују на X заседању УНКТАД-а.

Учесницима овог парламентарног састанка пружена је прилика да прибаве потребне информације о главним циљевима и правцима међувладине конференције и да допринесу уобичавању парламентарних препорука које су, након окончања овог скупа, достављене X заседању УНКТАД-а.

Главне теме овог међународног парламентарног састанка су:

Делегација СР Југославије: Драшко Марковић и Љубиша Ристић

а) праведни трговински односи, б) обезбеђење средстава за финансирање развоја; и

в) глобална економија.

Овај скуп је представљао прилику да се парламентарци упознају и размене мишљења о питањима која су била на дневном реду, а која су такође разматрана на X заседању УНКТАД-а, које је одржано одмах након окончања овог парламентарног састанка и које је трајало од 12. до 19. фебруара ове године у Бангкоку.

На свечаном отварању говорници су указали на потешкоће које произилазе из садашњег модела глобализације који намећу развијене земље. У свим својим иступима указивали су да садашњи модел глобализације прети даљој маргинализацији земаља у развоју уколико се не предузму мере које би обезбедиле да се социјални и економски подстрек глобализације осети на приближно једнакој основи код свих земаља учесница светске трговине. Посебно су истицали да глобализација може да обезбеди позитивне резултате само уколико постане активни инструмент развоја свих земаља, без обзира на њихову развијеност.

Председница Савета Интерпарламентарне уније, Наима Агбарали Хептула,

у свом обраћању указала је да "глобализација треба да буде ефективни инструмент за развој свих земаља и народа". Указала је да се мора схватити да процес глобализације и либерализације не може бити адресован само као централни проблем развоја. Глобализација мора бити уско повезана са стабилношћу светске економије, као и са развојним процесима земаља у развоју. Поред тога, председница Савета Интерпарламентарне уније је указала да преимућства глобализације нису праведно и једнако расподељена. Етика нове глобализације мора узети у обзир потребу за правичношћу, укључењем хумане сигурности и обезбеђењем одрживог развоја. Истакла је да се мора схватити да глобализација представља глобалну стратегију за

економски развој, а не идеологију управљања светских трговинских токова.

Генерални секретар УНКТАД-а, Рубенс Рикуперу, указао је да се односи између УНКТАД-а и Интерпарламентарне уније развијају на задовољавајући начин и последњих година су они постали све ближи. Посебно је указао на чињеницу да Конференција Уједињених нација за трговину и развој активно учествује у раду полугодишњих конференција Интерпарламентарне уније.

Излажући проблеме са којима се суочава садашњи модел глобализације, генерални секретар УНКТАД-а указао је да глобализација неизоставно мора да допринесе развоју, али да су, са друге стране, присутни ефекти "тамне стране" глобализације који морају бити неутрализовани. Неутрализација негативних ефеката глобализације захтева мобилизацију и свеобухватну акцију на националном нивоу влада, парламената и невладиних организација, као и приватног сектора, односно адекватну акцију међународних финансијских институција. Указао је, поред тога, да економски дебаланс има за последицу да земље у развоју не могу користити повољности економске либерализације. Финансијске кризе показале су да финансијске организације још нису у ста-

њу да усвоје и примене ефективне мере политике како би се избориле са свим потешкоћама на које nailазе земље у развоју.

Председник Владе Тајланда, Чун Лекпај, указао је да се многе земље под утицајем унутрашњих и спољних фактора боре са ситуацијом да остану у главним токовима светске економије и социјалног развоја. Међутим, посебно је истакао да се јаз између развијених и земаља у развоју проширује, уместо да се смањује. Изразио је наду да ће предстојеће X заседање УНКТАД-а пронаћи конкретне мере које ће омогућити свим земљама да се изборе са изазовима глобализације.

Веома упечатљиво излагање имао је и председник Сената Националне скупштине Тајланда и потпредседник Тајландске групе Интерпарламентарне уније, Мечай Рушупан, који је указао да је неумитна чињеница да се свет креће у правцу глобализације и слободне трговине. Међутим, истакао је да уколико слободна трговина једноставно значи да земље са снажном економијом и високом технологијом могу имати преимућства у односу на мале и сиромашне земље, односно уколико развијене земље користе ниски стандард и слабе економије неразвијених земаља у сопствену корист, тада је појам слободне трговине само илузија и изговор развијеним земљама да могу искористити свој положај у светској економији на штету неразвијених земаља.

С тим у вези, позвао је развијене земље да схвате чињеницу да се глобална економија не може заснивати на погодностима које имају развијене земље у односу на земље у развоју.

Тродневни рад овог међународног парламентарног састанка, на којем је учествовала 51 држава, завршен је усвајањем финалног документа – декларације у којој су дата виђења парламентарца о актуелним питањима која ће бити предмет расправе на предстојећем X заседању УНКТАД-а.

Иако су се могле чути оцене да је усвојени документ "служио као развојнавање актуелних питања светске трговине и развоја", председница Савета Интерпарламентарне уније је то одлучно негирала, указујући да текст декларације садржи погледе националних група 139 земаља Интерпарламентарне уније, њихових парламената, влада и опозиционих структура. У свом завршном излагању председница Савета Интерпарламентарне уније, указала је да је овај парламентарни састанак допринео унапређењу поверења које је неопходно за изградњу односа између развијених и земаља у развоју.

Чињеница да су представници три земље – Марока, Индије и Алжира изразили своје резерве на поједине делове декларације, указује на то да овај завршни документ не рефлектује, у правом светлу погледа свих земаља. Пре свега, то се односи на чињеницу да питања радног законодавства, заштита човекове околине и људска права нису на задовољавајући начин заузеле своје место у завршном документу. Представ-

ници ових земаља су изразили своје неслагање по питању заштитних мера у области пољопривреде које предузимају развијене земаље, истичући да оне представљају резултат трговинске дискриминације са којом се суочавају земаље у развоју.

Завршни документ указује на последице глобализације, трговинску либерализацију и хумани развој, неопходност успостављања "нове међународне финансијске архитектуре" и проналажење извора за финансирање развоја.

Делегација Југословенске групе Интерпарламентарне уније искористила је прилику да презентира ставове Савезне Републике Југославије о актуелним питањима светске трговине и развоја, а нарочито да укаже на погубан утицај санкција које се предузимају према одређеним земаљама светске заједнице. Југословенска делегација је пуноправно, као члан Интерпарламентарне уније, учествовала на међународном скупу који се одвијао у згради економске комисије Уједињених нација за Азију и Пацифик. Посебно треба имати у виду да је југословенским делегацијама, имајући у виду нерешен статус наше земље у Уједињеним нацијама, у другим приликама онемогућено учешће на конференцијама које се одвијају под окриљем и у зградама Уједињених нација у свету.

Важно је истаћи велики број контаката које су наши представници остварили са великим бројем делегација и парламентарца, који пружају подршку политици Савезне Републике Југославије и њеној праведној борби за очување територијалног интегритета и суверенитета своје земље. Ерик Бива, делегат из Намибије, који веома добро познаје актуелну политичку ситуацију и који се диви херојском отпору српског народа, истакао је да Американци неће презати ни од каквог злочина, и да он поуздано зна да су управо они организовали атентат на министра одбране Савезне Републике Југославије, Павла Булатовића.

Закључак који се намеће као главна карактеристика како овог парламентарног састанка и који је дао печат излагањима већине делегата и на Х заседању УНКТАД-а у Бангкоку је да иако светски трговински систем функционише, он се налази у опасности, између осталог, због великих разлика и растућег јаза између оних који имају и оних који немају.

Сам процес глобализације светске трговине се одвија неконтролисано и поставља се питање колики су домети ове конференције УНКТАД-а, и каква је судбина многобројних предлога које су представници земаља у развоју изнели на том скупу. Посматрачи у Бангкоку констатују да су ти домети "веома ограничени" и као чињеница може да послужи податак да, осим Јапана, ниједна друга развијена земаља није послала делегацију на неком већем нивоу, а многе земље Европе и Запада нису учествовале на овом скупу.

Иако Сједињене Америчке Државе и њихове присталице глобализације тврде да је то "историјска шанса за човечанство", више је него јасно да овако замишљена глобализација представља само нову дезинтеграцију друштва, што као последичу доноси још више неједнакости међу нацијама.

Званично, Сједињене Америчке Државе своју наводну помоћ условљавају оним земаљама у развоју које ће створити повољну климу за инвестиције, или како то они воле да истакну, право економско окружење. Ово је њихова стара прича за наивне, а ко је не прогута, односно "ко не створи повољну климу за инвестиције или право економско окружење" по њиховим мерицима, може да прође као Савезна Република Југославија за време 78 дана злочиначких напада НАТО алијансе, или, у најбољем случају, да услед америчких банкарских шпекулација доживи монетарни удар као Русија и Азија 1997. године.

На конференцији у Бангкоку чуле су се три кључне теорије:

– прво, јаз између богатих и сиромашних у процесу глобализације се шири,

баш због тога што су сиромашни гурнути на маргине светске трговинске организације;

– друго, у светској трговинској организацији доминирају и имају одлучујућу реч и моћ најразвијеније, односно најбогатије земаље;

– треће, богати се заклињу у либерализацију, али све до тренутка док то не угрожава њихове сопствене интересе, односно интересе њиховог тржишта. Интересантан је пример да не пролазе и неки предлози који долазе изван земаља у развоју, као што је предлог генералног директора Светске трговинске организације, Мајка Мура, да развијене земље укину све баријере у трговини са најмање развијеним земаљама. Представници Сједињених Америчких Држава су одмах дали до знања да то неће проћи, јер они су забринуте за своје производе, посебно текстил и ширинач. У ствари, они не желе било какву конкуренцију чак и најмање развијених земаља.

Ирански министар трговине, Мухамед Шаријатмадари, рекао је да "неке земље" упорно коче улазак Ирана у светску трговинску организацију, и то не из економских, већ из чисто политичких разлога.

Светска трговинска организација у овом тренутку има 135 чланова, а 30-так је у процесу преговарања; међу онима које још нису још у светској трговинској организацији су Русија и Кина.

У правилима понашања, које је прописала светска трговинска организација, приметни су двоструки стандарди, док је светска трговинска организација прописала високе тарифе за извоз многих производа из земаља у развоју, као што су текстил или пољопривредни производи, докле се моћницима дозвољава субвенционирање извоза многих пољопривредних артикала.

Најмање развијене земаље представљају најочигледнији доказ да глобализација не функционише. Јер, 1971. године на званичном списку Уједињених нација било је 25 земаља на листи најсиромашнијих, а данас их је у јеку глобализације 48.

Кина сматра да економски развој, посебно земаља у развоју, треба да буде полазна тачка нових трговинских преговора, а глобализација мора бити и ефикасно оруђе за развој свих земаља и народа света.

Закључак се сам намеће – данашња слободна трговина, са Сједињеним Америчким Државама које намећу сопствена правила, и где је светска трговинска организација њихов инструмент, користи само америчким интересима, а шири круг сиромашних.

У извештају Уједињених нација, презентованом последњег дана конференције у Бангкоку, констатује се да група од 48 најсиромашнијих земаља света нема корист од глобализације међународне економије и сваким даном постају све сиромашније, неравноправне и маргинализоване.

Душанка Томић и Драшко Марковић са делегатом из Намибије, Ериком Бивом

Драшко Марковић

ПРЉАВЕ ИСТИНЕ

После капитулације Јапана, последње силе Осовине која је положила оружје, у периоду тзв. светског мира, од 1945. године до данас, оружане снаге Сједињених Америчких Држава или њихови савезници, убили преко осам милиона људи

Број рањених и трајно обогањених људи, жена и деце, као и причињена материјална штета, никада неће бити утврђен

Временски период од краја Другог светског рата до данас сматра се периодом мира у свету, али само површно прелиставање чињеница доказује сву апсурдност овакве тврдње. Од "избијања" мира 1945. до данас, у свету је беснело између 150 и 160 ратова и грађанских сукоба. У овим сукобима је, према проценама, страдало око 7.200.000 војника и, поређења ради, у читавом Првом светском рату број погинулих војника је тек нешто већи (8.400.000). У ове бројке нису укључени рањени, осакаћени, као и бројне жртве међу цивилима. Сабирањем ових жртава долази се до стравичне цифре од 33 до 40 милиона мртвих. У својој књизи "Прљаве истине", професор универзитета Јејл, Мајкл Парети, говори о учешћу Америке у стравичном билансу "мира" у свету. Процењује се да

су америчке оружане снаге, или њихови савезници, широм света убили: три милиона људи у Вијетнаму, милион људи у Камбоџи, милион у Мозамбику, милион у Индонезији, 600.000 у Анголи, 300.000 у Лаосу, 250.000 у Источном Тимору, 200.000 у Ираку, 200.000 у Авганистану, 150.000 у Гватемали, 100.000 у Никарагви, 90.000 у Ел Салвадору, и на десетине хиљада у Чилеу, Заиру, Ирану (под шахом), Колумбији, Боливији, Бразилу, Панами, Сомалији, Јужном Јемenu, Западној Сахари, Босни и Савезној Републици Југославији...

Према овим злочинима, убиства и злочини против човечности које су починили британски колонизатори у Азији и Африци, као и фабрике смрти Трећег Рајха, изгледају прилично наивно. Ако се овом биласну "америчког

начина живота" дода и брутални геноцид над староседеоцима америчког континента, прича о борцима за демократију и људска права добија потпуно нову димензију. Зависно од наведених чињеница, свака сврсисходна делатност усмерена на откривање и разобличавање највеће геноцидне нације света, добија пун смисао. Ипак, ефикасно супротстављање политици злочина захтева темељно познавање свих облика економских и војнополитичких злочина које спроводи Америка. Ова делатност је неопходна и због чињенице да мрачне статистике готово никада не обухватају силоване, умрле од глади, као последнице економских санкција, дегенерисану децу, као последицу употребе оружја за масовно уништење, умрле због недостатка лекова, због свесног ширења заразних

"Колатерална грешка милосрдног анђела": стамбено насеље у Алексинцу

болести и умрле од последица ниског квалитета живота узрокованог робовским радом под управом марионетских проамеричких режима.

Економске санкције (систем разарања националне економије)

Економије земаља Северноатлантског савеза базиране су на високој технологији у процесу производње која је способна да произведе финални производ уз максималну штедњу сировина, максимално скраћени процес производње и минимално учешће производног физичког рада. Овакав начин произ-

"Похована" баба: муза српске "демократске" опозиције

водње назива се "Економија трећег таласа". Она је и кључ за разумевање економског, политичког и међународног наступа земаља Северноатлантског савеза.

Она подразумева и максимално искоришћење расположивих сировина и ресурса, брз проток информација и ефикасно коришћење расположивог знања. Проблеми оваког начина производње готово су универзални у свим земаљама које су на таквом нивоу технолошког развоја, недостатак природних ресурса. Економије "Другог таласа", тзв. националне економије, базиране су на масовној производњи чија се вредност мери у некретнинама или гомилама робе у складиштима. Оваква производња своју пуну афирмацију има тек на тржишту које је условљено законима понуде и тражње, дакле зависе од тренутне куповне моћи купаца и способности пласмана своје робе. Контролишући, преко међународних организација, систем понуде и тражње (ток економских информација), земље Северноатлантског савеза налазе се у позицији контроле и дириговања националних економија и пласмана производа економија (Другог таласа), који су сировинска база за економије држава (Трећег таласа).

Директан пример представља уништавање пољопривреде Сомалије, чији је основни производ и извозни артикал била сировина кафа. На светском тржишту је прерађена кафа, као производ великих западних корпорација, задржала своју продајну цену, док је, под њиховим притиском, цена сировине вишеструко девалвирана са циљем додатне астрономске зараде. Овај потез светске трговинске организације изазвао је распад пољопривреде у Сомалији, што је за последицу имало незапамћену глад и смртност цивилног становништва, а затим и грађански рат између различитих племенских заједница. Крајњи исход је припрема светског јавног мњења за "хуманитарну интервенцију" у Сомалији, најпре продајом властитих прехранбених производа којима је у већини случајева истекао рок употребе, и на крају и саму војну интервенцију.

Овај пример показује суштину наступа Америке и њених савезника према земаљама Источне Европе, Азије и Африке. Дакле, у основи се налази најприземнија пљачка, затим дестабилизација одређене државе и стварање услова за рат и продају војне опреме и наоружања (највећи произвођач САД) и, најзад, класична окупација и поробљавање ради отимања природних сировина. У читавом овом наступу, број убијених, умрлих, осакаћених и унижених је неважан за "чуваре демократије". После обављања овог посла, успоставља се принцип ропства, јер је мало вероватно да ће било који амерички радник пристати на вредност наднице од 18 центи на сат, као што је то случај у Индонезији.

Медијска припрема злочина

У свом међународном наступу, Северноатлантска алијанса користи систем апсолутног развојених медија, као средство за прање "крвавих руку". Овај поступак је познат као "Шест универзалних принципа" и коришћен је у свим до сада познатим економским и војним интервенцијама Запада.

1) Најчешћа оптужба за противничку страну је оптужба за извршени злочин. Када је петнаестогодишња кувајтска девојчица сведочила пред Америчким конгресом о "чињеници" да су Ирачке трупе у Кувајту убијале тек рођене бебе, и крале инкубаторе и односили у Ирак, изазвала је, посредством медија, опште саосећање. Свету само није речено да је она кћи кувајтског амбасадора у Вашингтону и члан краљевске породице и да је читаво њено сведочење урађено у организацији фирме за односе са јавношћу Hill and Knowlton, ангазоване од Кувајтана.

2) Уобичајени алат је и "хиперболисање улоге зараћених страна". Америка се у заливском рату декларисала као борац за "нови и бољи светски поредак", заштиту снабдевања света енергетским потенцијалима (нафтом) и елиминатор потенцијалне опасности од ирачког нуклеарног и хемијског оружја и, наравно, у крајњој инстанци као заштитник саме светске цивилизације.

3) Трећи облик медијског рата је демонизација и дехуманизација противника. У овој фази, медији противника континуирано упоређују са најмрачнијим примерима из историје ратовања, чак и архаичног типа (Хитлер, конц-логори, масовна убиства, ратни злочини, "балкански касапи"...).

4) Озбиљан пример злоупотребе медија, у циљу постизања ратног успеха, је постављање опште синтагме: "Коније са нама, против нас је".

5) Пети је позив на божију казну и поистовећење сваке агресивне политике са предодређеношћу и "божијим благословом" који се континуирано провлачи кроз Америчку пропаганду у форми: "Боже благослови Америку", и он је чак уграђен у националну химну.

6) Најозбиљнији пропагандни наступ је дискредитација противничке пропаганде. Појединац, или читав режим нападнуте државе, приказују се као апсолутни контролори медија у дајој држави и зато "поједини народ нема могућности да сазна праву истину, те да су домаћи медији пуни лажи". Овај поступак назван "метапропаганда" посебно је моћан, јер уместо да доводи у сумњу једну причу, он доводи у сумњу све што нападнута страна пласира као своју истину.

Оно што посебно пада у очи код ових медијских техника, јесте њихова ослоњеност на масовне медије са циљем изазивања масовне реакције у друштвима којима су намењени. После економског разарања и медијске сатанизације, на сцену ступа оружана сила предвођена, по правилу, америчким војноиндустријским комплексом, базирана на принципу америчке доктрине настале после вијетнамског рата, под називом "ваздушно-копнена битка".

"Ваздушно-копнена битка"

Креатори ове концепције офанзивног рада су обавештајно-штабни официри из времена вијетнамског рата, Дон Стери и Дон Морели. Основна идеја је настала у циљу подизања морала код видно уздрмане војске после вијетнамског пораза. Неопходно је било решити проблем конвенционалне надмоћи трупа бившег Совјетског Савеза и, при томе, избећи опасност уништења света евентуалним нуклеарним сукобом између два супротстављена војна блока. Покретачку замисао је пружио пример из искуства израелско-арапског сукоба 1973. године.

Сиријске снаге, у саставу пет дивизија са преко 45.000 људи, подржане са више од 12.400 тенкова (Т-52 тада најбољи тенк у својој класи), 1.000 минобајача и артиљеријских оруђа, напале су израелске снаге у саставу две бригаде са укупно 6.000 људи, 170 тенкова и 60 артиљеријских оруђа. Упркос овој несумњивој надмоћи, тријумфовале су израелске снаге. Суштина читаве битке је била у томе да се непријатељ дезорганизује у свом бробеном поретку и да се спречи улазак у битку следећег ешело-на оклопних снага. Ова стратегија је довела до стварања софистицираног

оружја за ударе по непријатељској позадини и линијама за подршку напада. Пресецање таласа напада омогућило је Израелцима издвајање делова бојишта и обухватне маневре оклопних јединица над развученим линијама противника и коначну победу.

Ово искуство је омогућило креаторима идеје "ваздушно-копнене битке" да читаву концепцију пропагандно базирају на познатој библијској причи о борби Давида и Голијата, где Давид побеђује свог моћног противника употребом оружја које убија на даљину (праћка).

Била је довољна само једна деценија за развој читаве стратегијске замисли "ваздушно-копнене битке" и она ће у свој својој суровости бити употребљена у рату са Ираком 1990-91. године, као и покушај њене примене у рату против Војске Југославије 1999. године.

Стратегијска замисао битке

Први талас удара у концепцији ваздушно-копнене битке преузимају ваздухопловне снаге са циљем овладавања ваздушним простором нападнute државе. Ово подразумева уништавање ваздухопловних снага противника, као и читавог система противваздушне одбране. За ову фазу сукоба користи се оружје за наношење удара на даљину (систем вођених ракета), које се лансира са

бродова најближих водених површина, као и стратегијска авијација (чувени Ф-117-А). Ови удари се комбинују са копненим притиском на територију противника и постављањем услова за напад из више праваца, како би снаге одбране биле што више развучене и како не би ни на једном делу ратишта постигле пуну концентрацију. У овој фази рата улази се у потпуно разарање саобраћајне инфраструктуре како би се постигло одвајање делова ратишта ради спречавања дотура помоћи јединицама које трпе директан притисак напада. Свесно се уништавају цивилни објекти ради наношења што већих жртава цивилном становништву и стварања "психозе опште несигурности". Знајући ове чињенице, смешно звуче приче о колатералној штети нанетој пуким случајем.

Овако заиста изгледа "хуманитарна мисија под називом Милосрдни анђео". Смрт цивила, жена, деце и болесника по болницама, којих је било тако много у нападу на нашу земљу, јесте злочиначко-криминална акција модерних завојевача чија култура и цивилизација не превазилазе дивљање хунских хорди у старом веку. Циљ оваквог рата је искључиво освајање природних ресурса нападнute државе и контрола над "црним пословима" (продаја дроге и оружја), који су основни извор финансирања тероризма и марионетских власти у окупираним регионима. Наравно,

ако Америка држи своју шапу над оваквим пословима, може се догодити да и дрога постане "лековита".

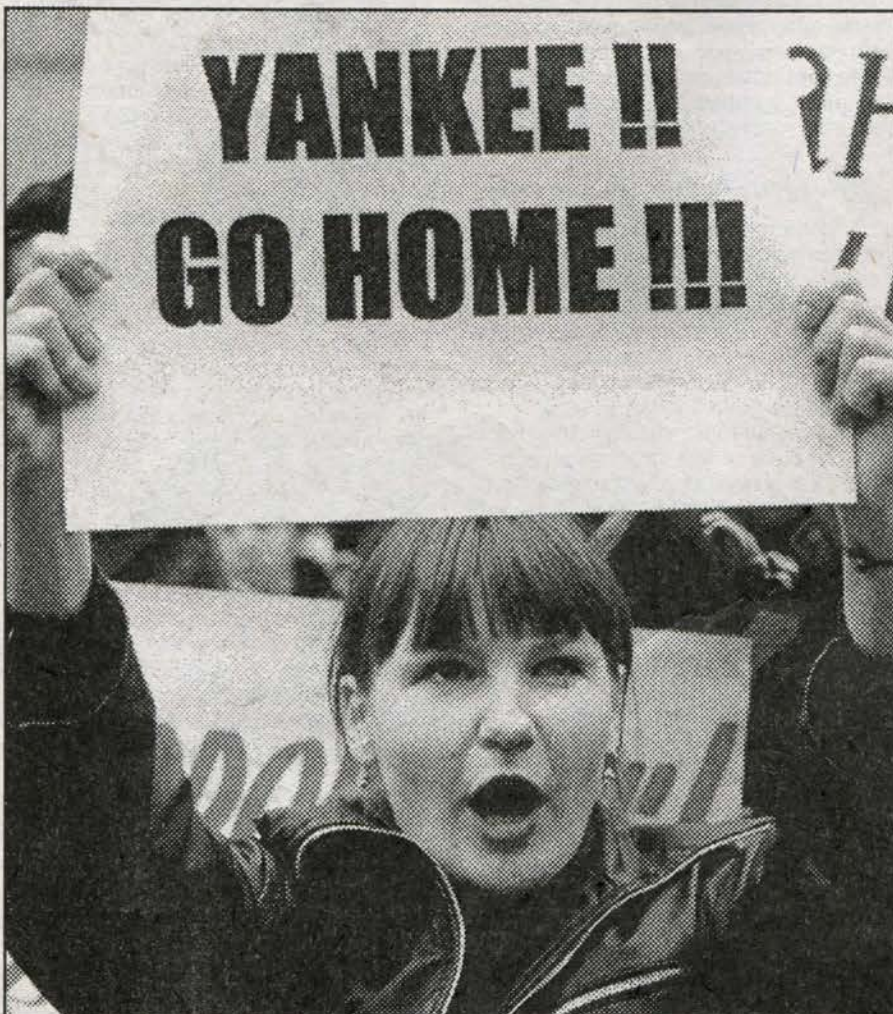
Одбрана

Улагање огромних средстава и дизање нивоа производних снага државе на ниво "Трећег таласа" је дуготрајан и врло скуп процес. Он подразумева и велике културне и социјалне промене; Савезна Република Југославија, у стању континуиране опасности по државни суверенитет и територијални интегритет, за овакве корените резове нема времена. Државна политика је присиљена да приоритете пружи јединој роби из асортимана наших производа који конкуришу производњи "Трећег таласа". Врло лако је ту препознати производњу здраве хране и производњу воде за пиће, која све више постаје стратешки производ. Последње деценије овога века показале су да две трећине човечанства користи бактериолошки неисправну воду или је уопште нема у довољним количинама. Храну и воду за пиће, као стратешке сировине, врло је лако мењати за производе високе технологије у прихватљивим паритетима.

Оваква политика има двоструке предности: модернизацију информативне мреже државе и подизање опште писмености нације отвара могућност коришћења глобалних комуникационих мрежа (коришћења технолошког знања Запада) на врло јефтин и ефикасан начин. Просто речено, логично је претпоставити да ће Јапан врло радо мењати компјутере и роботизоване производне машине за житарице из војвођанских равница или месо "нормалних крава из Шумедије".

Припрема за јуриш на Косово и Метохију

Највећи српски историчар, Слободан Јовановић, говорећи о ширењу српских краљевина Рашке и Зете у плодне равнице нишавске и моравске долине, као и на богату косовско-метохијску равницу, описује следећим речима: "... Ојачала морално и материјално у брдско-планинском подручју старих краљевина, свежа словенско-православна државност била је спремна да на Балкану замени посусталу византијску царевину". У двадесетом веку је српски народ, у Првом светском и Балканским ратовима, изгубио 53% радно способног становништва. Други светски рат однео је још око 1,2 милиона жртава, претежно (око 89%) припадника српске нације. Незаобилазна је и послератна комунистичка диктатура, која је разорила културно ткиво нације, што је у коначном исходу, кроз сукоб са најразвијенијим државама планете, умањило нашу способност одбране. Српска нација је поново сабијена у брдско-планинска подручја средњевековних краљевина и преостало је да се темељно припремимо за повратак у своју косовско-метохијску равницу, али тако да овај пут пишемо историју победе.

Најраспрострањенија паролa на планети

Дејан Лукић

САОПШТЕЊА ЗА ЈАВНОСТ

ПРЕДСЕДНИЧКОГ КОЛЕГИЈУМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

АКЦИЈА СЕЈАЊА СТРАХА НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

Београд, 29. 2. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке констатује да Сједињене Америчке Државе упорно покушавају да пострекавањем шиптарских терориста на злочине према преосталом српском народу у јужној српској покрајини употпуности очисте овај део наше отаџбине од српског староседелачког становништва. На тај начин створили би услове за даље проширење активности шиптарских сепаратиста и на остали део Србије, као увертуру потпуне окупације српског националног простора.

Акција сејања страха американаца и њихових шиптарских послушника, посебно је ескалирала у северном делу Косова и Метохије, где Срби, упркос свакодневним нападима, истрајавају у одлуци да ни по коју цену не напуштају своја прадедовска огњишта. Борба српског народа на Косову и Метохији представља трн у оку Американцима који се на све начине труде да светској јавности докажу тврдње шиптарских екстремиста да Срби никада нису живели на Косову и Метохији, већ да су применом војне и полицијске присиле гушили основна људска права и слободе локалног шиптарског становништва. Варварска разарања и рушења српских светиња, уз благонаклон однос окупационих трупа, управо треба да затру сваки материјални доказ о било каквом постојању српског народа на овим просторима.

Схвативши да сви напори које улажу у циљу прогона српског становништва нису дали жељене резултате, стратегија српске несреће поново интензификују медијску сатанизацију Србије и српског народа, опгужујући државно руководство наше земље за подстицање насиља на Косову и Метохији. За овај прљави посао поново је ангажован симбол америчке насилне дипломатије Ричард Холбрук, који је у матичној држави познатији по криминалним и корупционашким аферама, него по дипломатским активностима. Медијска хајка на све што је српско и што ремети планове захуктале америчке експанзије треба да послужи као алиби за нову агресију

Сједињених Америчких Држава и својеволно кршење свих међународних правних норми.

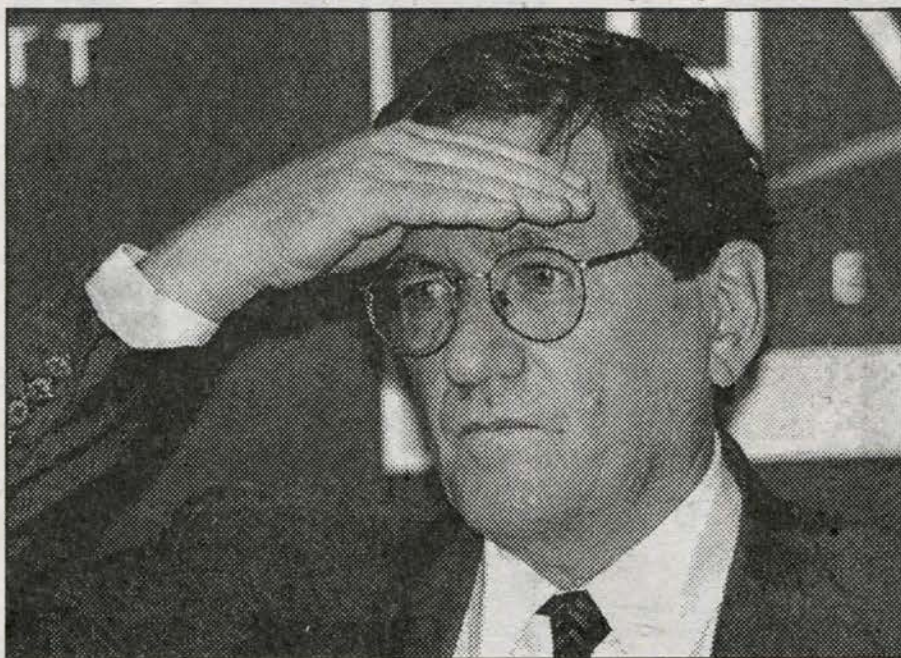
Нажалост, и поред трагедије коју српски народ преживљава на Косову и Метохији и сталног угрожавања самосталности и независности наше државе у Србији, постоје и такве политичке организације којима је сервилност према Американцима, Шиптарима и Хрватима основа политичког деловања. Такве странке и политичке групе, координисано са својим таторима, упорно покушавају да убеду домаћу јавност да су напредак и бољи живот могући једино клањањем окупаторској чизми, те да је нашем народу, пошто је неспособан да сам изабере власт по америчким аршинима, боље да му "демократску" власт донесу амерички тенкови.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да је само постојање оваквих антидржавних и анти-српских странака одраз демократског карактера актуелне власти и на републичком и на савезном нивоу, на чему

би нашој земљи могле позавидети многе државе које се непрестано бусају демократијом, а посебно Сједињене Америчке Државе, чија се демократија мери милионима жртава широм планете.

Српски радикали указују да је наш народ неколико пута на својој кожи искусио достигнућа америчке демократије, те да је у потпуности свестан да му једино непрестана борба за очување слободе и части отаџбине може гарантовати опстанак на вековним огњиштима. Српска радикална странка је уверена да су и наредни избори прилика да грађани наше земље још једанпут истражу своју приврженост слободном и неспутаном животу и праву на сопствени избор, те да ће у складу са таквим одређењима поверење указати освечаним патриотима и искреним заштитницима српског националног интереса, попут српских радикала, који своје политичко ангажовање темеље на одбрани и очувању српске државе.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Познат по криминалним аферама: амерички "дипломата" Ричард Холбрук

ЕСКАЛАЦИЈА АМЕРИЧКОГ И ШИПТАРСКОГ ТЕРОРИЗМА

Београд, 7. 3. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке констатује да се на Србију и Савезну Републику Југославију несмањеном жестином наставља агресија Сједињених Америчких Држава, о чему сведочи и данашњи злочин у Косовској Митровици где су шиптарски терористи у бомбашком нападу, здушно потпомогнути окупаторским војницима, ранили четрнаест Срба.

Повратак злочинца Веслија Кларка на место злочина, односно свету српску земљу, осоколио је шиптарске екстремисте и проузроковао ескалацију тероризма, посебно у северном делу Косова и Метохије, где Срби, упркос злочинима америчких и шиптарских криминалаца, храбро и одлучно бране своја прадедовска огњишта.

Синхронизованим непријатељским деловањем споља и изнутра амерички злочинци показују да се нису задово-

љили физичким уништавањем српског народа, већ покушавају да, коришћењем свих видова специјалног рата, остваре оно што нису успели током тромесечне агресије.

Схвативши да притисцима и уценама не могу сломити непоколебљиву вољу српског народа да брани и одбрани своју отаџбину, Американци су у своја колонијална кола упрегли не само шиптарске терористе и криминалце, већ и отпаднике српског народа – Вука Драшковића, Зорана Ђинђића, Војислава Коштуницу, Ненада Чанка и њихове коалиционе партнере, Сулејмана-Суља Угљанина, Расима Љајића и Јожефа Касу, додељујући им управо онакву улогу која одговара њиховим моралним и људским особинама.

Прихватајући беспоговорно слуганство као основу америчке демократије, америчке и НАТО слуге у Србији, по налогу својих вашингтонских мецена, већ комадају српске територије и ши-

рокогурдо нуде свим националним мањинама и етничким групама стварање некаквих држава на српској земљи.

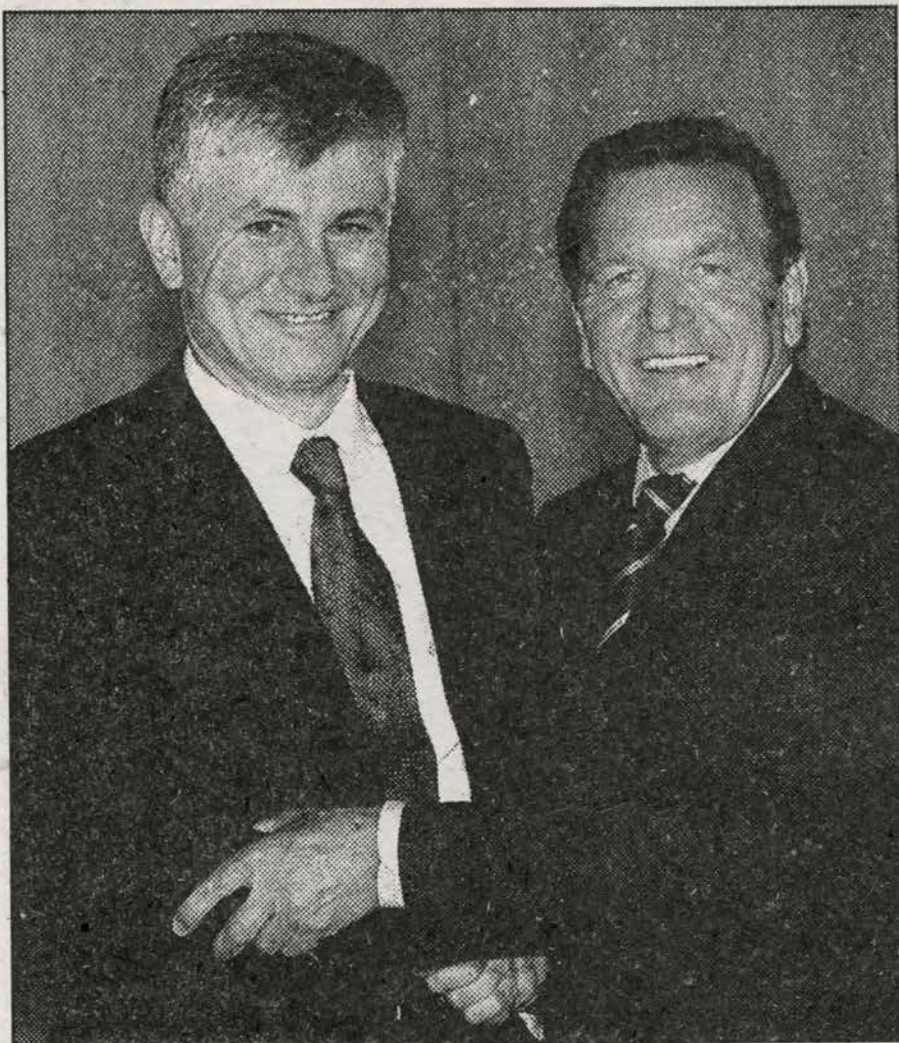
У маниру својих учитеља, Мадлен Олбрајт, Тонија Блера, Жака Ширака и осталих осведочених непријатеља српског рода, амерички калети у Србији на циничан и лицемеран начин покушавају да се представе као наводне демократе и реформисти. Омаловажавајући и минимизујући резултате које Влада Републике Србије постиже у обнови објеката које су порушили и уништили њихови западни тутори, пропале вође проамеричких странака покушавају да зараде јефтине политичке поене код грађана, уверени да су тренутне економске и социјалне потешкоће, у којима се налази добар део нашег народа, довољно јак разлог да на следећим изборима добију поверење бирача.

Ови политички лицемери никако да схвате да лов у мутном и изигравање страдалника, којима су наводно ускраћена људска и грађанска права, неће променити мишљење нашег народа о њима. Српски народ не само да не воли кукњаву и јадиковке, већ никада није и неће веровати лажним сузама оних који су га оставили у најтежем историјском тренутку и препустили га на милост и немилост америчких и осталих злочинаца. Неки од њих су толико огрезли у националној издаји да су у време најжешћих удара НАТО злочинаца на нашу отаџбину обилазили агресорске престонице и тражили интензификације бомбардовања.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да данас, када су њихове приче о Србији у којој ће харати глад и немаштина и где ће се грађани смрзавати, доживеле потпуни крах, ове врле демократе и реформатори, уз помоћ западних медијских експозитура, у Србији стварају психозу и шире панику међу грађанима наше земље о несташицама и инфлацији, слично оној из 1993. године, која само што није закуцала на наша врата. На тај начин покушавају да прикрију очигледну плачку коју спроводе на локалном нивоу, која чини основу реформи и демократије у коју се Драшковић, Ђинђић и остали амерички експоненти заклињу.

Српски радикали су уверени да ће српски народ, без обзира на чињеницу да је један део његове отаџбине под америчком окупацијом, умети и успети да сачува своју слободу и самосталност, да победи све који желе пропаст српске државе и народа, а да су наредни избори најбоља прилика да народ каже свој суд о понизним слугама америчког окупатора у нашој земљи.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Петоколонијум у Немачкој:

колико је кућа срушена и колико је српске деце погинуло тога дана?

АМЕРИКА НЕ КРИЈЕ СВОЈЕ ПРЉАВЕ НАМЕРЕ

Београд, 13. 3. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке констатује да Сједињене Америчке Државе више не крију намеру да етнички очисте Косово и Метохију од староседелачког српског становништва. У прилог овој тврдњи говори чињеница да су америчке окупационе трупе биле саучесник у сваком злочину шиптарских терориста над срп-

ским становништвом. Међутим, наш народ са Косова и Метохије одлучан је да остане на својој земљи, без обзира што амерички окупатор са својим шиптарским помагачима упорно покушава да монструозним злочинима унесе страх и панику међу српско становништво, и на тај начин га примора да напусти праделовска огњишта.

Председнички колегијум српских радикала указује да је данас, и у агресорским земљама, све више оних који уви-

ђају да је такозвана мировна мисија Уједињених нација на Косову и Метохији доживела потпуни фијаско, те да се мир, безбедност и правни поредак у овом делу наше земље могу остварити једино повратком наше војске и полиције. Сходно томе, српски радикали инсистирају на што хитнијем повратку српске полиције и Војске Југославије на Косово и Метохију, у складу са Резолуцијом 1244 Уједињених нација, како би српски народ и остало неалбанско становништво имало одговарајућу заштиту и како би повратак прогнаног српског становништва био што пре реализован.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да је неопходно, с обзиром на предстојеће изборе, хитно приступити изради програма сације свих комуналних предузећа и јавних служби у градовима и општинама у којима су на власти Српски покрет обнове, Демократска странка, Демократска странка Србије и остале проамеричке странке. Пустош коју за собом остављају следбеници Вука Драшковића, Зорана Ђинђића, Војислава Коштунице и њихових коалиционих партнера Сулејмана-Суље Угљанина, Ненада Чанка, Расима Љајића и Јожефа Касе, може се мерити само са разарањима током тромесечног НАТО бомбардовања.

Криминал, пљачка и отимачина коју представници антисрпских и проамеричких странака проводе у српским градовима и општинама по методама, истоветни су са начином деловања њихових америчких татора. Свесни чињенице да им због тога грађани Србије неће указати поверење на предстојећим локалним и савезним изборима, следбеници Медвин Олбрајт су почели да физички насрћу на представнике државних органа, показујући тиме да се избора плаше, те да се намере да се, уз крвопролиће, домогну власти са улице никада нису одрекли.

Српска радикална странка спремно дочекује локалне и савезне изборе, уверена да је досадашњи рад, постигнути резултати у одбрани и изградњи земље, а посебно домаћинско руковођење земуном општином, довољан разлог да се српским радикалима и на предстојећим изборима укаже поверење. Српски радикали никада нису крали, пљачкали и отимали од свог народа, као што то чине амерички послушници из Српског покрета обнове, Демократске странке и Демократске странке Србије и других проамеричких странака, у местима где су на власти.

Председнички колегијум Српске радикалне странке

ЈАЈАРА
(медаље за заслуге)

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

УСПЕХ ВЛАДЕ НАРОДНОГ ЈЕДИНСТВА

2. МАРТ 2000. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Даме и госполо, Влада народног јединства је постигла велики успех. Огроман успех у обезбеђивању електричне енергије за становнике Србије. Сада, када је зима већ на измаку, пролеће је такође почело, можемо то са поносом и пуном сигурношћу да кажемо. Наши непријатељи и српски издајници су се унапред радовали да ће се Србија смрзавати, да струје неће бити, да ћемо живети у мраку итд. Огромним напорима Владе народног јединства и електропривреде Србије тај резултат је постигнут. Успели смо да нормализујемо и снабдевање горивом. Има још извесних проблема око снабдевања пољопривредника дизелом. Још увек неке фирме на терену праве проблеме око одређивања паритета, али се надамо да ће надлежни државни органи ових дана то у потпуности да разреше.

Оно што је сада непосредно пред нама, то је да обезбедимо пролећну сетву, да обезбедимо довољно ђубрива, да сваки педаљ пољопривредног земљишта буде засејан и да у догледно време решимо питање земљорадничких пензија и дечијих додатака. На исти онај начин, можда мало модификован, на који смо својевремено решили питање заостале три пензије редовним пензионерима. Ако и то остваримо пре овога лета, онда ће успех заиста бити потпун.

Ови резултати су постигнути под правим опсадним стањем, у ситуацији у којој се наставља агресија на нашу земљу перфидним методама, у којој српски издајници изнутра роваре. На све могуће начине покушавају да створе хаос, да објективно незадовољство грађана преусмере у правцу реализације интереса наших непријатеља итд. Влада народног јединства постепено стабилизује прилике у Србији. Ако се овим темпом настави, ако овако успешно наставимо, онда можемо са оптимизмом да кажемо да

ћемо у догледно време све друге најзначајније проблеме разрешити.

Ми не обећавамо мед и млеко. Ми не обећавамо оно што не можемо остварити, али оно што је реално могуће показали смо да смо у стању да остваримо.

Новинар: Већина аутопревозника је самоиницијативно подигла цене превозу у међуградском саобраћају. Истовремено, приватни превозници су поново упутили свој захтев министарству трговине за повећање цена у градском превозу у Београду. Како ће влада на то реаговати?

Др Шешељ: Од тога нема ништа. Влада неће дозволити никакво самовољно повећање цена. Министарство трговине је већ послало инспекције на терен да реагују и интервенишу. Што се тиче захтева да се повећају цене у град-

ском саобраћају ти захтеви немају никаквих аргумената и неће бити прихваћени. Нема никаквог разлога да се повећавају цене градског саобраћаја у Београду.

Са ценом од 3 динара сви превозници могу рентабилно да превозе. Што не могу да имају онолики профит какав су имали пре 3 године, то је друго питање. Све рачунице показују да се са картом од 3 динара остварује извесан профит. Он и не треба да буде већи од 20% од цене карте. Ако од наплаћених 3 динара, 60 пара представља чист профит, онда је то сасвим довољно. Кад се одбију и трошкови горива, кад се одбију трошкови резервних делова, амортизација, плата возача, плата кондуктера.

Влада неће дозволити самовољно подизање цена

С друге стране, један од аргумената приватних превозника у Београду је био је да они морају да набављају нафту на црном тржишту, да је набављају по 20 динара па и више, некада и до 25 динара. Сада су добили појевтињење нафте. Сада нафте има довољно по 15 динара. Сада би имали аргуменате да тражимо појевтињење цене. И то је скоро 40% смањење реалних износа њихових издатака по основу горива.

Цена треба да остане иста. Нико не може у овим условима да рачуна да ћемо му омогућити да оствари екстра профит. Нико још није пропао од тих приватних превозника који учествује у градском саобраћају Београда.

То што они уз то морају да плаћају рекет, видели сте неки су проговорили о томе, говориће се, убеђени смо, све више и више. Тај рекет не улази у наше категорије и прерачунавања реалне цене. Ми тај рекет не узимамо у обзир. Позивамо и те приватне превознике да престану то да плаћају и да јавно и отворено раскринкају коме су све до сада плаћали. Крајње је време да те криминалце похапсимо и стрпамо у затвор. Криминалце из градске власти Београда.

Новинар: Када је реч о превозу, у чијој надлежности је пут који пролази кроз Батајницу, он је у катастрофалном стању, готово се не може проћи?

Др Шешељ: Сви путеви на подручју града Београда, у надлежности су Јавног предузећа Београд-пут. То јавно предузеће има и уговор са Дирекцијом за путеве Републике Србије о одржавању свих путева на подручју града Београда. Али, проблем је у томе што влада града Београда, која има око пет милијарди динара годишњег буџета, буџетских средстава, тај новац углавном покраде. Ништа се у Београду није изградilo, ништа није постигнуто, ниједан систем не функционише, а новац нестаје.

Поред свих дажбина, поред свих пореза и такси, грађани Београда још плаћају таксу од три посто на све производе, на све услуге, на све оно што плаћају иначе у свакодневном животу. Где су те паре, где је тај новац? Тај новац управо треба да буде усмерен у комуналну изградњу, један део је усмерен, али сувише мали део. Где је остатак?

Новинар: Ја бих хтела да прокоментаришете, не знам колико је тачна та информација, да је један члан студентског покрета отпора претучен зато што је залепљивао неке плакате?

Др Шешељ: Шта је радио?

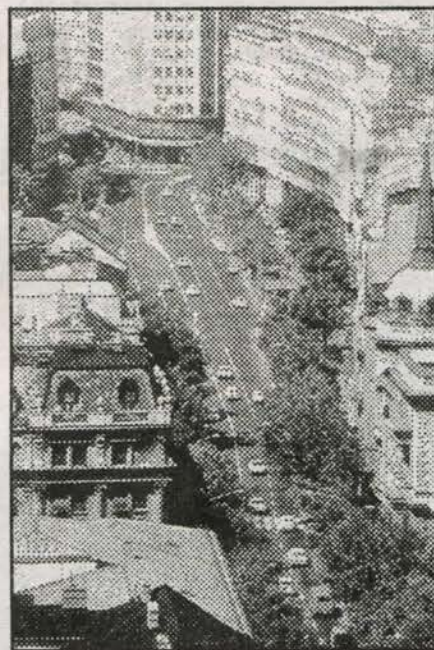
Новинар: Прелепљивао плакате.

Др Шешељ: Ја сам чуо да је нека будала добила батине зато што је цепала плакате. И сасвим заслужено је добио батине. Знате, имовина грађана је неприкосновена. Да неко моје плакате цепа, а да га ја видим и ја бих га измлатио. Онај ко штампа плакате мора да плати папир, мора да плати штампу и располаже својом имовином.

У нашој земљи, у нашем друштву, свако има право да пропагира своје политичке идеје, своје политичке погледе и кроз лепљење постера, плаката и кроз штампање летака, кроз јавне скупове, јавне трибине, политичко де-

ловање и тако даље. А неко, ко цепа туђе плакате, угрожава туђу имовину и треба да сноси консеквенце. Кад имате јабуку у руци па неко покуша да вам отме јабуку ви ћете гледати да ту јабуку одбраните, па и да ударите нападача. Је ли тако? А и онај ко брани своје плакате брани се од нападача.

Ако има нешто проблематично у садржају плаката, постоји суд и може да се тужи, може да се обезбеди сатисфакција, а тај који је добио батине, зато што је угрожавао туђу имовину није имао никаквих аргумената, и никаквих доказа да су нека његова лична права повређена па да је у револту цепао туђе плакате. Он је туђе плакате, у овом слу-

Буџет за приватне потребе: у Београду се ништа није изградilo

чају, цепао само због тога што се не слаже са идеологијом онога ко је плакате лепио.

С друге стране, кад се зна да су ти плакати били усмерени против непријатеља, издајника српског народа и патриотска је обавеза сваког грађана да спречи издајнике да цепају такве плакате.

Новинар: Да ли бисте хтели мало да расветлите евентуалну посету Мила Ђукановића Београду. То је сад постало мало противуречно, да ли је уопште био и ко га је позвао?

Др Шешељ: Српска радикална странка не располаже тим информацијама да ли је Мило Ђукановић био у Београду или није био, ми не знамо нити нас у принципу интересује. Да се обратио Српској радикалној странци ми вероватно не бисмо одбили контакт, пошто смо спремни да разговарамо и са политичким сарадницима и са политичким противницима. Да ли је уопште био, дакле, не знамо. Ако је био, не знамо са ким је разговарао и зашто бисмо то знали. Није био заинтересован да разговара са нама а до разговора није ни дошло.

Ми смо и раније иницирали, ако се сећате, разговоре политичких партија и Србије и Црне Горе. Два круга тих разговора су обављена и ми се надамо

да ће доћи и до трећег и четвртог круга, ми смо увек за дијалог. Али, у овом случају, што се тиче наше странке, тренутно никаквог дијалога није било.

Новинар: Како коментаришете привођење на информативни разговор портпарола Српског покрета обнове Ивана Ковачевића?

Др Шешељ: Ми о томе ништа не знамо, осим онога што смо сазнали из штампе, из медија. А што се тиче тих медија, објављено је да је он задржан мање од једног сата у полицији. А то је отприлике време које је потребно да се утврди његов идентитет и, претпостављам, чим је утврђен његов идентитет, и чим је утврђено да располаже имунитетом, да је пуштен. То је моја претпоставка; јер да је било неко саслушање онда би много дуже трајало.

Кад су мене први пут ухапсили двадесет седам сати су ме непрекидно саслушавали. А онај ко легитимише лице, не мора у тренутку да реагује да утврди да ли неко има имунитет или нема. Свако ко располаже имунитетом, одмах се позове на свој имунитет, али је обавеза надлежног органа да провери да ли тај заиста ужива имунитет или не. Тако да то задржавање до једног сата не сматрамо проблематичним. Да ли је неко кроз тај један сат покушао с њим да води неке разговоре или не, то је већ друга ствар. Он није морао да одговара ни на каква питања. Оног тренутка кад се позвао на имунитет престала је било каква обавеза да иједну реч проговори, а колико знамо, физички није малтретиран, органи јавне безбедности су били сасвим коректни, тако да ту очигледно нема никаквог прекршаја прописа.

Један сат је довољан да се провери идентитет тог човека, може да се зове Скупштина и сазна да ли је то баш тај човек или је неко некое украо посланичку легитимацију, и тако даље. То је у свим земљама света оно најминималније нужно време да се изврше провере. Ви знате, по нашем правном систему, све до двадесет четири сата је полицијско задржавање, није ни хапшење, није ни притвор.

Новинар: Како коментаришете све агресивнији наступ једне групе наоружаних Албанаца, која себе назива ослободилачка војска Прешева, Медвеђе и Бујановца, која је у рејону села Добросин, у општини Прешево, у року од неколико дана убила једног припадника Министарства унутрашњих послова, ранила тројицу и ранила једног припадника Уједињених нација?

Др Шешељ: О таквим ставовима смо говорили на прошлој конференцији за штампу. Иза свих тих провокација и терористичких акција стоји, пре свега, америчка обавештајна служба. И све је то срачунато да се дестабилизују прилике у Србији, да се испровоцира реакција наше војске или наше полиције, и да то послужи за остваривање неких других перфидних планова и намера Американца да униште Србију. Док је НАТО на Косову и Метохији, таквих провокација ће сигурно бити.

КОРАК ПО КОРАК ИЗ ЕКОНОМСКЕ КРИЗЕ

9. MART 2000. GODINE

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, у овој изборној години Влада народног јединства Србије и Савезна Влада народног јединства могу рачунати на успешно резимирање основних елемената економске политике која је вођена. Главни показатељи те политике су добри. Имамо стабилност цена основних прехранбених намирница, постигли смо стабилност у снабдевању нафтом и нафтним дериватима, релативно је добро било снабдевање гасом и што је најважније производња струје у зимској сезони је била изнад свих очекивања, била је максимална, ове зиме, кад су сви очекивали, из партија проамеричке издајничке опозиције, да ће се наш народ смрзавати, да ћемо живети у мраку, производња је била већа него прошле године.

То све захваљујући концентрисаном улагању државних средстава, друштвених средстава уопште у приоритете. Концепција јавних радова, која се примењује од лета прошле године, доказала је своје оправдање, показала је своју рационалност и она мора и даље бити основни оријентир наше економске политике. И по том питању сагласност међу коалиционим партнерима, који чине и једну и другу владу националног јединства је постигнута.

Ми не можемо очекивати да преко ноћи решимо све проблеме. Немогуће је то. Решавајући проблеме један по један сигурно ћемо извести друштво из економске кризе. Шта је ту нама још потребно? Потребно је да заведемо још ригорознију дисциплину у јавном сектору, у државним предузећима, да натерамо државна предузећа да још рационалније располажу имовином која им је поверена од стране државе и да инвестиције усмеравају искључиво у приоритете. Ако постигнемо још већи степен дисциплинованости у сфери деловања јавних предузећа онда ће ефекти бити бољи од досадашњих. Свест људи се мора мењати брже него што је то до сада била пракса. Одговорност људи који руководе јавним предузећима мора бити на највишем нивоу.

С тог аспекта, проблеми који су се јавили у неким градовима са недовољним снабдевањем бензином морају бити за владу Србије показатељ који води закључку да се само заопштравањем дисциплине у јавним предузећима може постићи добар резултат. Све што је нафтна индустрија тражила од владе Србије, влада је испунила. Сада руководство нафтне индустрије мора гарантовати уредно и редовно снабдевање. Како сад ствари стоје на пумпама Југопетрола скоро увек има и бензина и нафте, слабије је снабдевање на пумпама Беопетрола. И једни и други су добили

све што су тражили. Влада им је то обезбедила. Нема више никаквог оправдања ако се на неким местима деси несташица. Неко мора да сноси одговорност и конкретне конеквенце. Од врха до дна нафтне индустрије.

Ви сте видели, ми смо врло енергично деловали и у електропривреди када је дошло до првих искључења, и чим смо спровели кадровске смене, искључења су престала. Додуше, мало се струје и увезло, није било много, ни 3% на укупну производњу, али кад је требало нашле су се могућности и искључења није било. Ми морамо бити спремни да на тај начин реагујемо и у нафтној индустрији.

Ова цена је сада најнижа у Европи, али то је цена која и даље омогућава остваривање одређеног профита увозницима нафте, прерађивачима нафте. Она се по економским критеријумима не може довести у питање. И зато по тој цени нафте и бензина мора бити довољно.

Оно што Влада сада настоји то је да обезбеди довољне количине вештачког ђубрива. Надамо се и уверени смо да ћемо у томе успети, иако је и ту било покушаја код појединих фирми да изврдају основне елементе владине политике и да се усмеравањем одређених количина горива на црно тржиште остваре екстра профити. Ту наше инспекције морају деловати доста енергичније него до сада, а наши пољопривредници морају имати довољне количине вештачког ђубрива по приступачним ценама, како би и ове године жетва била добра. Показали смо да сви притисци из делова пекарске индустрије и трговачке мреже да се повећају цене хлеба и брашна нису реални и да им нећемо попустити. Из државних резерви ћемо

дати довољно брашна и гарантовати да се цена хлеба до нове жетве сигурно неће мењати. То је оно што пружа неку елементарну економску сигурности најширим слојевима становништва.

Новинар: Ја имам три питања. Прво питање је у вези овог догађаја, да кажем случаја Новости, како је назван. Преузимање Новости од стране Борбе. Друго питање је, коментар на догађај, који се сад одвија између нас и Црне Горе, такозвани економски ембарго. И треће питање у вези оптужница, које су штампане и које ће бити излепљене у Босни, а биће наводно излепљене и у Црној Гори, Хашког тибунала.

Др Шешељ: Прво, Српска радикална странка се и залагала за заштиту државне имовине и та државна имовина је, напосокон, заштићена и у компанији Новости. Ви знате да је под сумњивим околностима цела компанија прешла у приватне руке. У руке групе новинара, у руке групе људи, који ничим нису могли доказати своје власништво. Новости су од свог оснивања биле у државној својини, од првог дана излажења. Не би ми имали ништа против да се оне и приватизују, али да нови власник плати колико оне вреде. А не да се неко бесплатно дочепа толиког богатства. У томе је суштина. Такав је случај и са неким другим медијима.

Ви знате, својевремено је Небојша Човић повратио државну својину у Студију Б. Својевремено је повраћена државна имовина у Борбиној кући. Оно што је држава улагала, почевши од зграде па надаље, то мора остати у државној својини све до оног момента док, евентуално, то држава некоме не прода. А не трупа мангупа, која се случајно затекла на том месту, да то присвоји и да глуми да је њихова својина. То је немогуће.

Пумпе опет у функцији: постигнута стабилност у снабдевању нафтом и нафтним дериватима

То не смејемо дозволити. И због тога је Савезна влада исправно поступила што је регулисала, и наравно, на основу пресуде највише судске instance у овом случају, својинско-правни статус Новости.

А ту постоји нешто с чим се Српска радикална странка не слаже. Са конкретним кадровским решењем. Није повраћена државна својина над компанијом Новости, да би се Новости угасиле. Нама је циљ да Новости опстану, да буду што тиражније, да буду што више читане у народу. Да би Новости биле високо-тиражне и даље, да би биле читане у народу, да би биле популарна новина, за главног и одговорног уредника би требало да дође неки способан човек. Неки мађи човек пун снаге, ентузијазма. А не неко попут Душана Чукића, који је познат као најстерилнији новинар

ти у читалачкој публици, чији ће се тираж смањивати, а што ће ићи у корист Блица или Гласа јавности, који су потпуно на издајничким позицијама. И сви сте видели, кај је држава предузела те мере, које је по закону и на основу судске пресуде имала право, да се ови из издајничких кругова нису много ни упињали, да сад бране као приватну својину у компанији Новости. Они и очекују то да ће неким непромишљеним потезом власти опасти тираж Новости и да ће из тога извући корист Блиц и Глас јавности, или неке друге издајничке новине у нашој земљи. И зато морамо бити паметни.

Морамо водити промишљену кадровску политику у компанији Новости како би Новости биле квалитетан лист, како би се све више читале, како би биле критички усмерене и према органи-

вије. То је такозвани упадно-платни промет. То је нешто слично Агрокомерцу, великој афери с краја осамдесетих година. Због тога изгледа као да је блокада на административној граници између Србије и Црне Горе. Није, није то блокада у правом смислу речи, него конкретна последица прекида платног промета који је изазвала власт у Црној Гори.

Што се тиче трећег питања, наши непријатељи наставаљају агресију против српског народа. Расписују потернице за српским лидерима. Расписују новчане награде за помоћ у њиховом евентуалном хватању. И те потернице лепе по окупираној територији Републике Српске.

Што се тиче Србије, они немају право на дистрибуцију тих потерница и свако ко би учествовао у тој дистрибуцији долази под удар нашег кривичног закона. И треба да одговара пред судом и да иде у затвор, ако случајно неко покуша то да учини. Ту нема никакве сумње. Ми се морамо бранити и даље од америчког агресора на сваком кораку, на сваком плану агресије. И морамо сачувати нашу земљу.

Новинар: Ви сте свакако синоћ слушали Додика, који је био јако бруталан у разговору о вама, напао вас је не само као човека и политичара, него се чак осврнуо и на вашу докторску дисертацију тврдећи синоћ, не тако изричито, а раније се и то дешавало, да је то у ствари глорификација мисли Броза, у извесном смислу и Кардеља, о генијалном усавршавању марксизма и лењинизма, самоуправљања, самоодбране и тако даље. Волео бих да чујем ваш коментар?

Др Шешељ: Ја нисам слушао ту Доликову емисију, али Милорад Додик је најобичнија будала и лажов. И будале и лажови могу себи да дозволе да говоре и о књигама које никад нису ни видели ни прочитали. Моја докторска дисертација до сада је објављена у три издања. Можете је и ви господине, после ове конференције за штампу, добити у мојој канцеларији. Њен наслов је Политичка суштина милитаризма и фашизма. У докторској дисертацији се не помињу ни где ни Тито ни Кардељ. Апсолутно се не помињу.

Моја докторска дисертација одбрана је на Правном факултету у Београду, у новембру 1979. године, и ја сам на њу поносан. А одбрана је била спектакуларна. Један од чланова комисије је био и Војин Димитријевић, кога сам победио у току те одбране. Показао и доказао да од њега много боље познајем политичку теорију и да сам у тој области супериорнији. А све то Додик не зна. Он је начуо неки трач и сад на основу тога формира свој став.

Додик ме много подсећа на Владу Шегрта. Јер Влада Шегрт је својевремено највише волео да напада књиге које није читао. А Владу Шегрта је почињао своје излагање на састанцима изјавом да књигу није читао, али она је таква и таква. Синоћ је комотно и Додик могао да каже да је није читао, али сигурно је то тако и тако. Е, због тога је Додик будала и лажов. А није проблем што је он будала и лажов, свако има право да буде и будала и лажов, проблем је што је Додик издајник српског народа, због тога је опа-

Изјавила им се очекивања: Србија се није смрзавала у мраку

на српској информативној сцени. Не може се из суве дренажине ни кап воде исцедити. Не може се из Душана Чукића ниједна свежа идеја исцедити. Није нама циљ да те Новости постану неки политички билтен. Е то је оно с чим се Српска радикална странка не слаже.

С друге стране, што треба имати у виду, кад су новине враћене у државну својину онда се управљење тим новинама мора обављати пропорционално структури моћи и власти у земљи. Ако је то државна новина онда сви фактори власти морају на адекватан начин, пропорционално својој снази, учествовати у управљању том новином, а не неко сад то да претвара у свој лични пресокрет. То треба да воде млади, способни новинари. Наравно, најважније је да буду патриотски оријентисани. Патриотска оријентација је први и основни критериј.

Не можемо ми да оспоравамо Душану Чукићу патриотску оријентацију. Она се ни досад није доводила у питање. Али, патриотска оријентација која је неопходна, није сама по себи довољна, да би новина била успешна. Ваљда имамо и млађих новинара, способних и у националном погледу здравих да праве једну интересантну новину која ће се све више читати, а не која ће се почети сужава-

ма власти. Оно што ми не прихватамо то је да је новина на издајничким позицијама. Да штети националним интересима. А новина мора бити критичка са патриотских позиција према свим факторима власти у једном друштву. И само на тај начин може постићи елементарну објективност.

Што се тиче другог питања, нема никакве блокаде Црне Горе. Али је онемогућен трговачки промет између Србије и Црне Горе одлуком Владе Црне Горе. Влада Црне Горе је укинула систем плаћања. Она је суспендовала надлежности Народне банке Југославије на територији Црне Горе. Тим суспендовањем је укинут систем плаћања. И због тога је немогућа трговина. Како можете да обављате трговину да се све обрачунава у динарима, а не постоји систем плаћања. Нема контроле Народне банке.

Не мислите ваљда да сад Србија треба да дозволи да се трговачки фактори понашају као да се ништа није десило. Да власт у Црној Гори производи такозвани жирални новац, да дописује на својим рачунима огромне милионске динарске износе и да се то фактурама плаћа. Не може. То је немогуће тамо где нема контроле Народне банке Југосла-

сан, а избог тога ће му српски народ доћи главе кад тал.

Новинар: Да ли ће ускоро бити неких корекција званичног курса динара, с обзиром да се сад различити курсеви примењују, а ваша партија је учесник у Савезној и Републичкој влади?

Др Шешељ: Начелно, Српска радикална странка је за реалан курс динара. Међутим, Савезна влада још увек није у стању да постигне зато што нема довољно девизних резерви да би се нови званични курс чувао. У томе је само проблем. Јер, и кад дође до корекције курса динара рачунамо да ће на извештај временски период, од шест месеци до годину дана, тај нови курс моћи да се чува.

Уколико би сада дошло до изједначавања званичног и реалног курса онда би то деловало инфлаторно, бар у одређеном броју процената, и пореметила би се ова чврстина реалног курса коју ми чувамо већ скоро четири месеца, пети месец. Је ли тако? Од новембра. То је велики успех и сад га морамо чувати не смемо једним чисто административним потезом да ту нешто пореметимо, док не понуимо државне резерве и док не будемо располагали одређеном количином девиза, којима би се нови званични курс могао очувати. Ја се надам да ће то бити у догледно време, али не могу вам сада тренутно рећи баш у који дан.

Новинар: Хтела сам да вас питам, пошто сте на прошлој конференцији поминали да ће доћи до неких решења која се односе на дечје додате. Да ли нешто конкретно можете да кажете, да ли је у питању већи износ или је у питању динамика исплате, с обзиром да дечји додаци тренутно касне двадесет три месеца.

Др Шешељ: Ми о том питању непрекидно у влади разговарамо и надамо се да ћемо бити у стању, у догледно време, да проблем заосталих дечјих додатака и заосталих земљорадничких пензија решимо на онај начин на који смо решили питање три заостале пензије редовних пензионера прошле године. Дакле, кроз бонове за плаћање електричне енергије или на неки сличан начин, о томе сад највише разговарамо.

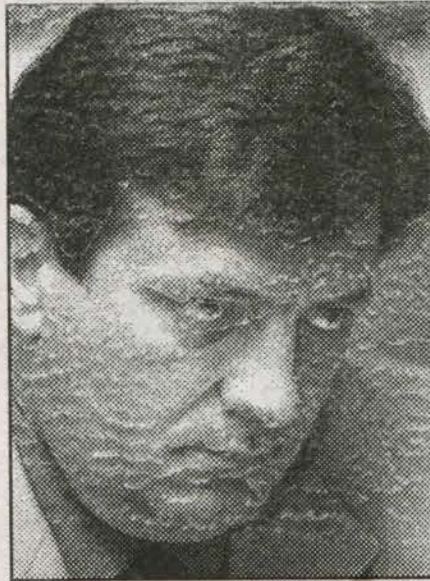
Висина дечјих додатака ће бити усклађивана на одређен начин са трошковима живота, али ту не треба очекивати нека спектакуларна решења, јер ви знате да држава нема довољно новца да удовољи свим потребама благовремено. Ми смо направили један врло озбиљан корак, на прошлој седници Републичке владе, тако што смо подигли плате запослених у државним службама укупно за скоро 45% - 20% за јануар, 10% за фебруар, 10% за март. Кад проценат на проценат обрачунате то дође скоро 45%. Реч је о запосленим у просвети, у здравству и у државним установама. Тај чиновнички апарат је, заправо, био у најтежем положају што се тиче плата. Ту плате нису мењане скоро три године.

Сад смо ишли на нивелисање зарада у свим тим службама, неки који су раније имали повећања неће сад имати пуних 45%, а они који нису имали имаће пуних 45% повећање плата. Идемо на то да сви који су запослени у државном сектору, дакле у државној управи, у јавним

службама буду по одређеним критеријумима изједначени по платама. То је, наравно, посебно велики финансијски напор за владу Србије, а ми смо убеђени да ћемо успети да то и реализујемо у пракси и то сматрамо, наравно, једним од својих успеха, и својим најновијим успехом.

Новинар: Неки опозициони лидери оптужују власти да масовно издају Југословенско држављанство Кинезима. Какав је ваш коментар?

Др Шешељ: Ма то једноставно није истина. Чак је наш проблем што се сувише тешко долази до југословенског држављанства. Наравно, и Кинези могу на одређени начин доћи до нашег држављанства, али по законским условима. То је на основу брака са држављанином наше земље, или на неки сличан начин надопазијом на пример и слично, али то су врло ретки изузеци.

Будала и лажов:
Милорад Додик

Што се тиче наше земље, Кинези су добро дошли као пријатељи, као пословни људи, бизнисмени, трговци и тако даље, и наше границе су отворене. И мислим да нема неких великих компликација у издавању улазних виза и за Кинезе у нашу земљу и за наше људе у Кину.

Оно што ми треба у најскорије време да урадимо, то је да решимо проблем држављанства Срба избеглих са подручја бивше Југославије и ту је политички договор између коалиционих партнера и у Савезној и Републичкој влади већ постигнут, али имамо неких затезања и проблема у практичном спровођењу. Ми смо се политички споразумели да се свим Србима, који су били држављани претходне СФРЈ, ако то они желе, омогући брзо уписивање у књигу држављана Савезне Републике Југославије. То је начелно договорено, а сад имамо проблема око спровођења тог начелног договора.

Новинар: Када ће доћи на ред сива економија (буљвак, царине), јер наша економија, знамо, не може да крене док се не заустави та најезда јефтине робе која се довлачи из свих крајева света код

нас. Можете једног јутра да одете на главну аутобуску станицу, по тридесет и више Кинеза вуку огромне торбе и путују за све крајеве Србије. У Нишу огроман буљвак, поред границе са Румунијом да не причамо. Док се не заустави та најезда јефтине робе, на коју се не плаћа царина, нема оживљавања наше привреде.

Др Шешељ: Ми мислимо да обрнуто то питање треба посматрати. Не можемо док не оздравимо нашу привреду у потпуности решити проблем сиве економије. Видели сте како смо решили проблем сиве економије у погледу снабдевања нафтом и нафтним дериватима. Чим смо нормализовали снабдевање на државним пумпама нестали су продавци са улица. Ако се негде на некој пумпи појави тренутна несташица одједном се појаве продавци на црно на улицама.

Кад решимо кључне економске проблеме створићемо услове за ликвидацију сиве економије. До тада не можемо. Не можемо људе који немају посла, који немају запослења, који немају средства за живот спречити да се баве тим елементима сиве економије, том ситном трговином.

Оно што држава мора да сузбије то је крупна сива економија. То је шверц шлепера и шлепера разних акцизних роба и огромно богаћење заобилажењем законских прописа. Мислимо да смо тај проблем поприлично разрешили смањивањем царинских стопа. Пре свега смањивањем царинских стопа на дуван. Релативно смо нормализовали снабдевање дуваном и код нас дуван није скуп. Тиме смо штитили животни стандард становништва.

Што се тиче царина, постоји једно правило у економској теорији која се бави царинама. Имате фискални добитак кад повећавате царине само до оног момента кад царина износи 30% у односу на вредност робе. Чим пређете тих 30% ви немате повећање фискалног прихода. Тада настаје шверц. До 30% у односу на вредност робе шверц се, углавном, не исплати. Кад се обрачуна ризик ако полиција заплени, ризик пословања око дистрибуције, неко неком украде, неко неког превари и тако даље. Изнад 30% царине све то може да се покрива на одређен начин.

Кад је царинска стопа до 30% шверцерима се не исплати да се баве шверцом. Због тога нисмо присталице великих царинских стопа. Али смо присталице ригорозних контрола на царинским прелазима. Ниједна држава на свету не може да спречава уношење текстилне робе која стане у два кофера. То нико не ради.

Новинар: Или у две приколице.
Др Шешељ: Кад су приколице у питању онда је то нешто где царина треба да интервенише. Али, оно што се толерише у целом свету, то је до два кофера. Кад је текстил у питању. Кад је реч о техничкој роби, она се не толерише ни у два кофера.

ЗА ЈАК ДИНАР ЦЕНЕ НА ЛЕДУ

16. МАРТ 2000. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, Српска радикална странка сматра да Влада националног јединства мора истрајати у својој политици замрзавања цена основних животних намирница и техничке робе, јер само на тај начин се може трајније задржати курс динара и само на тај начин се могу стабилизovati основни услови привређивања у нашој земљи. Наравно, у тој сфери се суочавамо са многобројним отпорима, са многобројним шпекулантским радњама и мишљења смо да треба много оштрије сасецати те отпоре, поготово кад је реч о моћнијим државним и друштвеним предузећима, где се читав један директорски слој претворио у групу за притисак која се довија и на различите начине покушава једну овакву политику у пракси да ниподаштава, да онемогући или да произведе контраефекте.

Читав је низ примера да произвођачи мењају само назив своје робе како би формирали нове цене и на тржишту изазвали хаос. Свесни смо да су природни услови привређивања само тамо где су цене слободне, где постоји слободна конкуренција. Наши услови привређивања нису још увек природни услови привређивања. Наше привређивање је економија под опсадним стањем. Оваква контрола цена је, заправо, један начин рационализовања снабдевања становништва. Влада Републике Србије је већ много учинила да се заштите основни произвођачи прехранбених производа и да се њима надокнади евентуална штета коју имају због инсистирања на крајње ниским ценама.

Што се тиче цена брашна и хлеба, ми са њима морамо истрајати бар до следеће жетве, али и кад је реч о ценама уља, шећера и некој другој роби. Влада је довољна средства и до сада уплаћивала на име дотација пољопривредним произвођачима, а за нас је најважније да се Владин програм реализује по питању производње вештачких ђубрива. Влада је обезбедила потребна средства, створила услове за рад фабрика вештачког ђубрива у Панчеву, Шапцу, Суботици и сад очекујемо да ђубрива буде довољно по повољним ценама.

И ту се појављују разни мешетари који из државних робних резерви узимају количине вештачког ђубрива по ниским ценама и уместо да их проследе пољопривредним произвођачима уз уобичајени трговачки рабат, они те количине упуте на црно тржиште, остварују вишеструку зараду и на тај начин минирају успешну пољопривредну производњу. Ништа нема важније за

Србију од успешне пролећне сетве и прихрањивања јесењих усева како би производња хране била оптимална.

На свим другим пољима резултати су евидентни, добри. По питању производње електричне енергије посебно. Ми електроенергије имамо довољно и цена је стабилна. Цена је пет пута јефтинија него у Републици Српској. То је огроман успех и то нико не може да оспори.

Новинар: Ја имам три питања, поводом приближавања годишњице агресије на Савезну Републику Југославију. Прво питање би било да ли се плашите понављања агресије?

Др Шешељ: Ми, српски радикали, ничега се не плашимо, али нова агресија није немогућа. То је свима јасно, јер наши непријатељи, пре свега Американци, нису одустали од својих мрачних циљева. Главни њихов циљ на Балкану је да се уништи држава српског народа. Американци праве дар-мар на Косову и Метохији, угрожавају неке јужне србијанске општине, а заоштравају питање сепаратизма у Црној Гори. Подстичу сепаратистички режим Мила Ђукановића на неке конкретније и радикалније акције у правцу отцепљења.

Новинар: Питање број два. Уколико бисте се сусрели са неким од иницијатора агресије на Савезну Републику Југославију, шта бисте им поручили? Шта бисте им рекли?

Др Шешељ: Па не знам с ким би се сусретао.

Новинар: Али ако би дошло до таквог сусрета?

Др Шешељ: Па, на пример, ако негде ухапсе Клинтон или Медлин Олбрајт, можда би био одређен да их саслушавам. Онда би их саслушавао.

Новинар: А некакву поруку овако...

Др Шешељ: Можда бих их неким мукама подвргавао ...

Новинар: Добро, то се онда може довести на следеће и последње питање. Ако бисте имали моћ да узвратите неком акцијом на напад који је био или ће уследити, каква би та акција била?

Др Шешељ: Да ли вама треба нешто бомбастично за насловну страну?

Новинар: Не, мени не треба ништа бомбастично, причамо само искрено.

Др Шешељ: Српска радикална странка се увек залагала да се свим нашим непријатељима и њиховој агресији узврати свим расположивим средствима. Све што је у датом моменту расположиво, уколико дође до нове агресије, треба да буде искоришћено да се удари по непријатељу.

Новинар: А пропо годишњице која нам предстоји? Где се сада налази Србија и Југославија и каква је сад ситуација годину дана касније? Треба ми ваша оцена испред странке поводом обележавања те годишњице.

Др Шешељ: Србија и Савезна Република Југославија се и даље налазе у врло тешкој ситуацији. Наша ситуација је тежа него што је била пре агресије НАТО-а, пре оружаног дела агресије. Али, ми морамо издржати. Нови део наше територије је окупиран. После Републике Српске Крајине, Републике Српске окупирани су и Косово и

Американци нису одустали од својих мрачних циљева

Метохија. Ми се ни са једном, ни са другом, ни са трећом окупацијом једноставно никада не смео помирити. Окупатор има огромних проблема на Косову и Метохији и то повећава наш оптимизам у погледу ишчекивања, у погледу мишљења да није далеко дан када ћемо окупатору видети леђа на том простору.

Новинар: Је ли могуће добити тумачење Закона о информисању по питању кажњавања електронских медија за изјаве које су речене у директном преносу?

Др Шешел: Па, видите, у правној методологији постоји цела једна област која се зове тумачење права. И у свим модерним правним системима онемо ко тумачи право оставља се изван широг дијапазона у оквиру кога мора да се креће. И суд који тумачи право процењује намере свих оних који су оптужени и који су одговорни и који су оштећени, њихово деловање, и из тога извлачи одговарајуће консеквенце. Ваше питање се, претпостављам, односи...

Новинар: На Студио Б, ово кажњавање.

Др Шешел: ...не само на Студио Б него на оне који су имали емисије које су директно емитоване у етар, дакле емитоване из студија и у којима је неко од гостију дао изјаву која је дошла под удар санкција. Постоји варијанта у којој вама као водитељу, свентуално, емисије није у интересу да се крши закон, не желите кршење закона, па кад очигледно видите да неко иде у правцу кршења онда бар треба да га у томе спречавате или упозоравате и тако даље. Ако ви намерно некога доведете у студио, па га још подстичете да крши закон очекујући да ћете ви бити лишени одговорности зато што се емисија емитује уживо, што иде директно из студија, онда сте се грдно преварили. Па не мислите ваљда да су наши судови тако наивни.

По питању Студија Б било је јасно да су извесни људи доведени у студио да крше закон, они су и кршили закон, да шире лажи и клевете и да су уместо упозорења од стране водитеља те емисије били подстрекавани да то упорно и даље систематски чине. Ваљда је то и свима вама јасно. Нису они тамо доведени да би дали неко стручно мишљење, него су доведени да шире лажи и клевете, што је иначе основна пропагандна оријентација Студија Б у протекле две, три године. И нису ваљда очекивали да су наши судови толико наивни и да не знају да примене закон. Требају су да консултују неког правника. Није им довољан Рајко Даниловић, јер се Рајко Даниловић не разуме у право.

Рајко Даниловић је постао адвокат кад је пропао као политичар, тако да не влада основним категоријама, и из свих његових изјава се може, у тој емисији, извући читав низ примера који о томе сведоче. И када Рајко Даниловића ангажујете, и ја сам га једном ангажовао, онда је то зато да би у јавности правило скандале, а не зато што би ми његова стручна правна помоћ била корисна.

Новинар: Да ли је скупштина та која је задужена за тумачење тих закона или Влада?

Др Шешел: Скупштина даје аутентично тумачење, али, поред тог аутентичног скупштинског тумачења, постоји читав низ других државних органа и појединаца који дају више или мање аутентично тумачење. Једно од најкомпетентнијих тумачења је тумачење судске праксе. Знате, у англосаксонском праву та судска пракса има много већи значај него у континенталном праву. Судски прецеденти у англосаксонском праву имају снагу обавезујуће правне норме.

Нешто што постане правоснажна пресуда служи као пример за углед за све наредне пресуде тог карактера. И уколико наредне пресуде одступају од те првобитне, која служи као пример за углед, то је основ њиховог оспоравања. Ваљда вам ово не изгледа као предавање из правних наука.

Новинар: Ја давно нисам био па сам се ужалео питања, могу још једно? Мало озбиљније питање?

Др Шешел: А шта су ова до сада била, неозбиљна?

Новинар: Па добро, једном сам упозорен да је много озбиљно.

Др Шешел: Нисте упозорени.

Новинар: Не, не од вас.

Др Шешел: Како год ви имате право да постављате питања која год пожелите ја имам прво да коментаришем ваша питања.

Новинар: Како коментаришете да истрага још увек није дала резултате поводом саобраћајног удеса на Ибарској магистралу. Мене занима, значи како није могуће да је сазнано име власника камиона и докле је стигла истрага поводом убиства министра одбране, пошто је све нешто стало и заћутало?

Др Шешел: У случају убиства министра одбране Савезне Републике Југославије Павла Булатовића, очигледно је реч о професионалним извршиоцима и све индиције до којих смо дошли, о којима смо обавештени, о којима смо информисани указују да су неке стране обавештајне службе, у првом реду америчка, организовале то убиство. Ја не могу говорити о конкретним детаљима истраге јер нисам за то ни овлашћен. То треба да саопште судови, јавни тужилац и да се крене у судско расветљавање целог догађаја.

Саобраћајна несрећа на Ибарској магистралу се десила под врло, врло сумњивим околностима. То је нама, српским радикалима, већ у старту било врло сумњиво. Међутим, и у тим сумњивим околностима једноставно је нестало возач камиона и нико не може да га пронађе. И нема никаквих индиција које указују ко је тај возач. Ако је реч о намерно изазваном удесу, онда се одмах поставља питање мотива. Ко је тај ко је имао мотив да ликвидира Вука Драшковића или Веселина Бошковића? Ко ме би то користило? То је основ за сва друга наредна питања. Да је Драшковић,

не дај Боже, убијен коме би то највећу политичку штету изазвало, нанело.

Ми мислимо да су то партије власти. Нама би највећу штету нанела евентуална погибија Вука Драшковића у том удесу. На сву срећу, он је преживео, то је срећа у несрећи, четири човека су погинула због чега ми жалимо. А све ово што ради Српски покрет обнове пост фестум заправо је смишљено и тенденцијоно ометање истраге. Српски покрет обнове се понаша као да му и није у интересу да истрага утврди ко је заправо главни кривац за све то што се десило и за погибију. Свесно пласирање лажних информација, дезинформација омета истрагу.

Непрекидно тврде да је то камион са песком, а утврђено је да у камиону није уопште било песка. А онда лажно представљају тај камион као камион Службе државне безбедности, који је запленио томе и томе и тако даље. Нема за то никаквих доказа, апсолутно. Онај ко је возио камион избрисио је и број шасије и број мотора, што је доказ више да је реч о смишљеном чину. А ко је урадио, што је теже открити починиоца то је у вишем степну оправдана сумња да је неко много моћан и способан то урадио на професионалан начин. А знате добро, ако неки од вас иду на састанке тих опозиционих странака или њихове конференције за штампу, коме је данас Вук Драшковић главни проблем. То никако нису владајуће партије у Србији. Да немамо Вука Драшковића морали би га измислити, морали би га некако створити и то је чудо право колико нам он помаже.

Новинар: Они кажу да је камион власништво Државне безбедности.

Др Шешел: Где је доказ? То је чиста измишљотина.

Новинар: Када ће се стабилизирати ситуација на тржишту медицинских лекова, када ће стићи та испорука из Кине?

Др Шешел: Већ је почела стабилизација и нормализација. Већ су неки лекови стигли и они се могу наћи у апотекама. Има извесних покушаја да се минира њихова дистрибуција неких апотекарских трговачких кућа, од неких посредника, увозника лекова и тако даље. И ту смо зашли као у омиљак у интересе неких увозника који су добијали масне провизије да набављају лекове од западних произвођача, а ти лекови су некада и десет пута скупљи од кинеских, мада кинески у квалитету никако не заостају. Ми се надамо да ће у наредних месец дана снабдевање лековима бити потпуно нормализовано.

Права се кампања води, иначе, у овим издајничким медијима против кинеских лекова. Кинески лекови су веома, веома квалитетни. У врху су светске продукције у области фармацеутске индустрије.

СПЕЦИЈАЛНИ РАТ ПРОТИВ НАШЕ ЗЕМЉЕ

23. MART 2000. GODINE

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, Српска радикална странка сматра да Народна скупштина Републике Србије и Народна скупштина Републике Црне Горе морају поступити по одлуци Савезног уставног суда по питању избора посланика у Веће република Савезне скупштине. Одлука се мора спровести на тај начин што ће се променити Закон о избору посланика за Веће република, и у једној и у другој федералној јединици. Законски текстови се морају ускладити са одредбама и принципима Савезног устава. Влада Србије је данас усвојила текст предлога Закона о избору посланика у Веће република Савезне скупштине и упутила га Народној скупштини Републике Србије на расправу и гласање.

Ми смо прихватили све примедбе Савезног уставног суда. Оне у пракси и нису биле изражене, али је законски текст био мањкав. Пошто смо и раније водили рачуна о пропорционалној заступљености посланика у Горњем дому савезног парламента овога пута то ће бити и у закону јасно фиксирано и свака политичка партија, која има посланичку групу у републичкој скупштини, има право на одређен број мандата у Веће република пропорционално својој снази у републичкој скупштини.

Мислим да принципијелно поступање републичке скупштине Србије по том питању треба да буде за углед и скупштини Црне Горе, да треба и један и други закон да буду подударни по питању сагласности са Савезним уставним текстом и да се напоскон реши питање Горњег дома скупштине како би се нормализовале политичке прилике на савезном нивоу власти и како би се са много мање нервозе приступило организовању избора за Веће грађана скупштине који се ове године морају одржати.

Новинар: Како коментаришете одлуку опозиционих странка да организују митинг у Београду 14. априла?

Др Шешељ: Не знам зашто би, уопште, Српска радикална странка морала да коментарише било какву њихову одлуку? Свака политичка партија, по нашем уставу и закону, има право да организује митинге, протестне скупове и демонстрације у складу са законом. Могу да држе такве скупове до миле воље, али морају да поштују законске норме. Да ли ће држати скупове или не, то је њихова ствар. Што би се то нас тикало.

Новинар: Годину дана после НАТО агресије, где смо сада?

Др Шешељ: Годину дана је прошло од почетка варварске злочиначке НАТО

агресије на Савезну Републику Југославију. Ситуација у којој се српски народ данас налази, знатно је тежа него што је била пре те агресије, али она је већ деценијама веома тешка, посебно у последњој деценији. Српски народ мора издржати, јер је само војни облик агресије престао, у јуну прошле године, а агресија се наставила другим средствима, перфиднијим, покваренијим, подмуклијим.

Против наше земље и нашег народа се води специјални психолошки рат. У том рату Американци инструментализују и неке факторе и унутар наше земље, режим у Црној Гори, издајничке политичке партије у Србији, такозване независне медије, који су заправо агентура Ције и других западних обавештајних служби и такозвана удружења грађана, невладине агенције које су веома бројне а окупљају веома мало људи и које се финансирају из истих извора.

Њима се, наравно, могу прикључити и радио и телевизијске станице које су, такође, на јаслама западних обавештајних служби и које више и не крију да добијају новац из иностранства. То су све средства специјалног психолошког рата, уз ширење лажних гласина, уз предузимање терористичких акција, ликвидацију истакнутих политичких личности у Србији и слично. Много нас искушења још чека.

Не треба имати никаквих илузија, биће још много мука, много проблема, али ми немамо друге варијанте, немамо алтернативе и ово морамо издржати. Ми морамо победити, сачувати свој народ и своју државу.

Новинар: Локални избори су најављивани за мај, имате ли ви неких индикација...

Др Шешељ: Ко је најављивао?

Новинар: Па поједине партије. Било је доста прича о локалним изборима овог пролећа.

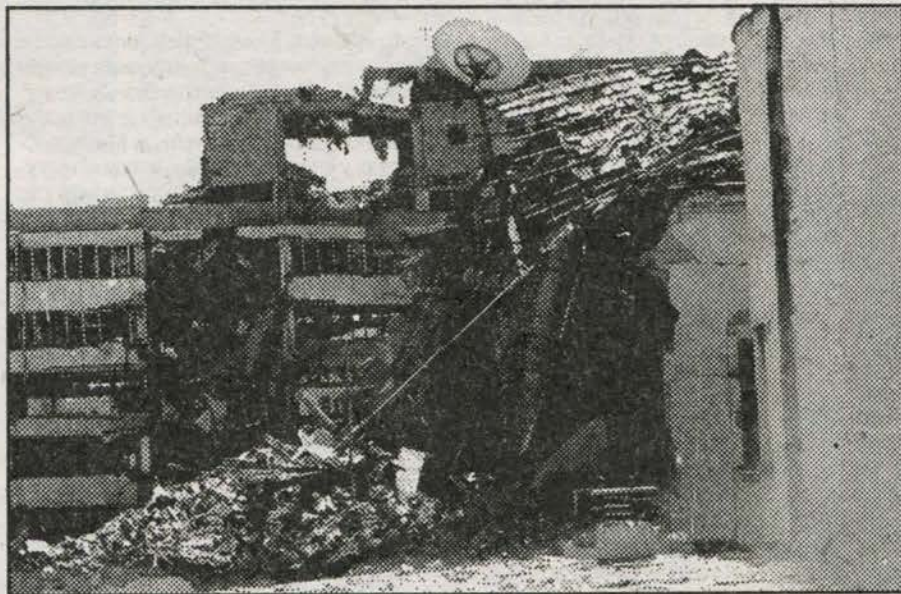
Др Шешељ: Није нико најављивао.

Новинар: Да ли сматрате да ће локални избори бити одржани овог пролећа?

Др Шешељ: Није нико најављивао, а наваљивао јесте. Српска радикална странка је захтевала да се локални избори одрже већ овог пролећа, да се раздвоје локални и савезни избори. Међутим, по том питању, до сад нисмо успевали да нађемо заједнички језик са нашим коалиционим партнерима и дефинитиван термин локалних избора још није утврђен. Ти избори морају сигурно да се одрже до краја октобра ове године. Када, у ком тренутку, бићете на време обавештени чим се тај термин усагласи, чим се утврди.

Новинар: Западна штампа пуна је разних написа о томе да се компликације између Србије и Црне Горе појачавају, и да задња изјава Мила Ђукановића представља неки отворени позив НАТО снагама да дођу да бране црногорски суверенитет. Имате коментар?

Др Шешељ: Нема никаквих компликација у односима између Србије и Црне Горе. Постоје компликације у односима режима у Црној Гори према савезним институцијама власти. Режим у Црној Гори је отворено сепаратистички, а и издајнички јер свако онај ко тражи подршку у НАТО-у, у америчким, енглеским, француским или немачким

Војни облик агресије престао: агресија на Србију наставља се перфиднијим средствима

злочинцима, који су бомбардовали српску децу, српске градове и села, издајник је српског народа.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми смо се од почетка залагали да се Савезна држава свим средствима супротстави свакој варијанти сепаратизма, и ми сматрамо да Савезна држава мора по сваку цену провести одредбе Савезног устава на целој територији Савезне Републике Југославије, обезбедити да се поштују сви савезни закони који су донешени по том Уставу. Ту је било много оклевања и управо је можда због тога ситуација данас компликованија

сменити ову пронатовску владу у Бугарској, и да ће бугарски народ обновити пријатељске везе са српским народом, да ћемо заједно, и ми Срби и Бугари, успоставити савез са Русијом, Белорусијом, Украјином, са Румунијом и другим православним државама, где нам је свима место.

Бугарском народу убеђени смо, одавно је јасно да му Американци не желе добро. Бугарска као држава и бугарски народ никакве користи нису имали од повлађивања америчким интересима и од испуњавања налога које су им упућивали Американци. Бугарска није

Оно што је наш стратешки интерес, геополитички, то је да имамо несметану комуникацију Вардарском долином према Грчкој. За нас је веома опасно да Албанци у тој мери надјачају да ми изгубимо ту комуникацију.

Ми сматрамо да треба спречити албански сепаратизам у Македонији, да треба отерати НАТО трупе из Македоније и да Македонцима треба препустити да управљају сами својом судбином. Ако, желе да се врате у састав Савезне Републике Југославије врата су им отворена, ако не желе ми немамо намеру да на силу такву идеју проводимо.

Новинар: Мене интересује, да ли ће српски радикали организовати неки протестни митинг поводом годишњице агресије НАТО и друго, интересује ме да ли сте контактирали са вама сродним странкама, мислим на господина Ле Пена, Жириновског, да ли ће они нешто у својим земљама организовати поводом тога?

Др Шешел: Српска радикална странка неће држати никакве митинге. Ви знате да ми, иначе, те митинге држимо само изузетно и да у принципу не волимо тај облик испољавања политичких активности. Што се тиче Владимира Жириновског, он је данас у Београду и у 14,00 часова ће бити гост Српске радикалне странке. Са Жан Мари Ле Пенем имамо контакте, али никаквих договора, конкретно око организовања неког протестног митинга није било.

Добили смо пре два, три дана позив да наша делегација учествује на Скупштини Националног фронта Француске. Али, ви знате да чланови руководства Српске радикалне странке не путују у Француску и нећемо путовати, не само они који су на списку, којима је забрањено да путују, него ни остали. Нећемо путовати све док се не промени власт у Француској и док нови режим не исправи грешке које је Француска направила према српском народу.

Македонија у опасности:
Американци омогућили јачање шиптарског сепаратизма

него што је била уназад годину или две дана.

Новинар: Мислите да је то касно?

Др Шешел: Не, ми не мислимо да је касно, само мислимо да је сада теже него што би било да је то урађено благовремено.

Новинар: Бјана Течју из Бугарског листа, Нош ће ту. Какав је ваш став о понуди будуће Југославије, шта су дискутовали у Будимпешти пре недељу дана, председници влада суседних земаља?

Др Шешел: Нажалост, те суседне земље воде изразито непријатељску политику према Савезној Републици Југославији и према Српском народу. У вођењу антисрпске политике предњачи данашњи режим у Бугарској. Данашњи режим у Бугарској је слугерањски у односу на Америку и НАТО. Данашњи режим у Бугарској је издајник бугарског народа. Ми, српски радикали, сматрамо да је витални и егзистенцијални интерес бугарског народа пријатељство са српским народом, братска солидарност и савез на Балкану и савез са нашим великим словенским братом Русијом.

Српска радикална странка сматра да ће бугарски народ на следећим изборима показати своју душу, да ће се опет видети да је то и нама пријатељски народ као што се видело у време НАТО агресије против Савезне Републике Југославије. Убеђени смо да ће бугарски народ

претрпела рат и разарања, а по нашим информацијама тамо се не живи нимало боље него у Србији, чак, можда, у многим аспектима лошије него у Србији. Никома Американци нису донели добро, зато је витални интерес и српског и бугарског народа да се Американци и НАТО што пре отерају са Балкана.

Новинар: А, како ви видите Македонију у будуће?

Др Шешел: Македонија је у великој опасности. Американци су омогућили јачање албанског сепаратизма на подручју Македоније. Македонија је већ практично подељена, на два дела. Македонска влада у Скопљу нема никаквих могућности да контролише територије где је већински живаљ албански. Ми, сматрамо да је била велика грешка отцепљење Македоније од Југославије. Македонија је у Југославији имала сва права, била потпуно равноправна. Ми, наравно, не желимо силом наметнути било какво решење македонском народу, али смо спремни да му помогнемо пред свим опасностима које му прете. У време НАТО напада на Савезну Републику Југославију, македонски народ је показао да је то нама братски народ, да нас подржава и да је спреман да дели заједничку судбину.

Варијанте су разне, најгора би била цепање Македоније. Било би страшно да Албанци однесу превагу у Македонији.

Отворен позив НАТО-у: Мило Ђукановић тражи помоћ за "одбрану црногорског суверенитета"

НАЈМЛАЂЕ НАСЕЉЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА

- Насеље од близу 900 парцела величине од 6 до 8 ари
- Идеална саобраћајна веза
- Струја и вода у насељу

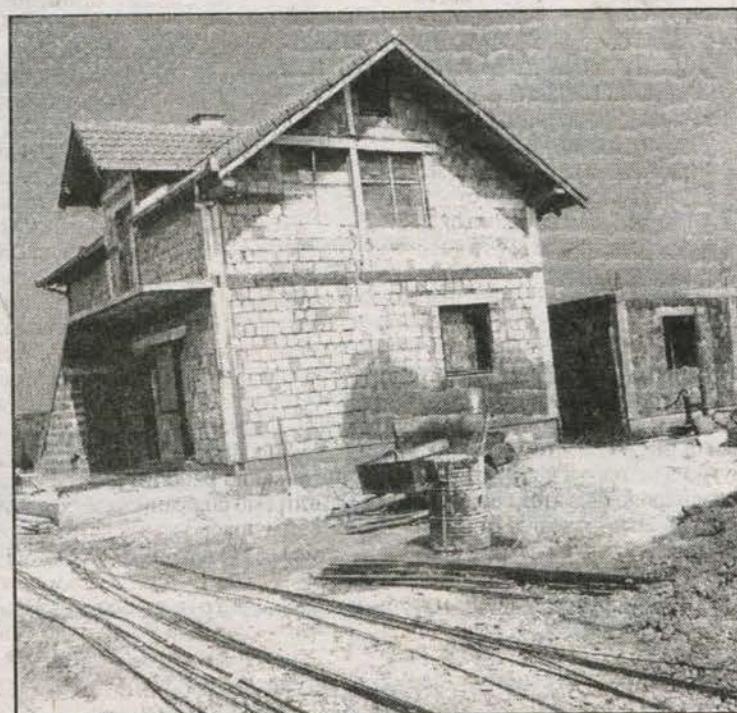
Урађен је прилазни пут
Главна саобраћајница кроз насеље
широка 20 метара

**ИЗГРАЂЕНО ПРЕКО
100 КУЋА**

У непосредној близини „Беовоза”, са излазом на
два аутопута, на 10 минута вожње од центра Земуна

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ

ЈАВНИ КОНКУРС

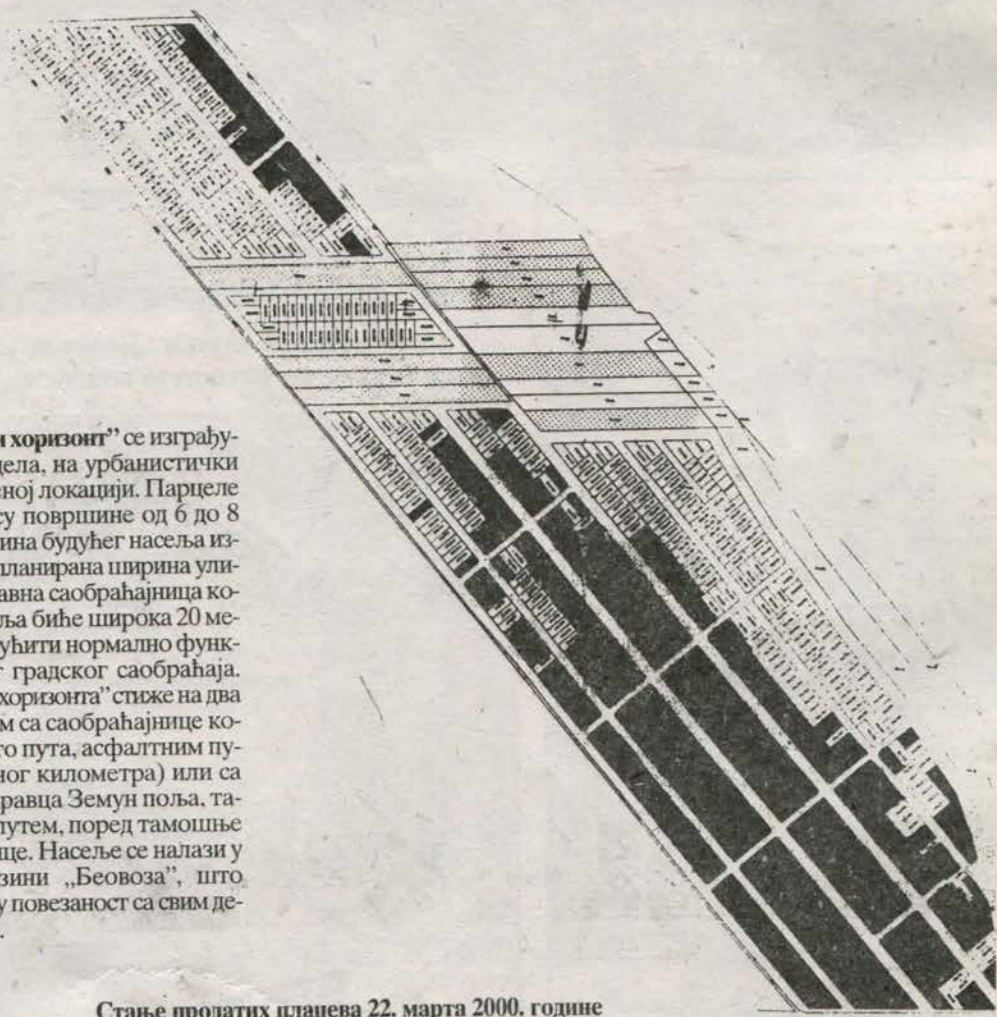
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

До сада је продато 428 парцела

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина”, са леве стране пруге Београд - Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 300 динара по м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 300 динара на жиро-рачун бр. 40805-601-1-178255 „Земунске новине”.
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/ 36

Насеље „Плави хоризонт” се изграђује на око 900 парцела, на урбанистички потпуно осмишљеној локацији. Парцеле које се додељују су површине од 6 до 8 ари. Укупна величина будућег насеља износи 78 хектара, а планирана ширина улица је 12 метара. Главна саобраћајница која ће ићи дуж насеља биће широка 20 метара, што ће омогућити нормално функционисање јавног градског саобраћаја. Сада се до „Плавог хоризонта” стиже на два начина: скретањем са саобраћајнице која повезује два ауто пута, асфалтним путем (мање од једног километра) или са друге стране, из правца Земун поља, такође асфалтним путем, поред тамошње железничке станице. Насеље се налази у непосредној близини „Беовоза”, што омогућава додатну повезаност са свим деловима Београда.

Стање продатих плацева 22. марта 2000. године

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ

ЈАВНИ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ ПЛАЦЕВА ЗА ИНДИВИДУАЛНУ СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ НА ЛОКАЦИЈИ ИЗМЕЂУ БЕЧМЕНА И ПЕТРОВЧИЋА

Предмет конкурса је 283 грађевинских парцела у величини између 6,5 и 7 ари

Парцеле се налазе уз асфалтни пут између насељених места Бечмен и Петровчић.

Уз овај комплекс изграђен је примарни градски водовод и постоји енергетски далековод високог напона.

- Парцеле се продају по цени од 50 дин/м²
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова оглашавања уплати износ од 50 динара на жиро-рачун број 40805-601-1-178255 „Земунске новине”
- Пријаве се предају у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба бр. 65, а ближе информације могу се добити на телефон 198-323/36

ПРИБЛИЖНА РАЗМЕРА 1:5000
КО БЕЧМЕН

Стање продатих плацева 22. марта 2000. године

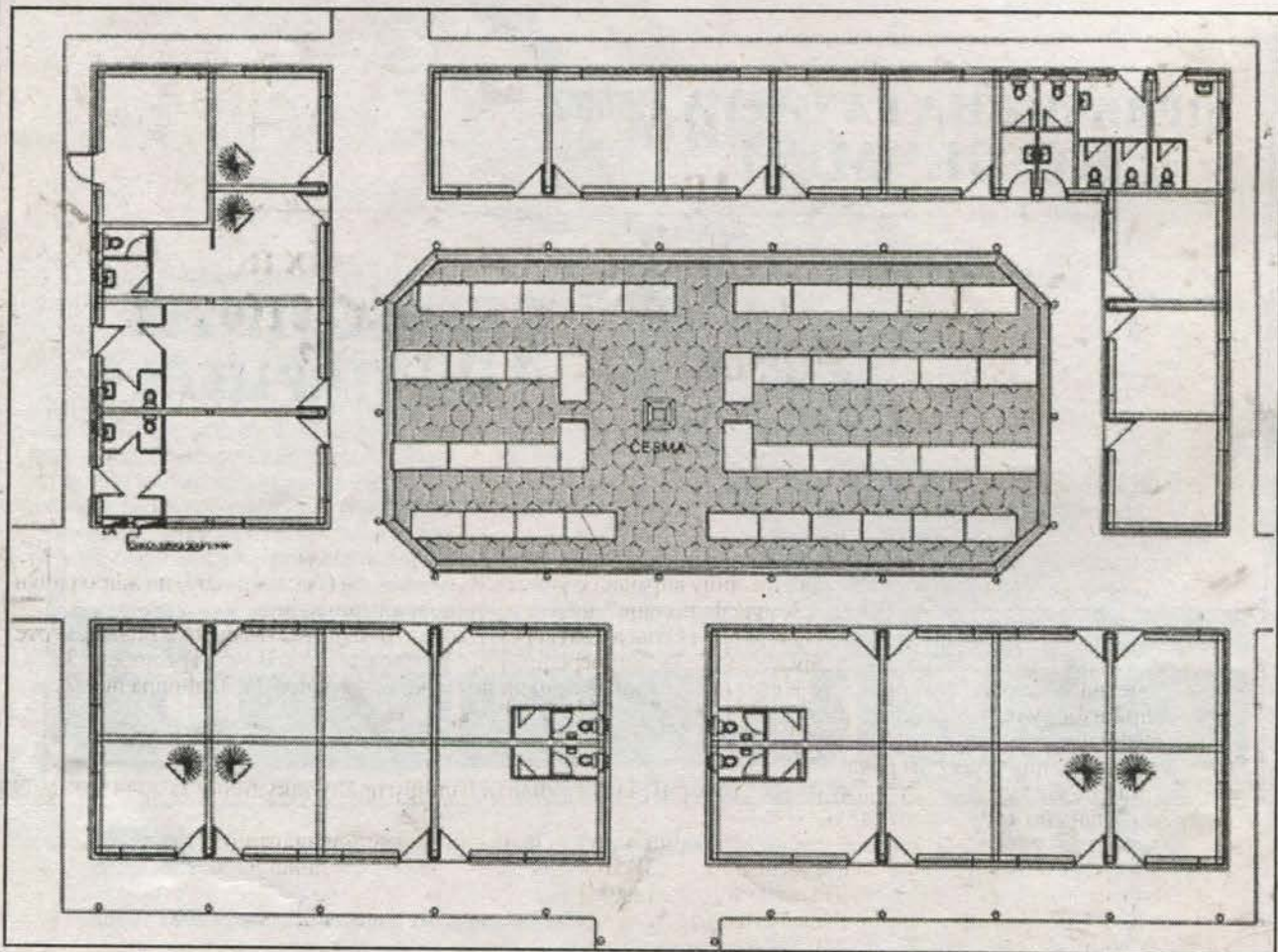
**ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ
„ЗИПС“
Земун, Трг победе 3**

**РАСПИСУЈЕ КОНКУРС
ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПИСМЕНИХ ПОНУДА ЗА
ИЗДАВАЊЕ ПИЈАЧНОГ ПЛАТОА
У ДОПУНСКО-СНАБДЕВАЧКОМ ПУНКТУ
НОВА ГАЛЕНИКА, ПОВРШИНЕ 204 м²**

Општи услови конкурса:

- Право учешћа имају сва правна и физичка лица
 - Сваки понуђач је дужан да уз понуду достави доказ о уплати износа од 500 динара на жиро рачун број 40805-601-1-178255, позив на број 669/99 „Земунске новине“ на име трошкова оглашавања
 - Понуде се достављају до 31. јула 1999. године у затвореној коверти са назнаком „Понуда, не отварај“
 - Понуде се достављају поштом или непосредно у просторијама „ЗИПС-а“, Земун Трг победе бр. 3
 - Почетна цена закупа на период од годину дана износи 70.000,00 динара
 - Закупац је дужан да обезбеди сам пијачне тезге и организује продају
 - Пијачни плато је затвореног типа
 - Предност при избору има понуђач који понуди највећу почетну цену
 - Изабрани понуђач је дужан да пре закључења уговора уплати целокупан понуђени износ у року од три дана од коначности одлуке о избору.
 - Непотпуне и неблагоприятне понуде неће бити разматране.
- Детаљније информације могу се добити на телефоне: 011/ 610-239 или 610-369.

**ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ
„ЗИПС”
Земун, Трг победе 3**

**РАСПИСУЈЕ КОНКУРС ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПИСМЕНИХ ПОНУДА
ЗА ИЗДАВАЊЕ У ЗАКУП ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА У БОЉЕВЦИМА**

Предмет конкурса су:

1. Пословни простор површине 286 м² у улици Браће Гаврајић број 1
2. Пословни простор површине 25 м² (Дом културе)
3. Простор у улици Браће Гаврајић 1, површине 32,50 м²

Општи услови конкурса:

- право учешћа на конкурсима имају сва заинтересована правна и физичка лица регистрована за обављање пословне делатности
- понуђач је дужан да у понуди наведе коју ће пословну делатност обављати у пословном простору
- сваки понуђач је дужан да уз понуду достави и копију вирмана о уплати 100,00 динара (бесповратно) на жиро рачун број 40805-601-1-178255 „Земунске новине”, на име трошкова оглашавања
- понуде се достављају у року од 8 дана од објављивања огласа у затвореној коверти са назнаком на полеђини коверте „ПОНУДА НЕ ОТВАРАЈ”. Понуде се предају поштом или непосредно у просторијама „ЗИПС-а, Трг победе 3
- најнижа почетна месечна закупнина коју је понуђач дужан да понуди не може бити испод 16,50 динара по м²
- Предност при избору има понуђач који:
 - понуди највећу почетну месечну закупнину,
 - понуди најквалитетнији програм рада.
- Изабрани понуђач је дужан да пре закључења уговора о закупу уплати излицитирану закупнину за прва 3 месеца закупа у року од 3 дана по коначности одлуке о избору.
- Пословни простор се издаје у виђеном стању. Изабрани понуђач је дужан да изврши адаптацију пословног простора сопственим средствима по прибављеној сагласности Јавног предузећа без остваривања својинских или других права.
- Пословни простор се може разгледати сваког радног дана у времену од 8 до 14 часова.
- Непотпуне и неблаговремене понуде неће бити разматране.
- Све информације на телефоне: 011/316-28-89 или 316-46-21, лок. 141.

**ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ
„ЗИПС”
Земун, Трг победе 3**

**РАСПИСУЈЕ КОНКУРС ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПИСМЕНИХ ПОНУДА
ЗА ИЗДАВАЊЕ У ЗАКУП ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА У
ДОБАНОВЦИМА У УЛИЦИ М. ТИТА 2**

- ПРЕДМЕТ КОНКУРСА ЈЕ КАНЦЕЛАРИЈА ОД 25 м²

Општи услови конкурса:

- Право учешћа на конкурсима имају сва заинтересована правна и физичка лица регистрована за обављање пословне делатности
- понуђач је дужан да у понуди наведе коју ће пословну делатност обављати у пословном простору
- сваки понуђач је дужан да уз понуду достави и копију вирмана о уплати 100,00 динара (бесповратно) на жиро рачун број 40805-601-1-178255, позив на број 669/99 „Земунске новине”, на име трошкова оглашавања
- понуде се достављају у року од 8 дана од објављивања огласа у затвореној коверти са назнаком на полеђини коверте „ПОНУДА НЕ ОТВАРАЈ”. Понуде се предају поштом или непосредно у просторијама „ЗИПС-а”, Трг победе 3.
- најнижа почетна месечна закупнина коју је понуђач дужан да понуди не може бити испод 23,50 динара по м².
- Предност при избору има понуђач који:
 - понуди највећу почетну месечну закупнину,
 - понуди најквалитетнији програм рада.
- Изабрани понуђач је дужан да пре закључења уговора о закупу уплати излицитирану закупнину за прва 3 месеца закупа у року од 3 дана по коначности одлуке о избору.
- Пословни простор се издаје у виђеном стању. Изабрани понуђач је дужан да изврши адаптацију пословног простора сопственим средствима по прибављеној сагласности „ЗИПС”-а без остваривања својинских или других права.
- Пословни простор се може разгледати сваког радног дана у времену од 8 до 14 часова.
- Непотпуне и неблаговремене понуде неће бити разматране.
- Све информације на телефоне: 011/610-239 или 610-369.

**ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ
„ЗИПС”
Земун, Трг победе 3**

РАСПИСУЈЕ КОНКУРС ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПИСМЕНИХ ПОНУДА

**ЗА ИЗДАВАЊЕ У ЗАКУП ПОСЛОВНОГ
ПРОСТОРА У ЗЕМУНУ У УЛИЦАМА:**

- 1. ТРГ БРАНКА РАДИЧЕВИЋА БРОЈ 18, ЛАГУМ ПОВРШИНЕ 120 м²;
3. ШИЛЕРОВА БРОЈ 7, 107 м²;**

ОПШТИ УСЛОВИ КОНКУРСА:

- право учешћа на конкурсима имају сва заинтересована правна и физичка лица регистрована за обављање пословне делатности
- понуђач је дужан да у понуди наведе коју ће пословну делатност обављати у пословном простору
- сваки понуђач је дужан да уз понуду достави и копију вирмана о уплати 100,00 динара (бесповратно) на жиро-рачун број 40805-601-1-178255, позив на број 669/99 на име трошкова оглашавања
- понуде се достављају у року од 8 дана од објављивања огласа у затвореној коверти са назнаком на полеђини коверте „ПОНУДА НЕ ОТВАРАЈ”. Понуде се предају поштом или непосредно у просторијама ЈП „Пословни простор - Земун”, Трг победе 3
- најнижа почетна месечна закупнина коју је понуђач дужан да понуди не може бити испод:
 - за Трг Бранка Радичевића и улицу Цара Душана, 35,20 дин, за Шилерову улицу 24,40 динара по м².
- Предност при избору има понуђач који:
 - понуди највећу почетну месечну закупнину,
 - понуди најквалитетнији програм рада.
- Изабрани понуђач је дужан да пре закључења уговора о закупу уплати излицитирану закупнину за прва 3 месеца закупа у року од 3 дана по коначности одлуке о избору.
- Пословни простор се издаје у виђеном стању. Изабрани понуђач је дужан да изврши адаптацију пословног простора сопственим средствима по прибављеној сагласности „ЗИПС”-а без остваривања својинских или других права.
- Пословни простор се може разгледати сваког радног дана у времену од 8 до 14 часова.
- Непопуне и неблаговремене понуде неће бити разматране.
- Све информације у вези овог конкурса могу се добити на телефоне: 011/ 610-239 или 610-369.

**ИЗВРШНИ ОДБОР СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
ОБЈАВЉУЈЕ ЈАВНИ ПОЗИВ**

Позивају се сва правна и физичка лица која су по конкурсима добила локацију за постављање мањих монтажних објеката, а објекте још нису завршили, да у року од 30 дана од дана објављивања позива у „Великој Србији” заврше своје објекте.

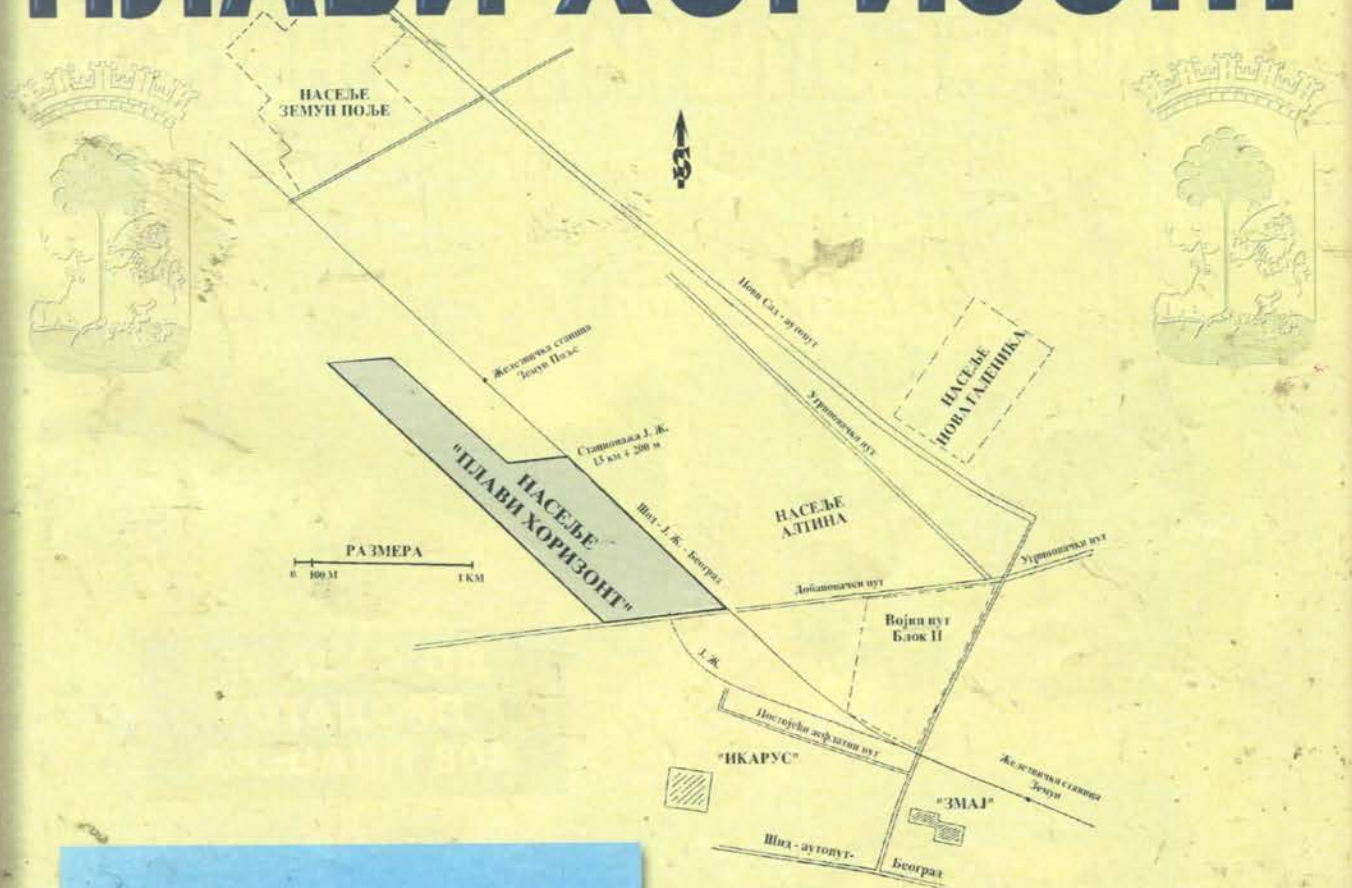
По истеку овог рока Одељење за грађевинске и комуналне послове уклањаће све незавршене објекте о трошку инвеститора.

У Земуну, 6. марта 2000. године

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ
КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља Алтина, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добањавачког пута до насеља Земун Поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 300 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име тронкова уплати износ од 300 динара на жиро рачун бр. 40805-601-1-178255 "Земунске новине".
- Пријаве се подносе у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон: 198-323 локал 36.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

**У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ**

НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПЛАЦЕВА ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ

ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА

ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

**ДО САДА ЈЕ
ПРОДАТО
408 ПЛАЦЕВА**

**ЦЕНА ПЛАЦЕВА:
300 ДИН/М²**

